

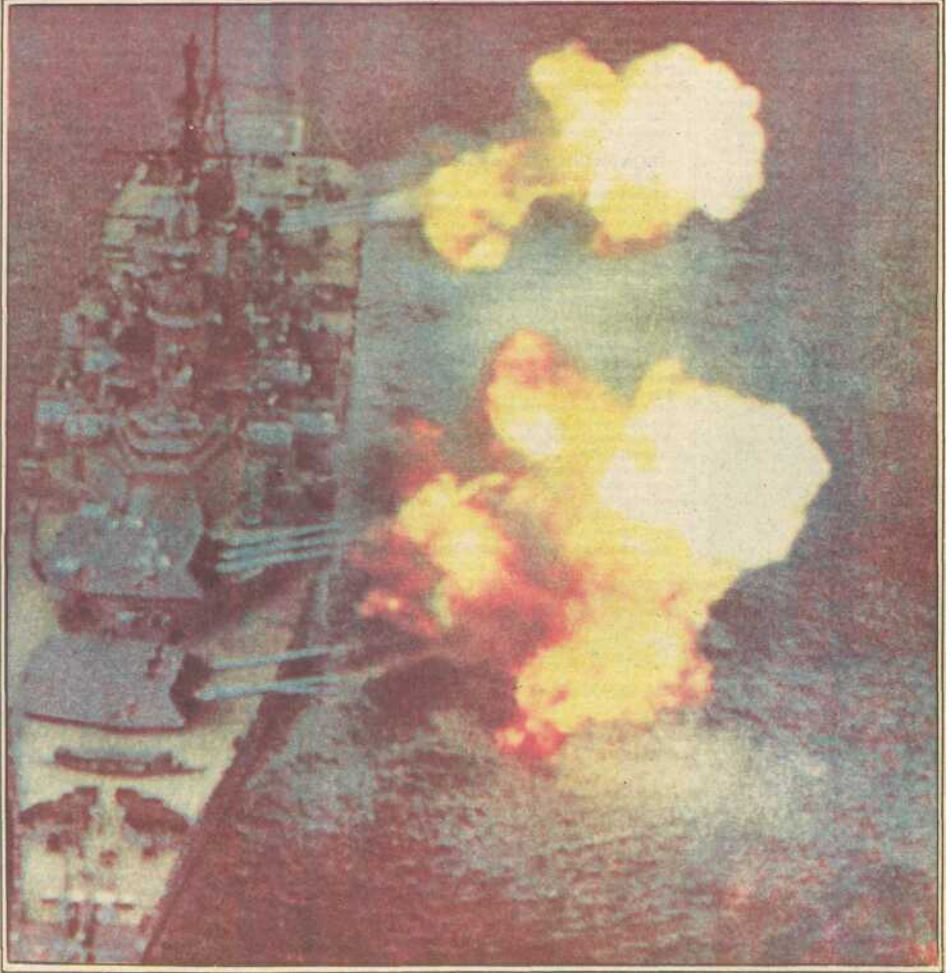
EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI

MÜCADELE

15 Günlük Siyasi Dergi 1 Şubat Yıl: 1 Sayı: 13 Fiyatı 4000 T. L (KDV dahil)

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

EMPERYALİZM HALKLARI TESLİM ALAMI

BASKILARI
PROTESTO

12 Eylül açık faşizm döneminin sorumlularına ve halk düşmanlarına duyduğu-muz kin ve nefret sonsuzdur. Halkımız karşı yaptıkları işkence, baskı ve zulümleri artı saklayamıyorlar. Biz işçi sınıfı olarak bunu bilincimizde. Halk düşmanlığı yapılmışın, insan haklarına saygılı olunmuş, işkenceler son bulsun! Siyasi şubelerle gözaltına alınan bakanımız işkenceyi yapıldığı, teavüze kalkışıldığı duyuyoruz. Üstelik yaptıklarını bizzat kendileri anlatıyorlar.

Biz işçi sınıfı olarak işkencecileri ve yandaşlarına sesleniyoruz. Sizin yaptığınız halk düşmanlığıdır. Bu içten işten vazgeçmediğiniz sürece işçi sınıfının sizlerden hesap sormasından kurtulamayacaksınız.

TAYAD, DEMKAD ve birçok DKÖYü keyfi olarak kapatmak insanları birbirlerinden uzaklaştıracaklarını sanan aldatıyorlar. Aksine, biz işçileri ve işçi ailelerini, -dernekleri ne kadar çok keyfi baskı yapılsa yapsın, bizim birliği, dostluğu ve dayanışması daha da artar. TAYAD, DEMKAD ve diğer demokratik kuruluşların keyfi olarak kapatılması biz işçi sınıfı olarak şiddetle protesto ediyor ve kınıyoruz.

**MTA MADEN VE TEKEL İŞÇİLERİ
N.A İLE İLGİLİ BİR AÇIKLAMA
AÇIKLAMA** 3 Kasım 1990 tarihli Nokta dergisinin 3 N. A. ile ilgili haberinin yer aldığı 37 sayfasındaki "örgüt-maşa ilişkisi" sek-liindeki deyim, hatalı kelimeler kullan-man nedeni ile düşüncelerimizi yanlış ifade etmiştir. Bu sebeple geri aldığı beyan ederim. Avukat ALI ACUN

Amasya Cezaevi'nde uygulanan 33 günlük açlık grevi sonrasında tutukluların taleplerini kabul eden cezaevi idaresinin daha sonra kabul ettiği talepleri yerine getirmemesiyle ilgili olarak Amasya Cezaevi'nden gönderilen açıklamada bu uygulamadan Cezaevi Savcısı İsmail Bolukbaşı ve 1. Müdür Şükrü Öztürk sorumlu tutuluyor. Açlık grevi sonrası yerine getirileceği sözü verilen talepleri ilgili olarak aşağıdaki açıklama yapıyor.

DEMOKRAT KAMUOYUNA SESİMİZDİR

(...)
- 29 Ekim işkence operasyonuna katılan ve tutuklulara sistemli işkence uygulayan bir ki-sim faşist ve gedikli işkenceci görevliler hakkında kovuşturma açılacağı, gerekli işlemlerin yapılarak cezalandırılacağı sözü verilmesine rağmen, tam tersi işkenceci bizzat Save Is met Bolukbaşı tarafından konur olmuştur.

- Yine işkence operasyonunda kullanılan işkence aletlerinin temsilcilerinin önünde yakılması talebinin kabul edilmemesi rağmen, bugüne kadar yakılması, talebiniz gözardı edilerek somut hiçbir adım atılmamıştır. İdarrenin bu tavırını işkenceyi yüzün açpça somutla-nışı ve yine bu uygulamaları sürdürdükçeğin göstergesi olarak yorumluyoruz.

- Dirençimizin temel talepleri arasında yer alan basın-yayın sorununda idare "Çözeceğiz", "Bu konudaki engelleri kaldıracağız." taahhütlerini bulunmasına rağmen, uygulama-gedikliği çağıştırdı tutumunu sürdürmektedir. bazen günlük basın, dergi, kitap vb. yayınlan- verme mektedir.

- Sağlık sorunlarımız konusunda; hastane geçkirlenim, hastanedeki tutuklu koğuşunun ve revirin sağlığı uygun hale getirilmemesi, dış sağlığımıza karşı gösterilen du-yarsızlığın devam etmesi vb. uygulamalar eskisi gibi sürmektedir.

- 29 Ekim işkence operasyonunda koğuşlarımız yağma edilmiştir. Yağma olayında gasp edilen, kullandığımız hale getirilen eşyalarımızın yanı sıra, para (600.000 TL) vb. değerli eşyalarımız çalınmıştır. Bu konudaki talebiniz karşılık olarak idare, almanların verileceği, zararımızın karşılanacağı biçiminde yaklaşımıştır. Ancak, aradan geçen sürece rağmen sorunumuz aklanmamıştır.

- Direnşimizin amaçları dışında hiçbir şekilde avukatlarımız ve yakınlarımızın telefon görüşme-si sayılabile talebiniz kabul edilmiştir. Ancak, bugüne kadar bu hakkımız kullandırılmadı.

BUSH'UN ÇOCUKLARININ
CANI ÇOK TATLI

Bush, savaş esirlerinin TV'deki görüntülerine ve konuşmalarına bakarak Irak'ı şiddetle kınıyor. Emperyalist propagandanın pompalandığı iletişim araçları, Bush'un üzüntü dolu açıklama ve görüntülerini yaymıyorlar. Ne ölçüde insan haklarına, Cenevre anlaşmalarına bağlı olduğunu gösteriyor. Esir askerlerinin saldırıya uğradığı kabul etmelerinden rahatsızlık duyuyor. Bush, günlerdir Irak'a tonlarca bomba yağdırmaları, halkı katletmeleri örtmeye, "barışçıl", "insancıl" makayının gazları kullandı, köyleri, kasabaları bozul-

mamasına çalışıyor.

"Esir almak yok, hepsini gebertin!" emirleri, yanlışlıkla esir alınan Vietkong-luların tankları, panzerleri armasında bağlayıp pırnc tarlalarında sürükleye, karnamları başkaya deşen, boğuluncaya kadar basmaları süyun içinde tutma ramboların fotoğraflarını dünya halkları ve kamuoyu unutmadı. O zaman seleft Johnson, bundan hiç üzüntü duyuyordu, yapıları kanıyordu.

Kimyasal ve biyolojik silahları ve kullandı, köyleri, kasabaları

Devrimci Sol Güçler imzasıyla derginize gönderilen bildiriyi aşağıda yayınıyoruz.

İŞÇİ, KADIN, ESNAF, TÜM EMEKÇİ HALKIMIZ!

3 Şubat Pazar akşamı saat 7'de, tüm ışıkları 15 dakika söndürecekiz. Çünkü, emperyalizmin Kuveyt'te demokrasi'i! çağırış bahandır. Emperyalizm ve işbirlikçileri, ezilen halklara karşı savaş açmıştır. Esas görmeye gereken nokta budur. Bu savaş, daha çok sömürü, daha çok yoksulluk, daha çok baskıdır. On bilmere insanın ölmesi, sakat kalmasıdır.

3 Şubat Pazar akşamı saat 7'de, tüm ışıkları 15 dakika söndürecekiz. Çünkü, emperyalist savaş devam ettiği sürece ölümün, emekçi halkların üzerine örülme istenen karantılı aydınlatmak, emekçilerin yanında olmak için özgürlük meşaleleri yakacağız.

3 Şubat Pazar akşamı saat 7'de tüm ışıkları 15 dakika söndürecekiz. Çünkü, bir avuç emperyalist zorb, emekçilerin alın terinden geliştirdikleri savaş tekniklerini ardına sığınarak, "Dünyada biden tizins bir şey olmaz." diyor. Oysa, emekçiler, işçiler yarı yaşamı yeniden üretelen olmazsa olmazıdır, asıl o zaman hayat durur. 3 Ocak ve 4 Ocak günü gerçekleştirilen dirençlerle bunu kanıtlamadık mı? Evet, emekçilerin gücünü gördük ve bu gücü tekrar göstereceğiz. Zafere kadar, gerçek halk iktidarına kadar...

3 Şubat Pazar akşamı saat 7'de tüm ışıkları 15 dakika söndürecekiz. Çünkü, Ortadoğu halklarıyla, emekçilerle dayanışma içinde olmalıyız. Emperyalizm tüm emekçilerin düşmanıdır. Dünyanın neresinde olursa olsun, bütün emekçilerin çıkarları birdir ve kardeşlerdir. Emperyalizmin, faşist Özal iktidarının yalanlarına inanarak birbirimize savaşmıyalım.

3 Şubat Pazar akşamı saat 7'de tüm ışıkları 15 dakika söndürecekiz. Emperyalist haydutlara, işbirlikçi Özal iktidarına halkın direnişini göstereceğiz. *

YAŞASIN HALKIN DİRENİŞİ, KAHROLSUN EMPERVALİST SAVAŞ!

yakıp yakıp yok ederken ve bunları fotoğrafları gösterildiğinde Cenevre anlaşmalarını hatırlamıyorlardı.

Napalm ve fosfor bombalarıyla yanmış, msket bombalarıyla, oyuncak balı tuzaklarıyla kolu bacağı kopmuş Vietnam çocukları fotoğraflarını kim unutabilirler?

Bush, himayesindeki İsrail'in bakanlarını kol bacak kırın emirlerini bir kez olsun kınadı mı? Yakaladığı Filistinlileri taşlarla kol ve bacaklarını kırın İsrail askerlerinin tüm dünya TV'lerinde yayınlanan görüntülerini belleklerden kim silerler?

CIA başkanlığında ABD başkanlığına yükselmiş Bush, CIA'nın halklara karşı uyguladığı kırıl savaşların, bilmere terör, provokasyon, işkence ve katliamları ve bunlardaki sorumluluk payını, Cenevre sözleşmelerine sığmamak nasil unutturabilir?

Bush kendi çocukları oldu mu Cenevre sözleşmelerini, insan haklarını hatırlıyor. *

Sahibi: Haziran Yayıncılık ve Tic. Ltd.

Şii Adına Gültlen ŞEŞEN

Yaz İşleri Müdürü: Erdoğan Yaşar

KOPAN

Baskı: İlcak Matbaacılık

Yönetim ve Yazışma Adresi:

Birimbirek Mah. Terzihane Sok.

Kaleağası İshani No: 11 Kat: 1

Sultanahmet/İST. Tel: 516 24 14

Fiyat: 4000 TL. Almanya: 5 DM.

Fransa: 14 F. İsviçre: 5 SF.

Hollanda: 6 FL. İngiltere: £ 2

Abone Koşulları:

Yurtiçi Abone: 6 Aylık 44.000 TL.

1 Yıllık 88.000 TL.

Yurtdışı Abone: 6 Aylık 50 DM

1 Yıllık 100 DM.

Hesap No: Gülen ŞEŞEN

Türkiye İş Bankası Aksaray Şubesi

1002300 951718

Samsun Bülromuz Yeni Adres: Pazar Mah.

Necip Bey Cad. Gaziolu Geçidi No: 2

- Savunma hakkımıza yönelik saldırıların son bulacağı ve gasp edilen savunma not ve belgelerimizin verilceği sözüne rağmen, bugüne dek verilmemiştir.

- Mahkemeye ve hastaneye giderken dayatılan orun kırıcı aramanın koşulsuz kaldırılacağı taahhüdünde rağmen, aynı dayatmaya yer yer mahkeme ve hastaneye götürülmüştür.

- Yine camışarhanenin tutanakları kullanılarak açılacağı ve kurumda kolaylık gösterileceği sözü verilmesine rağmen açılmamış, bu hakkımız da işletilmemiş kalmıştır.

- Haberleşmemiz üzerinde hiçbir kısıtlama ve yasaklamaya gidilmeksizin yakınlarmız, çeşitli demokratik kurum, kuruluş ve kişiler de dahil vb. yerlerle oluş yazaşmaların engellenmesi (gasp usuru varsa yargı yoluna gidileceği) sözü verilmesine rağmen, mektuplarımız, telgraflarımız gönderilmemiş, gelenlere verilmemiştir. Açlık grevi öncesinin çağıştırdı anlayış halen sürdürülmeye çalışılmaktadır.

- Açlık grevindeki temel taleplerimizin bir olan açık ziyaretin koğuş, yemekhane ve havalandırma yapılarını kabul edilmiş, zaman olarak da "Bakanlığın verdiği karar ve aynı statüdeki Antep, Çanakkale vb. cezaevlerindeki genel uygulayma nasili olursa bir de aynı uygulayacağız." notkısında kabul edilmiştir. Ancak, gerek 29 Ekim açık görüşümüzün tekrar gasp edilmesi, gerekse de yürütülen görüşmelerde "Bundan sonraki görüşlerimizi olmayacağı" tıriri imalar alınmış olmamız görüş hakkımızın geleceğinin olmadığının göstergesidir.

Bütün bu aktarılmışların beraberinde dirençimizin açlık yapılan görüşmelerde idarenin bir kısım taahhütlerini eli parlamenterin de (Tevfik Koçak, Malî Çulha) tam olduğunu belirtiriz.

Bizler Amasya Özd Tıp Cezaev'inde bulunan Devrimci Sol, PKK, THKP-C Acıklar, TKB, TKPB, TDKP, TKKKÖ, TKP-Mal Partizan davalarında tutuklu diğer devrimciler olarak 29 Ekim işkence operasyonuya başlayıp, taleplerimizin kabul edilmesine 33. gününde sona eren sürece açık dirençimizle kazandığımız haklarımızı sahip çıkacağımız, idarenin mevcut yaklaşıma tavassuz kalmayacağımız, gerektiğinde halkın çıkışını için yeniden direnje geçeceğimizi belirtiriz. *

Dava aracıları adna: Ahmet Erhan, Sait Korkmaz, Ömer Gazel, Esmehan Ekinci,

Rıza Satılmış, Ali Rıza Özdemir, Musa Yavuzalmaz, Yusuf Sarma

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI SAVAŞMAK HER YURTSEVERİN GÖREVIDİR

Başını ABD'nin çektiği emperyalist koalisyon, 5. aylık hazırlanan son nihayet savaş makinesini harekete geçirdi. İleri teknoloji-nin tüm olanaklarıyla doranmış ABD savaş gücü, Irak'ın üzerine adeta cullandı. Arap halkları veyahut katlediliyor. "uluslararası hukuku koruma" adına, "ülkelerin bağımsızlığı ve özgürlüğü" adına binlerce ton bomba ve füze yağdırıldı Irak'a. Ve bombalama aralıksız sürüyor.

ABD emperyalizmi, bu saldırıdan eyse-mine, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ni karar diye ne kadar meşruiyet arzu geçirirse geçirsin; uluslararası tekellerin yönlendirdiği medya, bu eyemine le-kader kutsasa kutsasın; tüm, dünyaya ABD ve müteffiklerinin ne kadar hak ol-duğu, savaşta nasıl mecbur bırakıldıkları propagandasını yaparsa yapsın; hiçbir şey, Körfez'de başlatılan savaşın emperyalist bir savaş olduğu gerçeğini yu-remiyor. Bu savaş, silah ve petrol te-kellerinin çıkarlarını koruma savaşdır. Daha şimdiden halkların nezdinde ABD'nin gerçeğ amacını Irak'ı Kuveyt'ten çıkarmak olduğu ortaya çıkmıştır. ABD, dünya egemenliği için, kendi yan-ettiği dünya düzenini kabul ettirmek için savaşır.

Ortadoğu'da başlayan bu savasın na-sil gelişeceği ve ne şekilde sonuçlanacağı üzerine değişik düşünceler ileri sürü-lebilir. Ancak kesin olan bir şey var ki, artık Ortadoğu eski Ortadoğu olmay-açak. Irak kaybetse de, savasın, Ortado-ğu genelinde herkesi etkileyecek çok yönlü sonuçlar doğurması kaçınılmaz-dır. En başta, Arap halklarının anti-emperyalist bilinci gelişecek, ABD ve emperyalist güçlere duyulan düşmanlık da-ha da güçlenecek, ikinci olarak; an-ti-emperyalist bilinci gelişmesiyle, bu-gün çoğunlukla işbirliği gerici rejimlerin yönetimi altındaki Arap halkları, bu ge-rici rejimleri bir bir sımsarmaya başlayacak-lar. ABD'nin kukula şeyhleri, kralları-ndan tahılın artık tehlikeye girmez, savas sonran-da, savas öncesinde oldukları kadar na-hat olmayacaklardır.

Savaşın bitirile, Türkiye'nin Ortado-ğu'daki yerini ve görünümünü de değiştire-cek. Daha kriz başlangıcında Türkiye, Ortadoğu'da ve Arap ülkeleri arasında ortaya çıkan sorunlara karşı, 70 yıldır iz-lediği geleneksel denge politikasını ve "tarafsız" görünme çabasını terk etmiş, yeni bir politika başlatmıştır. Özal itiden, ABD'nin Ortadoğu'ya ilişkin ödenen bir tasarladdığı plana dahil olmadı bu-yük bir istek gösterirken, İsrail-Türki-ye-Mısır ittifakını yaratarak, bu ittifak ara-cılığıyla Ortadoğu'da emperyalist çıkarları-nı güvence altına almayı ve bölgeyi de-netlemeyi amaçlayan ABD hükümetinin önde gelenlerini sözleri, Türkiye'nin sa-vas sonrası Ortadoğu'da emperyalizm adına bölge jandarması rolü oynayaca-ğının teyid eder niteliktedir. 60-70 milyon nüfusa varan bir ülkenin, Ortadoğu'nun

savaş sonrası oluşacak yeni düzenine yer almasını ve bölgede "barışın" (buna emperyalist çıkarların kayılması) tesis edilmesine engel olmanmasını düşü-nülemeyeceği söylenmektedir. Zaten Irak'ı karşı oluşan emperyalist cepheye ta başından katılmayan ve kraldan çok kralcı bir tutumla savaş işbirlikçi yap-mamın altında biraz da bu arzu yatmak-tadır.

Özal itidatının Ortadoğu'da ABD çı-kartarının koruyuculuğuna soyunması ve Türkiye'nin bölgede jandarma misyo-nunu oynamasını görünü olarak kabul etmesiyle, başta Filistin olmak üzere tüm Arap halkları nezdinde Türkiye'nin görüntüsü değişmiştir. Özal'ın emperya-lizme yandaş politikası, Türkiye'yi Or-tadoğu'da bir aral misyonu oynama ko-numuna getirmiştir. Bundan böyle Arap halkları, Türkiye'yi emperyalist cephe-nin bir üyesi, ikinci bir İsrail olarak görecek ve değerlendirecektir.

, Savasın, bölgedeki kurtuluş hareketle-rini doğrudan etkileyecek yeni gelişme-le-ri önü açması kaçınılmaz gibidir. Artık Fi-listin sorununa şöyle ya da böyle bir çö-züm bulunması kendini dayatmıştır. ABD daha uzun süre bu sorunu yok sa-yarak bölgedeki etkililiğini sürdürecektir. Aynı şekilde 0 uluslararası mücadelesi a-ğısından da yeni gelişmelerin ortaya çı-kması muhtemeldir. ABD'nin kendi den-e-timinde bir devleti oluşturma hesabı içinde olduğu, Saddam sonrası Irak için ör-gütülen senaryolar arasında buna da yer verildiği kimse için şü-dü. Yeni olan Türkiye'nin de, Ortadoğu'da işlen-diği yeni misyonu oynama olarak, kartı'nı oynama hesabı yapmaya başla-mıştır. Özal bunu açık olarak ifade et-miştir.

.....milletleri örgütlerin, kurtuluş mü-cadelesinin emperyalizme karşı varı-ş al-ışkeninde düşüncesimiyüzünden, uluslararası mücadelesi bugüne kadar şı ya da bu şekilde emperyalizmi ve gerici rejimleri bölgeyle işlişin hesaplarında kullanılmaya açık olmuştur. Kuşkusuz bunun istisnasız olmakla birlikte, genel olarak'ler, burjuva-fesal önderlikleri yüzünden, dönmüş dönmüş emperyaliz-mi ve bölgedeki egemen güçlerin yer-değine düşmekten korkmuşlardır.

Bugün de'ler üzerine çeşitli he-saplar yapıyorlar. ABD ve Saddam gibi Özal da'Kart'ını oynamaya hazırlan-yor. Özal'ın konuya ilişkin açıklamaları Türkiye için yeni bir politikanın başlan-ğıdır. Son yıllara kadar,'in diğer parçalamada olduğu gibi'da ge-lişkin bir ulusal hareketin olmaması ve uluslararası uyanışın gerçekleşmemiş ol-ması, Türkiye'nin Ortadoğu'da iz-le-diği geleneksel denge politikasının da gereğidir. Ama artık'ler, Türkiye ol-garışık için de doğrudan bir tehdit hak-

ne gelmiştir. Bu yüzden Özal itidan sa-vasın ortaya çıkabileceği olası gelişme-leri değerlendirilmekte, Saddam'ın devril-me-si ve Irak'lerinin özdekli kazan-masına (veya olası bir devlet kurma giri-şimlerine) işgiz kalımayacağı göste-rilmektedir. Bu tutum, Türkiye'nin yeni misyonu ile uyum içindedir. Özal, bölge-de bir devletin izin veremeyecekleri-ni ifade ederken,'lere karşı ılımlı bir politika izlemekten de geri durmuyor. Bu politika, "Irak'ta'leri kendi deneti-mine alma, Türkiye'de vurma" politikas-ıdır. Irak'ta'leri meşruiyet olarak kabul edilmiş bu politikanın ürünüdür. Ve ö-y-le görünüyorki bu, bu politika daha da ge-lişirecektir. Aynı şekilde, savas ortamın-dan yararlanarak,'daki ulusal hare-ke-ti yok etme hesaplarını yapması ve daha şimdiden H bölgelerinin adeta yavaş-bölge haline getirmeye başlan-ması dikkat çekicidir.

Ortadoğu'da ABD'nin başlatıldığı em-peryalist savaşın, dünya sosyalist güçleri ve kurtuluş hareketlerinin, bundan böyle kendi özgürlükleri her zamankinden da-ha çok güvencemeli gerektirdiğini bir kez daha ortaya koymuştur. Bu savasla bi-likte görüldü ki, sosyalist ülkelerde yaşan-an kapitalist restorasyon süreci, sade-ce dünya sosyalist sistemleri yok ol-masıyla sonuçlanmadı, restorasyuncu refor-mist yönetimler ABD ile aynı safta yer alarak ezilen halkları karışına da geç-tir. Bugün "SB", halkların cephesinin de-ğil, emperyalist savas cephesinin destek-iç olmuştur. Gorbacov'un ABD ile kol kola gimesi ve emperyalist savaşa ye-re işlik yarması halkları inanettir. Or-tadoğu halkları bu ihneti unutmayacak-lar. Dünya sosyalist ve ulusal güçleri SB'nin emperyalist kampa uzlaşma şı-yasetinin çok yönlü sonuçlarıyla yüz yü-zü geleceği ve bundan sonra Arap halklarının başına gelenin kendi başı-na da gelebileceğiyi bilerek, bağımsız politikalar geliştirmeye özellikle önem vermeli-dir.

Emperyalizm, bugün sosyalist siste-min filen ortadan kalkmasından da güç aldığı kendi denetiminde olmayan her tararı emek ediyor. Emperyalizmin jandarması Gorbacov'un da desteyiyle le kurtuluş hareketlerini boğmaya, dün-yanı tek egemen gücü olduğunu her ke-sede kabul ettirmeye, deyim uyuşsa na-keddi ettirmeye çalışıyor. Irak'a yöneli-len barbar ve vahşî saldırıların gerçek ne-deni budur. Bu saldırı, tüm dünyaya em-peryalizmin ne demek olduğunu bir kez daha hatırlatmıştır.

Emperyalist barbarlığı karşı dünya öl-çüsünde anti-emperyalist tüm halk güçle-ri birleşmek zorundadır. Emperyalist sal-dırganlığı dizginleyebilmek, halkların an-ti-emperyalist mücadelesi ve dayanışma-sıyla mümkündür. Bugün hiçbir gere-ke, emperyalizme karşı savasçı erteleme-nin nedeni olmaz/olmamalıdır.

Türkiye, Özal itidatının izlediği Ame-

rikancı politika sonucu savaşa girmiş du-rundadır. İnönü ve diğer üslerin ABD tarafından Irak'a saldırı amacıyla kullanıl-ması ve Türkiye'den kalkan ABD uçakla-rının Irak'ı bombalaması, Irak'a savas ilan etmektedir. Saldırıya uğrayan Irak, Tür-kiye karşısında savunma konumunda-dır.

Özal itidan, halan savas karşı tepki-le-rini hiçe sayarak emperyalizm ve tekel-lerin çıkarları için Irak'a savas açarken' halkları da savunması bir şekilde sa-vas ateşinin ortasına atmıştır. Halkın göv-venini için hiçbir tedbir almaz, savasçı-yı yitirmekten korunmak isteyenlerin bölgeyi terk etmesini teşvik etmektedir. Bu,'ın insanseverlik projelerinin bir parçasıdır. halkı topraklarını terk etmemelidir. Bölgeyi boşaltmak Özal itid-atının işine yarar. Yapılması gereken, halkın kendisi koruyacak tedbirler alma-sı ve savasça karşı tavır geliştirmesi sağlanmalıdır.

Türkiye solutionu savas karşısındaki tavır dikkat çekicidir. Şö, Körfez krizinin başından beri hiç de iyi bir sınav verme-miştir. Kimileri "it dalaş" diyerek işin içi-n-den çıkarken, kimileri de savas karşı tepkileri geliştirmekten uzak, izleyici ko-numuna kalmayı yeğlemişti. Şimdi sor-mak gerekıyor: Ortadoğu'da olup bit-mekte olan itilerin dalaş mıdır, yoksa emperyalizmin Arap halklarını bomba ve füze sağanadığı köleleştirilme iste-mesi mi? Şimdi hangi cephede yer ala-ceğiz? Irak halkına karşı yönelmiş yah-şete karşı çıkıp savasçak mıyız, yoksa emperyalist saldırını sessizce izleyec-miyiz? Emperyalist vahşetin tüm oplak-şığıyla yaşadığı bugün, hala "50 Sad-dam", % 50 ABD'yi eleştirmek kara ni-yaz değil de nedir? Türkiye solu ne yap-zık ki, söylediklerine uyma da hareket etmiyor, bugün adeta CNN'in izleyici olmuştur.

Emperyalist saldırıya karşı çık-mak herkesin görevi olmalıdır. Türkiye devimciler, yurtseverler artık kiş uku-sundan uyanmalı, barbarca katledilen Arap halklarının cephesinde yer almalı, emperyalizme karşı mücadeleyi yükselt-melidir.

Bugün emperyalist saldırıya karşı çık-mak, Özal itidatına karşı savasçıları aynı ele almaz. Özal itidan emperya-list cephe-nin bir parçasıdır, onun Or-tadoğu'daki saldırı güçlerinden biridir. Emperyalizmin Ortadoğu'daki hege-monyasını bölgedeki Türkiye, İsrail, S. Arabistan, Msr gibi gerici-faşist rejim-ler yıkımadan son bulmayacağına bile-rek, Türkiye'li devimciler, faşist Or-tadoğu'da karşı mücadeleyi geliştirmeli, Ortadoğu halklarına dayanışma içi-ne olduğunu göstermelidir.

Devimciler, emperyalist savasçı, kendi ülkelerindeki işbirlikçi faşist rejimleri yu-ka savasına dönüştürmelidir. Arap halklarını düşmanlarındın bizim de düşmanlarımızdır.

İşte Kuveyt'e Bağımsızlık ve Demokrasi Getirmek İsteyen ABD Emperyalizminin Suç Dosyası

Bugün

Irak'ı tehditli kimyasal silahlar bulundurmaya suçlayan ABD emperyalizmi, Vietnam'ı kimyasal silah kullanma laboratuvarına çevirmişti. Güney Vietnam'da halkı katletmek, halkı ölümsüzleştirmek için, Amerikan saldırganları tüm BM sözleşmelerle yasaklanmış kimyasal silah ve gazları kullandılar. Napalm bombaları, fosforlu bombalar, zehirli kimyasal maddeler, zehirli gazlar, en barbar araçlar kullandılar. 7. Filo ve B-52 uçakları ile Güney Vietnam köylerini yerle bir ettiler. 1966'nın Ocak ve Şubat ayları arasında, 14 bin Vietnamlı'yı katlettiler. 1965'te Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin verdiği rakamlar, ABD emperyalizminin terör, katliam ve işkencelerini gözler önüne seriyor:

-Öldürülen sivil sayısı: Yaklaşık ola-

Nürnberg Davası'nda belirlenen uluslararası mahkemelerin tüzüğü ABD emperyalizmi için geçerli değildi. Bugün savaş esirlerine Irak'ta kötü muamele yapıldığından, Birleşmiş Milletler esiri sözleşmesinden söz eden ABD emperyalizmi, Vietnam'da bunları ayaklar altına alıyordu. Sivil halka kötü muamele, savaş esirlerine işkence yapmaması, öldürülmesi, şehit, kasaba ya da köylerin hedefi görülmesinin tahribi, sivil halka karşı girişilen bütün insanlık dışı muameleler, ABD emperyalizminin işiydi...

ABD sadece sivil hedeflere, köprülere, yollara, barajlara, devlet binalarına saldırmıyordu; okulları, hastaneleri, kiliseleri bile yerle bir ediyordu. Bu kadar da değil, köyleri, kasabaları, şehirleri tümden yok ediyordu.

Nazi Almanyası'ndan sonra, insanlık

ABD'nin Vietnamlı esirleri sorgulama yöntemi: Karın dersele konuşturma.

halkına 'özgürlük ve bağımsızlık' götürüyordu. Zaten ABD emperyalizmi neredeyse her askeri müdahale yapışa, bunu ya BM kararlarını uyguladığı için, ya o ülkeye özgürlük ve bağımsızlık götürmek için ya da huzursuzluk ve kargaşalardan korkarak, demokrasiyi yeniden tesis etmek ve Amerika'nın güvenliğini sağlamak için yapıyordu. Bu sebeplerin ardına sığınmayı alışkanlık haline getirmişti. Şimdi bunu Kuveyt için yaptığını söylüyorlar, Ortadoğu'da egemenlik savaşını sürdürüyor.

ABD emperyalizminin halklara karşı işlediği suç dosyası çok kalınlıktır.

-Kore'de 1950-1953 yılları arasında yüz binlerce Koreliyi katletti.

-Kambocya ve Laos'ta 1970-1975 yılları arasında bir milyon insanı katletti.

-1954'te Guatemala'da, binlerce Guatemalalıyı,

-1958'de Lübnan'la müdahalesine 14 bin denizci katıldı ve binlerce İleri-Jurtsever Lübnanlıyı katletti.

-1983'te ikinci müdahalesinde 6. Filo, Lübnan'la günlerce bomba yağdırdı.

-1983'te Grenada'yı işgal etti. Yüzlerce İleri ve yurtsever katletti.

-1986'da uluslararası haydut tipi örneği sergileyerek, Libya'yı bombaladı. Bine yakın sivil katletti.

-Aralık 1989'da Panama'ya asker çıkardı ve beş bin Panamalıyı katletti.

Bunun dışında, işbirlikçi faşist diktatörlerine katliamlarını sürdürdü.

-1965'te işbirlikçi Suharto, bir milyon komünist ve İleri-Çendonezyalıyı katletti.

-1965'te Dominik'e paraşütçülerini indirdi ve on bin Dominiklily katletti.

-Sırdı 1973'te faşist darbe ile 30 bin kişiyi katletti, binlerceini tutukladı.

-Arjantin'de faşist generalite yaptığı işiğili sonucu, 15 bin kişiden habersiz alınamadı.

-Latin Amerika'da ABD'nin bulamadığı kılıfı savaş, katliam, insan hakları ihlali yoktur. Küba'ya karşı binlerce serseri, katli, hırsız, irtaş ve yağmacı-yörgütleyerek "Domuzlar Körfezi" çikamasını yaptırdı. Yine Nikaragua'dan kaçan işkenceci halk düşmanlarını "kontralar" adı altında Honduras'a üslerindirdi ve saldırlarından Nikaragua halkı üzerine saldırdı. Birçok Latin Amerika ülkesinde de ulusal muhafızlar adı altında "ölüm mangaları"nı örgütledi, finanse etti ve halka saldırdı.

ABD, sadece 1946-1975 yılları arasında, askarlarına ulaşmış için tam 215 kez askeri güce başvurmuştur.

Tam 19 kez de nükleer silah kullanma tehdidi ile insanlığı tehdit etmiştir. 1975 yılından bu yana, tam on beş yıl geçti ve ABD emperyalizminin suç dosyası yeni eylem ve tehditleriyle kalınlıktır. Şimdi de Ortadoğu halklarına yönelik ve yeni yeni suşları işlemeye başladık ve yine müdahale için Birleşmiş Milletler kararlarını bahane etmektedir. Aynı zamanda da bir saldırgan, saldırları masum korumak ve ona demokrasi getirme havarisi kesime rolünü de oynamaktadır. Ve Ortadoğu halklarına şimdiki savaş açmıştır. Ortadoğu halklarını kurtarmak için Tipli Vietnam'da, Laos'ta, Kore'de, Japonya'da, Latin Amerika'da olduğu gibi... Defolup gidene kadar, yine cinayetlerini Ortadoğu'ya imparator okumu hevesiyle işleme-yı devam edecektir.

ABD askerleri Vietnam'da 12 yaşındaki çocukları toplama kamplarına yollarken silah tehdidi altında tutmayı da ihmal etmediler...

rak 170 bin.

-İşkence sonucu yaralanan ya da sakat kalan insan sayısı: Yaklaşık olarak 80 bin.

-İzrına geçilen on binlerce kadın.

-Stratejik köylere sürülen yaklaşık 5 milyon insan.

ABD'nin Vietnam'da savaşını sürdürürken askerlerini 500.000'e çıkarmış, defolup gitmek zorunda kaldığı 1975'e kadar, 2 milyona yakın sivil yaşamını kaybetmiştir.

ABD emperyalizminin açtıkları desteklediği ölüm mangalarının G. Amerika'daki katliamlarından biri.

en vahşi işkencelere Vietnam'da tanık olmuştur. ABD emperyalizmi esir almaya başlamıştı. Yanlışlıkla esir alınan ya da Vietkonglu muamelesi yapılan herkese aktırılmayacağı işkenceler uygulanıyordu.

Bu işkence çeşitleri, bambu kemikler sokmak, başları suya batırıp uzun süre tutmak, kolları, memeleri bağlamak, kesilerek sahıra telefon teliyle bağlamak, konusmaya zorlamak için diğer esirlerin önünde bir esirin parmaklarını, kulaklarını, cinsel organlarını kesmek, esirleri zırlı taşıtlarla arkalarına bağlayarak piring tarlalarında sürükleyip öldürmek, uçaktan ve helikopterden atıp parçalamak, esir zırlı bir araçta altında ezmek, kafasını kesmek ya da iki kolunu koparıp kan kaybeden ölmesini beklemek, kafasını bir kurşun sokmak... Bütün bunlar ABD emperyalizminin Vietnam'da uyguladığı özel savaşın ve kontragilla operasyonlarının bir sonucudur.

Ortadoğu'da savaş biraz daha sürmektedir, ABD emperyalizmi Ortadoğu halklarına karşı gerek yüzüyle çıkacak, Vietnam'da ne yaptysa, belki de daha fazlasını Ortadoğu halklarına uygulayacaktır.

ABD emperyalizmi Kore'de benzer metottan uygulayarak, BM kararları altında Kore

ABD'nin Vietnam'da kullandığı "alevi pelte" kıvamındaki napalmin ciltten kazınması olanaksız.

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE KOMİTELERİ YAYGINLAŞTIRILMALIDIR

Özal ikidânı sonunda, Türkiye'yi savaşın içine soktu, halkımızı savaş ateşinin ortasına attı. İkircikten kalkan ABD uçaklarının Irak'ı bombalamasıyla emperyalist savaşın ikinci cephesi Türkiye'den açıldı. ABD uçağı, Türkiye'yi emperyalist savaş cephesinin ortığı haline getirdi.

Halkımızın büyük çoğunluğu bu savaşa karşıdır. İşçisi, memuru, esnafı, öğrencisi, köylüsü, emekçi halkın her kesimi... Bu savaşın, ABD ve petrol şeyhlerinin çıkarları için yapıldığını artık bilmeyen yok!

Körfez krizinin başından beri, ikidânın ülkeyi bir savaşa sürüklediği süredir söylenirdi. Ama, ne halkımızın savaşa karşı olması, ne de toplumun çeşitli kesimlerinde ortaya konulan savaş karşı tepkiler Özal'ı caydırmaya yetti. Özal ikidân, Amerikan çıkarlarının bekliğini yapımaya soyunurken, savaşı, Türkiye'deki

toplumsal muhalefeti ve ulusal uyarısı bastırmanın da bir fırsatı olarak gördü ve onun için izlediği politikadan vazgeçmeye yanaşmadı. Özal, savaştan yararlanma fırsatlığı yapıyor. Savaşı, kendi için tek kurtuluş yolu olarak görüyor. Ona bu fırsatı vermemeliyiz. Ona, savaştan da ikidânı kurtarmaya yetmediğini göstermeliyiz.

Bunun için savaşa karşı olan tüm güçleri birleştirmek gerekiyor. Türkiye oligarşisinin emperyalist cepheye aktif olarak yer alması, emperyalist savaşa karşı olan tüm halk kesimlerinin birleştirilmesi ve savuşturulmasının zemini yaratır. Bu aynı zamanda bir zorunluluktur da. Savaşa karşı olan tüm tepkileri aynı potasya toplayabilmek için herkes çaba göstermelidir.

Emperyalist savaşa karşı çıkmak ve mücadele etmek için illa da ideal devrim-

ci olmak gerekmiyor. Savaşa karşı olmanın nedeni çok çeşitli olabilir. Savaş karşıtı hangi nedene dayanırsa dayansın, tüm muhalif güçlerin, savaştan zarar gören herkesin birleşebilmesinin yolunu bulabilmeliyiz. En başta, emperyalist savaşa karşı toplumun tüm kesimlerini birleştirebilmek esnekliğine sahip olmak, sektör yakaşmalarından kaçınılmalıdır.

Örnekle, emperyalist savaşa karşı örgütlenen komiteler daha aktif hale getirilmelidir. Bu komitelerin geliştirilmesi, yaygınlaştırılması için ne gerekiyorsa yapılmalıdır. Bu komiteler, her kesimde ve her alanda örgütlenmelidir. Ve fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, geçekondularda, köylerde, kasabalarda, işçileri, memurları, esnafı, öğrencileri, köylüleri, aydınları, sanatçıları... tüm halkı savaşa karşı birleştirmenin ve mücadeleye seferber etmenin aracıdır.

Komiteler, ilk etapta yerel olarak oluşturulabilir ve kendi insiyatiflerinde savaş karşıtı etkinlikler örgütleyebilirler. Yerel insiyatiflerin süreç içinde adım adım birleşmesiyle merkezi bir örgütlülüğe ulaşabilir.

Mevcut durumda ilk adım, sendikalar, odalar, dernekler örgütlerinin, çeşitli b. örgütlerinin vb. insiyatifleriyle çeşitli komitelerin oluşturulması ve bunlar aracılı-

ıyla alt komitelerin kurulması şeklinde de atılabilir. Merkezi olarak adım atılma-yan yerlerde, beklemek yerine yerel düzeyde oluşumlarına yönelmek tercih edilmelidir. Komitelere herhangi bir sıvası örgüt ya da grupta bağlı olmayan tek tek bireyler de girebilmelidir. Ve bunlar, savaş karşıtı etkinliklerin örgütlenmesinde insiyatif sahibi olabilmelidirler.

Eğer, küçük sorunlar etrafında fırına koparmadan, savaş karşıtı cepheyi daraltacak tavırlara girmeden, emperyalist savaşa karşı mücadeleyi geliştirme üzerine kafa yorulursa, başarılı olmamak için hiçbir neden yoktur. Bir araya gelinip, birlikte düşünülürken, halkın elinde olanlardan hiç de küçümsemeyecek boyutta olduğu ve pek çok şeyin yapılabileceği görülecektir. Sorunlar, basit, faydacı, grupçu düşünce ve yaklaşımlardan ayrılarak ele alınmalıdır.

Emperyalist Savaş Hayır Komiteleri, emperyalist savaşa karşı mücadeleyi muhtevassına sahip olmalıdır. Emperyalist savaşı, Özal ikidânına karşı savaşa çevirmeliyiz. Emperyalist savaş cephesinin aktif üyesi haline gelen Özal ikidânına karşı, tüm devimciler, halkın savaş karşıtı birleşik mücadelesini yaratmak taşırlı sorumluluğuyla hareket etmelidirler.

Halkların katledilmesine, emperyalizmin vahşetine duyarsız kalınmamalı, tepkiler örgütü ifade edilmelidir. Bu tepkilerin örgütlülüğü döngüleştirildiği yer olan Emperyalist Savaş Hayır Komitelerinde yer alalım, yaygınlaştıralım.

EMPERYALİZMİN AHLAKI

Irak'ın ABD uçaklarını düşürüp pilotlarını esir alması na kadar savaş, Pentagon kurmaylarının planlarına uygun "kusursuz" geliyordu. Bombalar, patladığı yerlerde büyük yıkımlara yol açıyordu, insanlar ölüyor, ama bunlar gayet olağandı. Ne de olsa "barış" için savaşıyorlardı. Ortadoğu'da "ABD barışı"nın egemen kılınması için. Bu kutsal görevde insan haklarının sözü mü ediliyor?

Ama ne zaman ki Irak, ABD'yi pilotları çıkartıp konuşur, onları pişmanlık getiren sözleri yayınlandığı, utanmaz bir karşı propaganda başlatılır.

Önce Irak'ın ABD'ye esirleri kötü muamele yaptığını söz edildi, sonra kötü muamele işkenceye dönüştü. Yapılan canlılık, insanlık dışı davranıştı. Bundan vazgeçilmeliydi.

Savaş esirlerine uluslararası sözleşmelere uygun davranmak gerektiği elbette yadsınmaz. Burada önemli olan ABD'nin bunu talep etmesi değil. Üzerinde durulması gereken, elinde TV görüntüleri dışında bir şey olmamasına rağmen, Irak'ın elindeki pilotları işkence gördüğünü iddia etmesi ve tüm dünyayı bu yönde yönlendirmesidir. ABD'li pilotlar nasıl olur da, ABD'nin saldırgan olduğunu söylerler? Bu olacak iş

mi? Öyleyse çalışın dev propaganda aygıtını, görev başına.

ABD için, esir pilotların Bağdat sokaklarında dolaştırılması (aslında bunun doğru olup olmadığı da belli değil) büyük bir insanlık suçu. Peki niye? Çünkü onlar ABD'li. İy, ama, on binlerce ton bomba atarak insanları katledilmesi insanlık suçu değil mi?

Bu ne ikiyüzlülük! Bu ne ahmaklık!

Aynı ahlaki standart (aslında ahlaksızlık) hemen her konuda görülüyor.

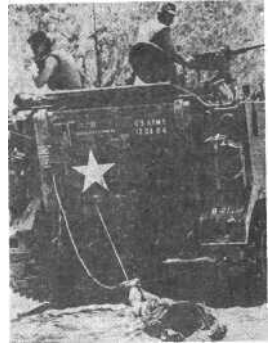
Örneğin, İsrail Scud füzeyle vurulup sivil halk yaralanınca bunun adı vahşet oluyor, ama İsrail'in yıllardır Filistinli çocukları düpedüz katletmesi vahşet olmuyor.

Asya'da, Afrika'da, Latin Amerika'da, dünyanın hemen her yerinde ABD yanlısı güçler cinayet üstüne cinayet işler, ts yok; ama ABD çıkarları birazcık yara alır kaymet koparılır.

İşte emperyalizmin ahlaki budur.

İşkenceci dünyaya ıhraç eden ABD, insan hakları savunuculuğu yapıyor.

Bundan büyük ikiyüzlülük olabilir mi?

İşte emperyalizmin iğrenç suçlarının binlercesinden bir örnek: Bir Vietkong esiri zırlı bir askeri aracı arkasına bağlanarak katlediliyor.

CIA PATENTLİ İLETİŞİM TEKELLERİ GERÇEĞİ SÖYLEMİYOR

Savaş, iletişim teknolojilerinin gücünü bir kez daha ortaya koydu. CNN'nin naklen savaşı yayınlı, dünya, Amerikan propagandasının etki alanına alındı ve tek yayını gös-

termeye, kamuoyunu emperyalist cepheyi desteklemekle sardırdı. Savaşın vahşetini değil, kitlelerin silahlı direnişlerinin anlattıklarını. TV ve basın, silah teknolojilerinin reklamı yapan kuruluşlar gibi hareket ediyorlar. Emperyalist haksız savaşın gerçek yüzünü kitlelerden gizliyorlar. Emperyalizmin yenilmez, baş edilemez, devasa bir güç olduğunu, beyin denirliklerine rüfuz ettirmek istiyorlar.

ABD'nin Arap halklarına karşı giriştiği açık saldırıyı eylemi, bir futbol maçı havasıyla yansıtıyor. Sanki Körfez'de bir savaş olmayı, bir milyondan fazla insan orada savaşıyor, bir oyun oynuyor, bir Oran haberi bastırıyor, ha kazandı, ha kazandı.

Kapitalist propaganda aygıtının savaşı eğilme hasebi getiriyor. Bu eğilencinin altında yatan gerçek trajedi, propaganda sanatının tüm inceliklerini kullananlar saklıyor. İnsanlar adeta bakar kö haline getiriliyor. Soudutlar Patriotlar arasındaki kaç seyrediyorlar.

İletişim teknolojisi ve araçların kontrol altında tüm emperyalist tekel, toplumsal haberi ve bilgi algılamayı denetliyor. Medyalar, Her gün, her saat, her dakika insanların beynine kapitalist ideolojiyi şırınga ediyorlar. Sözde hep si tarafsız, ama önde kapitalizmin ideoloji hegemonyası araçları bunlar. Kapitalist ideoloji, düşünme biçimi, yaşam tarzı, alışkanlıklar, vb. bunlar etyle yaygınlaştırıyor ve egemen kılıyor. Dünya kamuoyu bunlar etyle kapitalizmin çıkarlarına uygun biçimde yönlendiriliyor, hatta oluşturuluyor. Yalan, gerçekliğin gölge silin-

Emperyalizm, iletişim teknolojileri ve işbirlikçi ülkelerin TV'si-basını, savaşı şekillendirip katırlar, yavaşlatır savaş vahşetini halkı gös-

termeye, kamuoyunu emperyalist cepheyi desteklemekle sardırdı. Savaşın vahşetini değil, kitlelerin silahlı direnişlerinin anlattıklarını. TV ve basın, silah teknolojilerinin reklamı yapan kuruluşlar gibi hareket ediyorlar. Emperyalist haksız savaşın gerçek yüzünü kitlelerden gizliyorlar. Emperyalizmin yenilmez, baş edilemez, devasa bir güç olduğunu, beyin denirliklerine rüfuz ettirmek istiyorlar.

ABD'nin Arap halklarına karşı giriştiği açık saldırıyı eylemi, bir futbol maçı havasıyla yansıtıyor.

Sanki Körfez'de bir savaş olmayı, bir milyondan fazla insan orada savaşıyor, bir oyun oynuyor, bir Oran haberi bastırıyor, ha kazandı, ha kazandı.

Kapitalist propaganda aygıtının savaşı eğilme hasebi getiriyor. Bu eğilencinin altında yatan gerçek trajedi, propaganda sanatının tüm inceliklerini kullananlar saklıyor. İnsanlar adeta bakar kö haline getiriliyor. Soudutlar Patriotlar arasındaki kaç seyrediyorlar.

İletişim teknolojisi ve araçların kontrol altında tüm emperyalist tekel, toplumsal haberi ve bilgi algılamayı denetliyor. Medyalar, Her gün, her saat, her dakika insanların beynine kapitalist ideolojiyi şırınga ediyorlar. Sözde hep si tarafsız, ama önde kapitalizmin ideoloji hegemonyası araçları bunlar. Kapitalist ideoloji, düşünme biçimi, yaşam tarzı, alışkanlıklar, vb. bunlar etyle yaygınlaştırıyor ve egemen kılıyor. Dünya kamuoyu bunlar etyle kapitalizmin çıkarlarına uygun biçimde yönlendiriliyor, hatta oluşturuluyor. Yalan, gerçekliğin gölge silin-

Emperyalizm, iletişim teknolojileri ve işbirlikçi ülkelerin TV'si-basını, savaşı şekillendirip katırlar, yavaşlatır savaş vahşetini halkı gös-

yor, insanların adeta beyni yıkıyor.

CNN'in savaşıyla ilgili yayınları öylesine etkili olmuştur ki, Irak'ın sızdın insanları, hükümetleri bile etkisi altına almıştır. Örneğin, Irak'a yapılan saldırının ilk gününde herkes, ABD'nin bir vuruşta Irak'ın işini bitirdiğini sanmıştır. ABD, "demokrasi" ve "özgürlük"ün kurtarıcısı ilan edilmiş, emperyalizmin saldırganlığı meşru bir eylem gibi gösterilmiştir. Özal'ın ve hükümetiylelerin daha ilk günden yaptığı konuşmalar hatırlansın. Bir tek, şenlik düzenlenemedi kaldi.

İletişim teknolojileri Körfez krizinin başından bu yana kamuoyunu yönlendirdiler ki, tüm dünya Saddam'ı, gaddar, barbar, diktatör bir kişi olarak tanıdı. Bu imajın oluşturulmasına özellikle çalışıldı. Oysa İran-Irak savaşı sırasında Saddam'ı gökleri çarpan yine onlardı. Değişen ne olmuştu? Değişen emperyalizmin çıkarlarıydı. Bu çıkarları neyi gerektiriyorsa, dev propaganda aygıtından buna göre çalışmaya başlıyordu.

Örneğin Irak'ın kendini savunmak amacıyla rehneler politikasını başlatması canavarlık, insanlık dışı eylem diye gösteriliyor, ABD'nin ve emperyalist güçlerin on binciler ton bomba ve füzeleri yarattığı vahşet, bölgedeki barışı sağlamak, demokrasi ve özgürlüğü getirme amaçlı, masum bir eylem haline sokuldu. İsrafil ki füzeler atıyor Saddam, sivil halkı vahşice katleden insanlık düşmanı bir çığır ilan edilerek, verdiği emirle ABD uçaklarını 12 günde 25 bin sorti yaparak Irak'a bomba yağdırmasını sorumluluğunda taşıyan ABD Başkanı Bush, insansever, ba-

ABD emperyalizmi sadece silahlarıyla değil, CNN ve iletişim araçlarıyla da saldırdı.

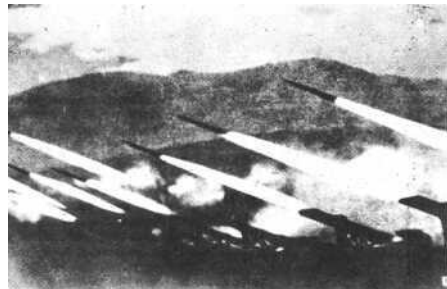
ncı bir lider olarak gösterildi. İsrafil'e insanlar yalayanlar diye adeta faveran edildiren, Irak'ta insanları katledilmesinin sözü bile edilmiyor.

Romanya'da gerçekleşen karşı-devrimci darbe de aynı şekilde halkı ayaklanmasın olarak gösterilmedi mi? Çavuşkesku da Saddam gibi bir çırpıda diktatör ilan edilmedi mi?

İlk andaki heyecan geçtikten sonra, CNN'in Amerikan propaganda bakanlığı gibi çalıştığı öylesine açığa çıktı ki, bizim günlük gazeteler bile, CNN'in CIA ile işbirliği içinde olduğunu yazverdiler. Benzerlerine göre daha bağımsız yayıncılık yapan BBC bile, CNN'in haberlerini "bağımsız başka kaynaklara doğrulanmadıkça kullanmama" kararı aldı.

Aslında dünyada haber ve bilgi alışverişini kontrolünde tüm iletişim teknolojileri (haber ajansları, TV şifreleri, basın kartelleri) kapitalist ülke hükümetlerinin doğrudan ya da dolaylı denetimi altındadır ve gizli servislerle işbirlikçi. Propaganda sanatında Göbels'e bile parmak ısırtacak hale gelen Amerikan iletişim teknolojilerinin CIA patentli olduğu da hiçbir zaman unutulmamalıdır.

Emperyalistlerin ve teknolojilerin iletişim araçlarını temin etmemek. Gerçek yaşamın gösterilmek istenenden çok farklı olduğu ortaya çıkacaktır.

Emperyalizm sadece Irak halkını katletmekle kalmıyor, dünya halklarını da, vahşetini halkı çıkarmak için ideolojik bombardımanla yönlendirmeye çalışıyor.

ortaya çıkardığını unutmamalıyız. Bunlar halkın panik ve telaş için girmesi için siyasi iktidarlara briketler gibi gösterip, sonradan bu ortamlar halk kitlelerinin ezilmesini işleri kullananlar. Düzenin halkın sömürüsünü üzerinde yükselmesi de bunun genel zeminini hazırlar. Halkın sömürsünü, haksız kazanç elde etmenin her yolu açıktır. Her ortam bu yöne çevirilebilir ve bilinci olarak körüklenir. Savaş da bunun için uygun bir zemindir...

Devrimci halkı uyardırmak. Ensalnırm, halkımız savaş ateşinin ortasına atarak Özal politikasına alet olmaması için çaba

göstermek, onlara stokçuluk yaparak halkı sıkıyeta sokmamak Özal'a yardım etmek anlamına geldiği anlatılmamalı.

Savaş vurguncuları halkın düşmanıdır. Onlara karşı savaşmak, Özal iktidardan, onun savaş politikasını karşı savaşmak demektir. Stokçuları, spekülantları işin açıldıkça, malların halka dağıtılması halkı darer yola başıarak savaş vurgunculuğuna karşı mücadeleye edilmeli. Devrimci bulundukları bölgelerde bu gibi yöntemlere başıaraklara izin vermemek, halkın sıkıyeta katmerleşmesini engellemek çabası içinde olmalıdır.

SAVAŞ VURGUNCULARINA TAVİR ALINMALIDIR

Savaş, halkın bülük çoğunluğu için yıkım ve felaket demektir. Ama kimselerin işi de yeni kazanç kapısıdır. Savaşın bülük stokçuları, spekülantları arar, kesa ve kolay yoldan büyük kazançlar elde etmek isteyenler, halkın ihtiyaç duyduğu temel malları fiyatları artırarak savaşın peşinde koşanlar çoğalır.

Olğarsı, yaşanan savaş ortamında bir yandan dumasızın halkı "sükunete" davet ederken, diğer yandan da kitlelerin telaş ve panik halinde korkuyle korku ortamı yaratmakta ve bu ortamı sürekli olarak canlı tutmaya çalışmaktadır. Bunun amacı açıktır. Böylesi bir ortamla birlikte, Özal iktidarı istediği kararları halka kolayca kabul ettirebilecek, kimse ne olup ne bittiğini anlayamayacaktır. Her şey göz açıp kapayıncaya kadar bitecektir... Savaş

si iktidarı hesap budur. Böylesi bir ortam, savaşla birlikte türedi zenginlere de iyi olacaktır. 12 Eylül sonrasında hayal iktidarıyla birlikte iyiliği bu ortamda da devam ettirecektir.

Emperyalist haksız savaşıyla birlikte, olğarsın yarattığı panik ve korku ortamında halkın başa baskı olduğu belirsizlik sonucu, stokçu eğilimler körüklenmekte, stokçular ve haksız kazanç elde edecek olanlara en uygun ortam bizzat siyasi iktidarı tarafından sağlanmaktadır.

Emperyalist savaşıyla birlikte, daha şimdiden stokçuluk yaygınlaşmaya, stokçular türemeye başlamıştır. Bunları tüm ortamı halkın daha çok sömürülmesinden geçer. Bu ortam sürdüğü vurguncular, stokçular, haksız kazanç elde etmek isteyenler de mutlaka çıkacaktır ve vardır. Böylesi ortamlarda savaş zenginlerinin

BAĞIMSIZLIK KOMEDİSİ

Türkiye'yi kimler savaşa soktu? Türkiye Cumhuriyeti'nin kimler yönetiyor? Körfez krizinden yana yalvarırlar. Türkiye'yi adım adım savaşa sokan gelişmeye o hale geldi ki, iş tam bir komediye döndü. Ülkeyi kimin savaşa soktuğu, Türkiye'yi kimlerin yönettiğini egemen sınıfların temsilcileri bile birbirlerine soruyorlar. Halkın ezici çoğunluğu, emperyalist savaşa karşı olduğundan, zaten kimse "mili irade"den bahsetmiyor. Ama ya düzenin o göstermelik temsilci kurumları, organları, yasama-yargı-güce kurumları... Onlara ne oldu? Kimse bir şey söyleyemiyor. Türkiye'yi Ortadoğu'da ABD'nin uçak gemisi yapan, üsleri, tesisleri ve ordularıyla Ortadoğu sınırlarına yığınak yapan gelişmeler yaşanırken, filen savaşa girilken muhalefet partileri, anayasal kurulların, idari yargı ve yasama, bütün kurumların, sadece seyirci rolünü kabullenmek zorunda kaldılar.

Mili irade dediler, %95'i savaşa karşı olan halkın iradesini, %15'lik bir iktidardan

Meclisin eline verdiler. Yetki Meclis'te dediler, ona da emanet etmediler, hükümete teslim ettiler. Hükümet karar yetkisini aldi dediler ama yetki daha o gün Çankaya'nın eline geçmişti bile. Ve adres tamamladı. Arap halklarına koalisyon "ambargo" diye ilan ettiği gün, adını ilk sıraya yazdırın Türkiye'de halk, Başbakan Bush "İrak'ı bombalayın" emrini verdiği gün de İncirlik üssünden uçakların kalktığını ve Türkiye'nin savaşa girdiğini beş gün sonra öğrendi. Böylece Meclis'ten hükümete, hükümetten Özal'a, Özal'dan Başbakan Bush'a yani ABD'ye, Türkiye'yi savaşa sokma yetkisi verildi.

Dün "Üs yok, tesis var," diyen Demirel bile, "Kıralk katli olmayalım," diye ordularla parlamento sınırlarındaki rutin den utandı. "İncirlik kulanılıyor mu?" diye sorulan Akbulut, TC'nin topraklarında neler olduğunu bilenevren bir Başbakan olarak, "yetkisine" herkesi gülmestetti. Üstelik "başka ülkelerin bayraklarını sınırlarımıza dalgalandırmakla Saddam'a gücümüzü göstermiş olduğumu-

zu" söyleyecek kadar bayrakları kanşırtdı.

Özal "Ülkeyi '86'dan beri boş kağıtlara idare ettim." diye boşuna övünmemiştir. Bakanların imzalandığı bu boş kağıtlar, ülkeyi ekonomisinin savunmasına, emperyalizmin bilinen ellerine teslim eden hükümet karamameleri olmuştur. Aynı Özal için artık boş kağıtlar da gerekmiyor. Körfez'deki emperyalist savaşa Türkiye'nin taahhütlerini altına bizzat kendisi imza atıyor. Anayasal yetki mi? Ne önemli var. Yine de yanında ara sıra bir Başbakan taşıyarak formaliteleri tamamlamış oluyor.

Egemen sınıflar tarihlerinin hiçbir döneminde ABD dostluğunda bu kadar hızlı olmamışlardı. Bush'un demecleri ve kararları, daha dünya basınıın haber sütunlarına aktarılmadan, aynı anda Türkiye'nin tavan olarak Özal'ın ağzından halisane dostluk mesajlarıyla tekrarlanyordu. Bush ve emperyalizm ambargo dedi, Türkiye'de siyasi iktidar kradan çok kralcı ambargo uygulayıcısı oldu. Delinmesin diye hava sahasında gözcüklük bile yaptı. Hatta ilaç ambargosuna varırdıca kadar göze gimeyi bile denedi.

Bugün savaş başladı. Ve Türkiye filen bu savaşa içine girdi. Ama ortada savaş karan yok. Türkiye'deki üslerden havalandırılan uçaklar İrak'ı bombalıyor ama Türkiye'de kimse "Bombalama karan aldi." di-

ymiyor. Çünkü Türkiye'nin savaşa ne zaman, ne ölçüde katılacağına koalisyon ordularının harekattaki gereksinimleri belirliyor. Özal ve hükümet Irak'a savaş açmadıklarını, açmayacaklarını söylüyorlar. Ama resmi olarak TC'nin denetiminde olan İncirlik, Erhaç ve diğer üslerden Irak'a yetkinlerini Özal'da da olmadıkları görüyor.

Bu durumda, basına İncirlik'in Türk komutanları diye tanıtları bir ordu subayını "Üsler ne zaman kulanılır?" sorusunu "Amerikalılar bilir." diye yanıtlamasından daha doğal ne olabilir ki.

Burası Türkiye. Emperyalizmin askeri birlikleri topraklarımızda, "üslerimize" yerleştiriyor, rampalar kuruyorlar, bombalar fırlatıyorlar, birlikler sınırları yapıyor. Savaş, müttelik koalisyonu adı altında ülkeyi filen yapıyor. Halkımız bu savaşa için, kendi çıkarlarına hizmet etmediğinden başka bir şey bilmiyor. Savaş haberlerini bile Amerikan Genel Karargah'ın basın bürosu, propaganda ekranı gibi çalışan CNN televizyonunun pencerelerinden izliyor. Stahlarda ABD patenti, ekonomide IMF ve dolar denetimi, topraklarda Amerikan, Fransız, Alman vs. çözümleri, her evde CNN yayını ve politika emperyalizmin katkısı hizmetkarlığı...

Bunları hepsi yıllardan beri oynanan bağımsızlık komedisinden başka bir şey değil. Bu komediye anti-emperyalizm bayrağını elinde tutan, halkın örgütlü gücüyle бүтүнleşmiş devrimci mücadele son verecektir. *

Emperyalizm ve işbirlikçilerinin Arap halklarına yönettikleri namular ters çevrilmelidir.

İSLAMIN EMPERYALİZMİN KARŞISINDA OLDUĞUNU SÖYLEYENLER

ARAP HALKLARININ YANINDAYER ALMALIDIR

Yeni Cami imamı binlerce insana verdiği vaaazda, "İrak'ın İslam'dan uzaklaştığı için Allah tarafından cezalandırıldığı"ı söyledi. Ona göre Allah ABD olmalı. Öyle ya, Irak'a saldırı, Arap halkını cezalandırmanın ABD'dir. Saddam'ın cezalandırılacağından söz eden de ABD'dir. Amerikan uçakları Irak'a ABD Başbakanı Bush'un emriyle saldırdı, füzeler onun emriyle ateşlendi, o emretmeseydi, ne uçaklar bomba yağdıracaktı, ne de füzeler Irak halkının tepesine düşecekti.

Bu tür vaaazlar verileren, dini, halkımızı aldatmak için bir araç olarak kulanıyorlar. İslamiyeti, ABD ve işbirlikçisi Özal iktidarına hizmet etmenin aracı haline geti-

rerak, onu "kişinin özel bir sorunu" olmaktan çıkıyorlar. Arap halkının barbarca katledilmesine karşı çıkmak yerine, ABD'nin saldırganlığını "İlahi" bir olaymış gibi gösterip meşullaştırmaya çalışıyorlar.

Aynı şekilde Süleymaniye Camii'nde binlerce kişiye hitap eden Fetullah Hoca da, verdiği vaaazda, Saddam'ı "İrak Fıratınu" ilan edip lanetlerken, Müslümanlara "birlik olma" çağırısı yapıyor. Ama ardından "sokaklara dökülmekle sorunların közülemeyeceğini" buyuyor.

Besbelli ki Fetullah Hoca da, Müslümanların ABD'ye karşı dediği Saddam'a karşı birleşmesinden yana. Bu mu din kardeşliği? İslam insanı bunu mu emrediyor? İnsanlar sokakta dökülmeyecek

de ne yapacak? Sessizce tevekkül getirip ABD'den yaptıkları için davacı mı olacak? Müslümanlardan hem birlik içinde olması istenince, hem de bir kısmı katledilirken diğerlerinin sessiz kalması... İslamın emrettiği bu mudur? Bugün İslam cemaatine, "sokaklara dökülmek" demek, ABD'yi ve Özal iktidarını destekle, Arap kanı akıtılmasını onayla demektir. Fetullah Hoca bunu yapıyor. İslam'ı, halkımız Özal iktidarının yanında Arap halkına cephe almaları için kulanıyor. O halkımızda, Arap halklarının yanında değil, ABD ve petrol şeyhlerinin yanında yer alınıyor.

İslamiyeti bir doktrin haline getirerler, İslam inançının zulme ve haksızlığa karşı çıkmayı gerektirdiğini söylüyorlar, Müslümanların ezilenlerini yanında, mazlumların yanında olduğunu belirtirler, şimdi bu-

nu pratikte gösteremiyorlar. Yeni Cami imamı ve Fetullah Hoca gibi düzen adamlarının kendilerini topraklarına izin vermemelidirler. Şimdi bu din simalarının söylediklerinin aksine "sokaklara dökülmek"nin zorunlu olduğu koşulları yapıyor.

"Devrimciler dinin değil, faşizmin, emperyalizmin düşmanıdır." İnsanların inançlarına saygı duymak gerektiğini inanırlar. Kimseye inançlarından dolayı karış olmadıkları gibi düşman da değillerdir. Dini inançları, haksızlığı, sömürüyü, zulmü gilemedikleri sürece kendiler için bir engel olarak görmezler. Emperyalizme, sömürüye, zulme karşı olan herkesle, inancı ne olursa olsun, birlikte hareket etmeye çalışırlar.

İslam'ı emperyalizme karşı mazlum halkların silahı olarak görenlerin yeri, Arap halklarını yanı almalarıdır.

HULUSİ SAYININ VURULMASI EYLEMİNİ DEVİRMİCİ SOL ÜSTLENDİ

Güneydoğu Jandarma Asayiş Eski Bölge Komutanı ve Başbakanlık Güvenlik Danışmanı Korgeneral Hulusi Sayın 30 Ocak 1991 tarihinde Ankara Bahçelievler semtinde vuruldu. Eski ve yeni görevleri boyunca uygulamaları çeşitli zamanlarda kamuoyu gündemine yer alan Hulusi Sayın hakkında pek çok şey söylendi. Hulusi Sayın'ın görevde bulunduğu Güneydoğu'daki çeşitli uygulamaları başında sıkça yer alırken; Devrimci Sol Ana Davası'nda tutulmuş bulunan sanıklar ise aynı dönemde mahkemede oldukları savunmalarını, "12 Eylül Teröristleri ve Suçluları" bölümünde Sayın hakkında "Özel Kolordu Komutanı olarak gerek yurtiçi, gerekse Irak'taki 'sıcak takip'te halkına sıkıyürük uygulayan kişidir." şeklindeki görüşlere yer vermişlerdi.

30 Ocak 1991'de gerçekleştirilen eylemi ise Devrimci Sol örgütü üstleniyor ve Devrimci Sol-Silahlı Devrimci Birlikler imzası ile dergimize gönderilen "K... HALKINA VE ULUSAL GÜÇLERİNE KARŞI YÜRÜTÜLEN KARŞI-DEVİRMİCİ SAVAŞIN KURMAYLARINDAN KASABI, KONTRGERİLLA ŞEFİ FAŞİST GENERAL HULUSİ SAYINI CEZALANDIRDIK" başlıklı bildiride benzer görüşlere yer veriliyor;

İstanbul 2 No'lu DGM'de yargılanan Levent Aktürkölü'nün bundan bir süre önce Devrimci Sol örgütü tarafından cezalandırılan Ali Akgün ile ilgili olarak mahkemeye verdiği dilekçeyi yayınlıyoruz.

2 NO'LU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

Toplular tarihî ezen ve ezilen sınıfların mücadelesi tarihidir. Bu mücadele tarihinde sömürücü egemen sınıflar baskı ve sömürü düzenlerinin devamı için nasıl kendi örgütüllüklerini yaratmışlarsa, ezilen ve sömürülen sınıflar da haklı ve meşru savaslarını zaferle kazanılabilmek için kendi örgütüllüklerini yaratmışlar bil-mişlerdir. Günümüzdeki iktidarı kurabilmek için savaşan halk kitlelerinin yarattığı örgütüllükler ideolojik-politik-örgütsel bir birliktelik olduğu kadar moral de-ğerler, ahlakî değerler, halkın gelenek ve göreneklerinin de birleşimi bir birliktelğin ifadesi eder. Asolan ve örgütlenmeye damgasını vuran olgu budur. Ancak kimi zaman bunun tam tersi yönde gelişmeler de olabilmektedir. Örneğin böylesi örgütlenmeler içerisinde yer alan kimi yazar kişilikli insanlar, sınıflar müca-delesinin kasmışlığı ve zorlukları karşısında dolayı ya da dolaylı işbirliğine yö-nelmekte ve ihanetî sepebilmektedirler.

İhanet ve halkın sınıflar mücadelesine birlikte ortaya çıkmış bir olgu olmakla birlikte, insanı insanlıktan çıkaran işçilerin dolayî tarihî her döneminde toplum tarafından, halk kitleleri tarafından lanetlenmiş, aşağılanmış ve en şiddetli ce-zalara çarptırılmıştır. Öyle de olmak zorundadır. Çünkü toplumlar bir manevî birlik üzerinde yükselip gelişirler. Bu birliğin ve gelişmenin altında yatan temel olgular-dan biri de gelenekler, görenekler, ahlakî ve insani değerlerdir. Böylesi değerler ve inancî biçimler olmadan toplumlar var olamaz.

Tarihte birçok örneğinin olduğu gibi, bugün Filistin halkının en ağır cezaya çarptırıldığı kişiler arasında ihanet edip İsrail siyonizmiyle işbirliği yapan Filistinli ha-nilerdir. Keza Güney Afrika'da ırkçılığa karşı kanıyla canıyla mücadele eden siyah halkın en şiddetli cezaya çarptırıldığı kişiler halka ve örgütüne ihanet eden işbir-likçi siyahlardır.

Mensubu olmaktan onur duyduğum Devrimci Sol örgütü, emperyalizme ve ol-garıya karşı bağışıklık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi veren Türk ve K... halklarının örgütü oldu gücüdür. Örgütümüz Devrimi Sol'un yürüttüğü haklı ve meşru savasında tarihteki diğer örnekler gibi halkımız ve örgütümüz Devrimci Sol'a çeşitli biçimlerde ihanet eden alçaklar olmuştur.

Bu alçaklardan, hanilerden biri olan Ali Akgün, halkımız ve örgütümüze karşı işlediği suçlardan dolayı örgütümüzde halkın adalet ölçütlerine uygun olarak ya-ranmış ve hak ettiği ölüm cezasına çarptırılmıştır. Bu konuda ayrıntılı açıklama örgütümüz tarafından halkımıza yapıldığı için ben ayrıntıya girmeye gerek görmü-yorum.

Ben Devrimci Sol örgütünün bir savasçısı olarak örgütümüz tarafından alınan karar yerine getirdim. Böyle bir görevi yerine getirdiğim için gurur duyuyorum. Halkımız ve örgütümüze karşı suç işleyen, işbirlikçile, hanilçile yönelen alçak-lara karşı halkın adaletini yerine getirmeye tereddütü yer yoktur. Her Devrimci Sol neferi, her Devrimci Sol savasçısı bunun bilincindedir.

Tüm haniler, alçaklar, işbirlikçiler, destekleyicileri, teşvikçileri, yönlendiricileri ile birlikte yalan oldukları ceza-yı bulacaklardır. Buradan bir kez daha ilan ediyor-um ki, halkımız karşı suç işleyen, örgütümüze karşı kompolar düzenleyen, düş-manla işbirliği yapan ajanları, nuhbileri hanileri as/a affetmeyeceğiz.

HİÇBİR HAIN CEZASIZ KALMADI KALMAYACAK!
KOMPOLUCULAR CEZASIZ KALMADI KALMAYACAK!
YAŞASIN MÜCADELEMİZİ
YAŞASIN DEVİRMİCİ SOL!

18.1.1991

Levent AKTÜRKÖLÜ

"HULUSİ SAYIN'I CEZALANDIRDIK! ÇÜNKÜ O;

-daki 'işgal ordusu'nun komutanlığını yaparak halkının kendi kaderini tayin etme mücadelesini boğmak istediği;
-'leri asimilasyona ve jenoside tabi tuttuğu;
- insanını aşağıladığı, ezdiği ve millî zulme uğrattığı;
-'olmayış suç saydığı, kendisine'üm' diyenleri suçlu gördüğü;
-İşkenceyi insanının günlük yazgısı haline getirdiği ve binlerce insanı işkence eden geçirdiği;
-Yoksul köylülerini yerinden yurdundan ettiği, sürgünlere uğrattığı;
-Özel timler ve diğer askeri ve sivil baskı güçleriyle her türlü cinayeti, katli-amı ve vahşeti gerçekleştirdiği, halkına tarif olunmaz acılar çektiirdiği;
-Korucuk sistemi örgütleyerek'e kıldırdığı;
-Kontrgerilla taktiklerini uyguladığı, halkına yönelik psikolojik savaş yürüttüğü ve provokasyon eylemleri teşvighaladığı;
-Ve daha bunlar gibi sayısız suçlar işlediği için ÖLÜMÜ DEFAKLARA HAK ETMİŞ BİRİDİR.

Onun cezalandırılması, halkının mücadelesini boğmak isteyenlere ders olsun!" deniliyor.

Hatırlanacağı üzere bir süre önce kontrgerilla tartışmaları gündeme geldi-ğinde devletin yetkili ağızları özel harbin -----ta uygulandığını açıkla-mak zorunda kalmışlardı. Devrimci Sol bildirisine ise -----ta kongre-rillanın örgütlenmesinden Hulusi Sayın'ın sorumlu olduğu belirtilirken, sözo-sunu bildirinin devamında ise;

"Faşist General Hulusi Sayın, Özel Harp uzmanı olarak'daki kongre-rillayı teşkilatlayan kişidir. Her türlü kontrgerilla taktiği onun planlaması ve yönlendirmesi ile uygulanmış; işkence, terör, cinayet, katliam, sürgün...akla gelebilecek her türlü zorbalık ve vahşet onunla birlikte insanının yazgısı haline gelmiştir.

"Sıcak takip" adı altında Irak işçilerine yapılan ve'leri kıyima uğratan ope-rasyonları yöneten kişi de odur.

Ö, için bir KASAP,'ler için çağdaş bir DEHAK'tı.

Yakin çevresi tarafından bile, "gaddar" olmakla suçlanan bu halk düşmanı, faşist ideolojinin bilinci bir savunucusu, halkının baş düşmanlarından bi-rydi.'daki fiili yönetim dönmeli bittikten sonra da Başbakanlık Başda-nışmanı olarak bu bölgede etkin bir rol oynamaya devam etmiştir.

Onu cezalandıracağız, kim olursa olsun halkına karşı işlenen suçların ce-zasız kalmayacağına gösterdik.

Hiçbir güç, halkının kendi kaderini tayin etmesini engelleyemez.

..... HALKININDIR!

YAŞASIN TÜRK VE M HALKININ KURTULUŞ MÜCADELESİ!

KAŞIRIN TÜRK VE M HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

YAHİROLUNARAP, TÜRK HALKLARINA KARŞI SAVAŞ

AÇANLAR!

YAŞASIN HALKLARIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!" *

deniyordu.

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE SÜRÜYOR

İSTANBUL

SAĞLIK EMEKÇİLERİ

GECEKONDU HALKI

20 Ocak akşamı, Devrimci Sol Güçlerin özgürlük ateşini Nürtepe Emperyalist Savaşay Hayır Komitesi iki yerde birden yaktı. Emperyalistlerin Ortadoğu halklarını teslim almayacağı, Ortadoğu halklarının yanında olduklarını haykurdular. Özgürlük ateşi birlikte pankart asıldı. Özal'ın maketi ve ABD bayrağı yakıldı. O akşam Albeyköy ve Nürtepe sirtlarından "Ortadoğu Ortadoğu Halklarındır", "Emperyalizm Ortadoğu Halklarını Teslim Almayacak", "Emperyalist Savaşay Hayır", "Halksız Kazanacağı", "Yaşasın Devrimci Sol Güçlerin Mücadelesi" sloganları yükseldi.

Fil savaşı hallı uygulamalarına ve emperyalist savaş karşı protestoları süren. 22 Ocak günü akşam saat 19.00'da da Küçükarmutlu, Hisarüstü, Etiler, Akatlar, Reşitpaşa ve çeşitli semtlerde Emperyalist Savaşay Hayır Komiteleri tarafından ateş yakılıp korsa gösteriler yapıldı. Küçükarmutlu halkı, tüm baskılara rağmen, Devrimci Sol Güçlerin Ortadoğu halklarına dayanışma kampanyasını destekliyor, 22 Ocak Salı günü akşam saat 19.00'da Battalınanı Ertuğrul Gazi Lisesi'ne Emperyalist Savaşay Hayır Komiteleri tarafından pankart asılıyordu. *

DEVİRCİ SOL GÜÇLER

Emekçi Mahallelerini

Özgürlük Ateşleriyle Aydınlatıyor

İstanbul'un emekçi mahalleleri, gecekonduların varoşları Devrimci Sol Güçlerin özgürlük ateşleriyle aydınlandı. 22 Ocak akşamı aynı anda 23 yerde yapılan gösteriler, oligarşinin kolluk kuvvetlerini şaşkına çevirdi ve huzursuz etti. Devrimci Sol Güçler, Eminönü, Eserler, Kartal, Kadıköy, Beylerbeyi, Şamandıra, Dudullu, Ümraniye, Çeliktepe, Küçüköğüz, Şişli, Ornektepe, Hasköy, Sevaköy, Gültepe, Kağıthane, Piyalepaşa, Bağcılar, Mahmutbey, Merte, Battalınan, Beykoz ve Albeyköy'de toplanarak caddeleri trafiğe kapadıkları sonra, özgürlük ateşleri yaktılar. "Emperyalizm Ortadoğu Halklarını Teslim Almayacak", "Emperyalizm Ortadoğu Kanda Boğulacaktır", "ABD Emperyalizmi Ortadoğu'dan ve Ülkemizden Elini Çek", "ABD Emperyalizmi ve Özal İktidarına Karşı Mücadeleyi Yüceltelim" sloganları yazılı ve Emperyalist Savaşay Hayır Komiteleri imzalı pankartları asarak dağıldılar.

Emekçi semtlerinde binlerce bildiri, emperyalist savaş ve Özal iktidarının ülkemizi emperyalizmin uçak gemisi haline getirmesini kitle/ere anlatmak amacıyla dağıtıldı. Halkla konuşuldu. emperyalist savaşın esas amacı ve emekçilerin karşılaşıcağı zorluklar, sıkıntılar anlatıldı. Oligarşinin kolluk kuvvetlerinin engelleme çabaları boşa çıktı. Emperyalist savaş karşı Ortadoğu halklarına dayanışma amacıyla Devrimci Sol Güçlerin başlattığı kampanya devam ediyor.

Emekçi semtleri, gecekondu mahalle/eri emperyalist savaş karşı. Özal iktidarı, baskılarına ve işbirlikçiliğine karşı propaganda faaliyetleriyle, gösterilerle Ortadoğu halklarına dayanışma mesajları gönderiyor. Devrimci Sol Güçler yavaşın içinde, halklarla birlikte mücadeleyi yükseltiyor.

Devrimci Mücadelede; AKAD'ılar BAHKAD'ılar, BEYKAD'ılar, BİKAD'ılar, ÇİHKAD'ılar, EKAD'ılar, HAKAD'ılar, GEYAD'ılar, GOPKAD'ılar, GAZİ-DER'iler, SULKAD'ılar, SKDD'iler, KAR-DER'iler, KKDD'iler, ÜM-DER'iler, YEN-DER'iler. İŞPOR-DER'iler.

sin müdahalesiyle otobüslere bindiriliyorlardı.

Bu Arada Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ve Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde "Emperyalist Savaşay Yer Almak İstemiyoruz-SAĞLIK-SEN'iler" ve "Emperyalist Savaşay Hayır", "Tüm Yabancı Güçler Ülkeden Çıkarılsın-Devrimci Sol Güçler" imzalı pankartlar asıldı görüldü.

29 Ocak günü ise SAĞLIK-SEN'iler emekçiler Çapa Tıp Fakültesi'nde yaptıkları gösteriler üzerinde "Savaşay Hayır" yazan bir keş yapıyorlar ve "Kahrolsun Emperyalist Savaşay", "Yedek Ordu Olmak İstemiyoruz" sloganlarıyla sağlık emekçilerinin emvrikaleleri K.....'a gönderilmesini protesto ediyorlardı.

Sağlık emekçileri; "Bizler için yeni ve ağır bir süreç başladı. Her şey cepheye gitmekle bitmiyor. Bundan sonra gidenlerin yerine de çalışmamız istenecek. İlin veya para karşılığı değil, artık dipçik zorunlu yaparacak istediklerini. Bizlere düşen, her şey karşı direnmek, mücadele etmek." diyorlardı.

DEVİRCİ GENÇLİK

Emperyalist savaşın başlaması karşısında Devrimci Gençlik de Üniversitelerde protesto gösterileri yoğunlaştırıyor.

21 Ocak günü açık olan tüm fakültelerde ABD emperyalizmini ve savaşın iç yüzünü teşhir eden dövizler asılıyordu. 22 Ocak'ta İÜ, BMYD'da ve İTÜ Ayazağa Kampüsü'nde İYÖ-DER'li öğrenciler emperyalist savaş karşı pankartlar asıyorlardı.

24 Ocak'ta İYÖ-DER'iler Ayazağa Kampüsü'nde Ortadoğu halklarına dayanışma içinde olduklarını ve emperyalist savaş karşı protestoları ettiklerini belirten bir forum düzenlediler. Feri-Edenayt Fakültesi kantininde düzenlenen foruma 50'yi aşkın öğrenci katıldı. Forumda savaşla ilgili konuşulduktan sonra "Ortadoğu Halklarını Düşmanı Bizim de Düşmanımızdır", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "Kahrolsun İşbirlikçi Halk Düşmanı İkti-

dar" sloganları atılıyordu. Kitle okul bahçesine çıkıyor, bahçede sloganlarla birlikte ABD bayrağı ve Özal'ın resmi yakılıyor.

25 Ocak'ta ise İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde düzenlenen forumla birlikte bütün fakültelerde emperyalist savaşla ilişkin bildiriler dağıtılıyordu. *

LİSELİ DEV-GENÇ

Emperyalist savaş liselerde de Devrimci Gençlik tarafından protesto ediliyor. Birçok lisede sınıf konusmaları yapılırken, afişler asılıyor, duvar yazılmaları yapıyor.

17 Ocak tarihinde Sanyer Lisesi'nde yapılan 30 yaşlılar ve savaşla ilişkin asılan bir pankartın dolay panigle kapalı okul idaresi, 18 Ocak günü için okulu tatil ediyor.

21 Ocak günü ise Haydarpasa Endüstri Meslek Lisesi'nde 30 kişilik Sangazi Lisesi'nde 20 kişilik forumlar yapılarak emperyalist savaş protesto ediliyor, liseli gençlerin Ortadoğu halklarının yanında olduğu açıklanıyor.

SAVAŞA KARŞI ÇOCUKLAR

Biz çocuklar olarak savaş istemiyoruz. Savaş karşı çıkıyoruz. Hiroşima'da bir sürü kardeşimizi öldüren bombaların, tedarik patlamasını istemiyoruz. Biz dünyada bars istiyoruz. Oyun oynamak istiyoruz. Bizim de oynama, eğlenmeye, gülmeye hakkımız var. Bu hakkımızı elimizden kimsenin almasını istemiyoruz. İrakı kardeşlerimizin ölmesini istemiyoruz. İrakı kardeşlerimizin de oyun oynamasını, gülmelerini bekliyoruz. Bu savaş Türkiye'deki ağabeylerimizin, babalarının, amcaları mız, ablalarının gülmelerini istemiyoruz. Biz savaş değil, insanları bars için de savaşacağı bir dünya istiyoruz.

Savaş değil, bars istiyoruz. Savaş değil, oyun istiyoruz.

Savaşa hayır sesleri her kesimden yükseliyor.

İŞÇİLER

Organizasyonunu Hava-İş'in yaptığı ve Deri-İş, Petrol-İş, Kristal-İş, Tüm-Tic'in Genel Merkez düzeyinde katıldığı savaşa hayır yürüyüşüne diğer sendikaların bir kısmıya şubeler düzeyinde katılıyordu. Bu sendikalar Belediye-İş 1 No. 'lu Beyoğlu, 2 No. 'lu, Mezbaa Anadolu şubeleri, Deri-İş Beyoğlu ve Kazırcıme şubeleri, Tes-İş 1 No. 'lu, Tez Koop-İş 3 No. 'lu, Tarm-İş İstanbul, Otomobil-İş Topkapı, Haber-İş İstanbul, Petrol-İş İstanbul ve Boğaziçi şubeleriydi. Ayrıca Kam-Sen, Bem-Sen, Sağlık-Sen, Tüm Bel-Sen, Eğitim-Sen ve TGS de TÜYAP'ta başlayıp ABD İstanbul Başkanlığı'nın önünde sona eren emperyalist savaşı protesto yürüyüşüne katılıyordu.

500 kişilik yürüyüşün yansınsı Devrimci İşçi Hareketi oluyordu. "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" sloganlarıyla yürüten kitleye basın açıklamasına bile izin vermeden polis saldırıyor ve 6 kişi gözaltına alınıyordu.

30 Ocak günü ise Belediye Temizlik İşçileri Emperyalist Savaşa Hayır Komitesi'nin Kumkapı'da düzenlediği gösteriye 60 civarında temizlik işçisi katılıyor ve ABD bayrağı yakılarak emperyalizmin Ortadoğu halklarına saldırısı protesto ediliyor. Yapılan basın açıklamasında da 3 Şubat günü saat 19.00'da ışıkları söndürülerek yapılacak karartmayla Özal iktidarının emperyalist savaşı yanlış politikasının protesto edileceği bildiriliyor. *

DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE BASIN EMEKÇİLERİ

Demokrasi Mücadelesinde Basın Emekçileri adına yapılan açıklamada şöyle deniliyor:

"Ortadoğu'da ABD ve müttelikleri Irak'ın Kuveyt'i işgaline bahane ederek, özünde Arap halklarına karşı açmaz bir saldırıya giriştiler. Ülkemiz de genel halk, muhalefetine rağmen, haksız bir savaşa içine çekildi.

Özal iktidar, Türkiye halklarına karşı hiçbir sorumluluk duymayarak, gerçekleri gözleymiyordu. Tır ve baskı kendi suçlarına ortak etmeye çalışıyor. ABD emperyalizminin basın sözcüsü durumundaki CNN aracılığıyla TBT tarafından insanlar tek taraflı haber bombardımanına tutuluyor. Ne yazık ki, bazı gazete ve köşe yazarlarının da bu politikaya alet olduklarını görüyoruz.

Bu bir savaşa suçudur. Biz Demokrasi Mücadelesinde Basın Emekçileri olarak,

emperyalizmin Ortadoğu'ya saldırısını, ülkemizin bu savaşa içine çekilmesini ve savaşa karşıtlığımla protesto ediyoruz. *

Ayrıca, Demokrasi Mücadelesinde Basın Emekçilerinin bu amaçla inen kampanyası başlattıklarını bildirildi. *

SANATÇILAR

Emperyalist savaşılar hayır diyenler kervanına sanatçılar da katıldı. Yaptıkları basın açıklamada, sadece savaşa hayır demenin artık bir anları ifade etmediğini, bunu pratiğe de dökmek gerektiğini söylüyorlardı. 22 Ocak günü de yaklaşık 30 kişinin imzaladığı "Emperyalist Savaşa Hayır" yazan pankartla birlikte Tepebaşı'ndaki ABD Başkanlığı'nun önünde birçok engellemelere rağmen yürüyüşe geçen sanatçı ve aydınların öne, resmi polis ve çivik kuvvet tarafından kesildi. Polislerin pankartı yırtması ve itiş kışkırtan sonra, pankartı yürüyüş son buldu. Pankarttan kalan parçaları İstiklal Caddesi'nde alekşaları yürüme yollarını sürdüren sanatçılar, sivil polis aralarında birini almak istemesi karşısında, kararı bir tavır aldılar. Polislin çemberi ve takibi eşliğinde gerçekleşen eylem, toplu halde Sanatseverler Derneği'ne gidilmesiyle son buldu. *

ANKARA

Devrimci Gençlik önerisi ve OD-TÜ-ÖD'ün de benimsenmesi ile yurtlar bölgesinde emperyalist savaşı protesto etmek amacıyla "Emperyalizme Karşı Bağışsız Ateş" yakıldı. 18 Ocak gecesi, saat 19.00 civarında 1. yurt önünde toplanan yaklaşık 300 kişilik kitle, "Emperyalist Savaşa Hayır", "Yaşasın Bağışsız Türkiye", "Yankee Go Home" ve "Yurtlar Dışarı" sloganları atmaya başladı. Daha sonra en önde "Emperyalist Savaşa Hayır" yazılı bir pankartın taşıdığı yarım saat süren slogan yürüyüşü başladı. Tüm yurtlar dolularak, kitle saflara girdi. Katillermi 500'e ulaşan kitle, ateşin yakacağı 5. yurdu önüne geldiğinde, yürüyüşü bastıran bir izleyen jandarma müdahale etti.

İki çikan çatışmada 11 kişi gözaltına alınırken, bazı jandarmalar da atılan taşlara yaralanıyor. Kilitlerin bir kısmı 5. yurdu kentine açıldı. Diğdanc kalkanlar arkaadamlarına ulaşmak isterken, jandarma bu kez de kentine saldırı, Yaklaşık on kişi gözaltına alınırken jandarma, karşısında yine taşları ve barikatları ile direnen

Dev-Genç'ileri buldu. Gösterilen kararlı direniş karşısında geri çekilmek zorunda kalan jandarma, bundan sonra herhangi bir müdahalede bulunmadan, uzaktan izlemeye yöneldi.

Saat 20.30'da, kitle 5. yurdu önünde "Emperyalizme Karşı Bağışsız Ateş"ni sloganlarla tuttu. Emperyalizmin Ortadoğu halklarına yönelik saldırılar politikasının ve hükümetin ısrarlı tavrinin kanıtı olarak, halkların kardeşliğini ve anti-emperyalist mücadele içinde yer almanın gerekliliğini vurguladığı konuşmanın ardından karaker, tükürük, marşların söylendiği gecede sakı sloganlar atan kilitlerin karşılıklı saldırılarla rağmen morali yükseldi. Gece, 23.00 civarında "Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarıyla bitti.

Gece OD-TÜ'de anti-emperyalist geleceğe yaşatıldığını somut bir göstergesi oldu. *

ADANA

Körfez'de emperyalist savaşı başlatmasıyla Adana İncirlik Üssü'nde bulunan

SAVAŞA HAYIR MİTİNGİ

SHP'nin "13 Ocak Pazar günü Pendik'te yapılan mitinginde, 60 bin insan, "Savaş Hayır" dedi. Miting öncesi çevre yollar polis tarafından tutulmuş, otobüsler ve minibüsler çevilerle arama yapıyor.

Mitinge Devrimci Sol Güçler, Emperyalist Savaşa Hayır Komiteleri, Sakatlar Emperyalist Savaşa Hayır Komitesi, BEM-SEN'li Memurlar, TAYAD'lı Aileler, Devrimci Mücadele Sanatçıları katıldılar. "Emperyalist Savaşa Hayır", "N.A. ya Söz Hakkı", "Yaşasın Devrimci Sol Güçlerin Mücadelesi", "TAYAD Kapatalması", "Halksız Kazanacağı", "Emperyalist saldırılar, kitlelere yaygınlaştırılmaya çalışıldı.

Devrimci Sol Güçler, savaşa hayır dediği için işkence gören, tutulanlar cezaevine gönderilen, DGM'de mahkeme sırasında döven, savaşa hayır diyenlerin simgesi olan N. A. için söz hakkı istiyordu.

N. A. 'nın söz hakkı istemi, daha önceden söz verilmesine karşın, Erdal İnönü tarafından reddedildi ve şu ifade kullanıldı: "Sen büyü, partiyeye üye ol, o zaman sonra politika yap. Şimdiden bu şekilde davranırsan başına çok iş açarsın."

Ülkemizde 77 yaşındaki Erdal Eren idam edilirken, liseller siyasi şubelerinde işkence görürken, tutulanların, yaşı küçük olduğu için N. A. kürsüye katılmıyor. SHP'nin gerçek yüzü de bir kez daha sergileniyordu L/ye/ce. Hem kürsüye söz vererek çıkışları hem de sonra söz hakkı tanımamak.

Miting "Savaş Hayır" sloganlarıyla çoşukluk bir şekilde son buldu. Miting dağıldıktan sonra, miting alanında gözükmeyen, ara sokaklara yerleştirilen çivik kuvvet otobüsleri, minibüsler, panzerler adeta Pendiklilere gövde gösterisi yapıyorlardı.

SHP savaşa karşı hiçbir tepki göstermedi bugüne kadar. Bu mitingin düzenlenmesinin zamanı da çoktan geçmişti. Tabanın zorlaması ve zevahiri kurtarma mantığı sonucu "Savaş Hayır Mitingi" düzenlendi. Devrimci Sol Güçlerin görevi, böylesi mitinglere katılırken onu kendi propaganda alanı haline dönüştürmek, sloganlarını kitlelere yaygınlaştırmaktır. *

BURSA

Haksız savaşa karşı daha önceden yürüttükleri kampanyalara halkı Emperyalist Savaşa Hayır Komitelerinde örgütlemeye çalışan Devrimci Sol Güçler, sava-

sin başlamasıyla tepkilerini artırdı. Bu amaçla Bursa'da bir dizi eylemliler gerçekleştirildi. Yeşilyayla, Gülbahçe semtlerinde emperyalist savaşla ilgili Devrimci Sol Güçler imzalı pankartlar yapıldı. Yeşil ve Çakırmam'da "Emperyalist Savaş Hayır-Devrimci Sol Güçler" imzalı iki pankart asıldı. Öğrendi. *

İZMİR

Emperyalist savaşla karşı mücadele, Devrimci Sol Güçlerce İzmir'de de kampanya biçiminde sürdürüldü.

Bu kampanya çerçevesinde, işyerlerinde, okullarda, mahallelerde binlerce bildiri dağıtılarak, savaşla karşı propaganda ve ajitasyonla kitleler daha duyarlı hale getirilmeye çalışıldı.

26 Ocak'ta, İzmir Bornova'da "Emperyalist Savaş Hayır" yazılı, Devrimci Sol Güçler imzalı pankart asıldı.

28 Ocak'ta da, Buca'da Devrimci Sol Güçler tarafından bir karsan gösteri düzenleniyordu.

Yeşildere ve Çamdibi'de emperyalist savaşla karşı kampanyasıyla ilgili olarak Devrimci Sol Güçler yazımla yapıyor, NATO önünde kursunlanan iki kişi için Buca SSK'ya siyah çelenk koyuyorlardı. Aynı gün, Bayraklı'da "Emperyalist Savaş Hayır" pankartı Devrimci Sol Güçler tarafından asıldı. *

YURTDIŞI-

ALMANYA

Frankfurt: Yaklaşık 40 kişilik bir kitleyle gerçekleştirilen protesto gösterisinde, Türkiye'deki baskılar ve emperyalist savaşla karşı mücadele için "İşçi Sınıfı Yürüyen Mücadelesini Destekleyelim", "Emperyalist Savaş Hayır" pankartları açıldı.

di. Gösteri sırasında emperyalist savaşla karşı çıkan çeşitli konuşmalar yapıldı.

Münih: Devrimci Sol Güçler tarafından gerçekleştirilen ve yaklaşık on bin civarında kitlenin katıldığı mitingde, emperyalist savaşla karşı mücadele baskıları protesto eden sloganlar atılarak, yine aynı içerikte Almanca ve Türkçe basılmış, Devrimci Sol Güçler imzalı bildiriler dağıtıldı. Daha sonra yürüyüşten ayrılan yaklaşık yirmi kişilik bir grup Konsolosluk önünde bir gösteri gerçekleştirdi.

Hamburg: Yürüyüş yüz kişilik bir kitleyle gerçekleştirilen protesto gösterisinde, yine benzer içerikte pankart ve sloganlarla propaganda yapıldı. Olay yerine gelen polis bir kişiye almak istemesi kar-

şısında gösterilen kararlı tavır sonucu, polisleri geri itti, gösteri, demokrasi maskesi arkasına sığınan Almanya'nın da gerçek yüzü ortaya çıkıyor, demokrasinin devrimciler için olmadığı anlaşıyordu. *

İSVİÇRE

İsviçre İşçi Partisi (PDA) basın konuşurken, Devrimci Sol Güçler tarafından edilerek emperyalist savaşla karşı mücadele baskıları protesto eden çeşitli dövizler asıldı. İşgal sırasında düzenlenen basın toplantısında, eylemin amacı anlatılırken, İsviçre ve Türkiye'deki basın-yayın organlarında Devrimci Sol Güçler imzalı bildiriler faklandı. *

FRANSA

12 Ocak 1991 günü, dünyada pek çok yerde olduğu gibi Paris'te de 200 bin kişinin katıldığı Emperyalist Savaş Hayır mitingi düzenlendi. Bu mitinge yaklaşık 60 kişilik bir kitleyle katılan Devrimci Sol Güçler, yürüyüşün başlangıç yeri olan Bastille meydanında yürüyüş başlandı. Önce, Bastille anıtına üzerinde "Çevik Kuşvet, Türkiye ve Ortadoğu'dan Defol" yazılı siyah bir çelenk koydular. Altı saatlik yürüyüş boyunca, Fransızca ve Türkçe hazırlanmış çok sayıda bildiri dağıtıldı. *

BELÇİKA

Türkiye'nin emperyalist savaşla karşı politikasını, kitleler üzerindeki baskı ve terörü, Belçika'nın Türkiye'ye çevik kuvvet göndermesini protesto etmek amacıyla, TC Büyükelçiliği önünde ve Brüksel'de NATO merkezi önünde gösteriler düzenlendi. Ayrıca, Belçikalı sol partiler ve

gruplar tarafından düzenlenen "Savaş Hayır" yürüyüşünde Devrimci Sol Güçler pankartı açılarak yürüldü. *

İNGİLTERE

Londra'da 27. 1. 1991 tarihinde savaşla karşı yürüyüş yapıldı. Devrimci Sol Güçler de bu yürüyüşte yerlerini alıyorlardı.

29. 1. 1991 tarihinde İngiltere'nin Irak'a karşı saldırgan politikasının tartışıldığı bir panel düzenlendi. Panekle Devrimci Sol Güçler adına da bir konuşma yapıldı. Emperyalist savaşla karşı Ortadoğu halklarıyla dayanışmanın sürdürüldüğünün açıklanması coşkuya karşlandı. *

TARIM İŞKOLUNDA ÖRGÜTLÜLÜĞÜMÜZÜ HAYATA GEÇİRELİM

Biz tarım işkolu emekçileri yıllardır bütün baskılara karşı hep sustuk, yıllardır tüm haklarımızı gasp edenlere karşı hep seyrici kaldık ve hep "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın." dedik. Şimdi o yılan bütün vahşetleriyle ülkemize ve dünya ezilen halklarına saldırıyor. Bu saldırılar karşısında ülkemiz kamu emekçileri de hak alma savaşını veriyorlar, alanlarda yükselttikleri sloganları kitleleri kucaklıyor, kurdukları men-sendikalı ile sınıflar mevzilenmesinde yerlerini alıyorlar.

Grevli-toplu sözleşmeli sınıf ve kitle sendikali hak mücadelemizi işkolumuzda hayata geçirelim. TARIM-SEN ile üretimin gelen gücümüzü kullanan "söz ve karar sahibi" olalım. "Halkız Kazanacağız" diyelim. Artık susmayalım, emeği en yüce değer sayıp onun kavgamızda ülkemiz emekçileri ile onun omuzuna olmamı gururunu yaşayalım.

Bizler Türkiye emekçi halkıyız, dünya ezilen halklarıyla kardeş. Zonguldak'ta, barikatlardan yükselen yüz binlerce türküyüz.

Biz emekçiler, tarihe yön veren en güzel düşümlü yollardır.

Evet "Sadaka Değil Emeğimizin Hakkını İsteyiz" sloganı kamu emekçilerinin pratiğinde "Sendika Hakkımız, Söke Söke Alınır" sloganına döndü, "Zonguldak'ta Bitmez, Barikatları Aşacağımız Günler de Gelecek" sloganıyla birleşip "karantın imparatorluğunun ülkesinde" 3 Ocak genel direniş meşalesini yaktd.

Hak alma mücadelemizde, aşılması gereken önümüzde yığımlara engeller var, bu engeller ancak ve ancak örgütlü güçle aşılar. Kendi kaderimizi kendimiz tayin etmemiz için, dönüşel olarak emeğimiz karşılıklı reva görülen süper komik

zamlara hayır demek için, 12 Eylül cuntası ve onun sivil uzantısı emperyalizmin yerli işbirlikçilerinin halkımız üzerine serptiği ölü toprağıni silkeleyip Temmuz 1990'da alanları doldurdu on binleri, 6 Kasım 1990 genel boykotunu işyerlerinde, üniversitelerde ve Boğaz Köprüsü'nde hayata geçirenler, memur onurunu ayaklar altına alanlara, memur işlenmesini uygulamaya koymak isteyenlere hayır diyenler, 23 Aralık 1990'da TBMM'de söz hakkını kendilerini alanların, 3 Ocak 1991 genel direnişini yaratanların, tüm dünya ezilen halkları kardeşler, emperyalizmi düktüğü kanlarda boğacağız diyenlerin yanında yerimizi alalım.

Bugün ülkemiz emekçi halkları azgını bir sömürü altındadır.

Bugün Ortadoğu'da Arap halkları vah-

şice katediliyor.

ABD ve diğer emperyalist güçler iç-çerç süratlarına savaş boyalarını sürmüş, dünya başı adına tüm NATO güçleriyle birlikte savaş çıkılarak atarak, dün Hiroşima'da, Nagazaki'de, Vietnam'da yüz binlerce insanı katlederek, bugün Arap halklarını kanını aktıyorlar. Emperyalizm yeni geliştirdiği ölüm makinelerini Körfez'de Arap halklarını katlederek deniyor. Kendini dünyanın efendisi olarak ilan etmek için savaşıyor.

Bu Ortadoğu halkları yok etme, yükselen ulusal bağımsızlık savaşlarını boğma, ülkemiz emekçi halklarını hak alma ve bağımsızlık mücadelesini bastırma savaşları. "Emperyalizmi Düktüğü Kanda Boğacağız, Zonguldak'ta Bitmez, Ortadoğu Ortadoğu Halklarını, Ortadoğu Halklarını Düşman BİZİM Düşmanımızdır" sloganlarını haykarak örgütlü gücümüzü tü hayata geçirelim.

TARIM-SEN'imizi kuralım. *

MEMUR Utanç Bordrolarını Yaktı

15. 1. 1990 tarihinde yani zamlı(!) maaşlarını ilk aldıkları gün Belediye Başkanları'nın önünde toplanan

100-150 BEM-SEN'li memur maaş bordrolarını yaktılar. Eylemleri Zonguldak direnişinde şehit düşen Recep An ve Osman Fıncı için 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. BEM-SEN Genel Sekreteri Ali Oral'ın karış, coşkulu du konuşması bütün kitleye yayıldı. Ali Oral belediye başkanlarına hitaben "Memur sendikamız ile toplu sözleşme masasına oturmamızdır. Demokrati, devrimciyi diye geçiren başkanları NAP'tan farkla-

nı ortaya koymadıkları ki, ona göre tavrımızı belirleyelim. Bizler parlamentoyu basıp kitlelerle beraber emekçi belediye başkanlarına da gereken tavrı almamız bilizir." diyor.

3 Ocak'ta sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışı ile hareket ederek ülerine düşenleri yerine getiren memurlar bir kez daha "İşçi-Memur El Ele Genel Greve" sloganını haykırıyor. Krize krize de değişen memurların, hayat pahalılığının sofralarında ki emeğin azalmasını nedeninin savaşla bağlanmasından dolayı "Emperyalist Haksız Savaş Hayır" diyerek toplumsal muhalefette yerlerini alıyorlar. *

17 Ocak 1991... İnsanlık tarihini 100 yıla yaklaşıyor bir keşfine damgasını vuran emperyalizmin kanlı bir sayfası daha Ortadoğu'da açılıyor. "Hür dünya"nın eli kanlılar "İsgalye dervirmek", "uluslararası hukuku korumak", "Ortadoğu'da barış sağlanmak" demagöjiklelikle Irak halakası birlerce ton bomba yağdırıyor, Arap halklarını katletmeye devam ediyor. Mazlum halkların katilleri eli ele vermiş, cinayetlerine yeni cinayetler ekleyerek ezilenlere kan banyosu yaptırıyorlar. İnsanları "barış" adına öldürerek halkları bir kez daha kan ve gözyaşına boğuyorlar. Petrol tekelileri ve işbirlikçi şeyhler için Arap halklarını kanını akıttı, yakıp yıkıp, aşiret veriyorlar Ortadoğu'yu.

Emperyalizm yüzüyle yakadığı tarihinde hep ezilen halkları katletmiş, yağma, talan ve haksız savaşlar var. Emperyalizm var olduğu da devam edecek, ta ki yine ezilen halklar tarafından işi bitirilecek de...

Dünya halklarına daha fazla sömür, yağma ve talan için savaşlardan, yeraltı, tıynetlar, milyonalara kadar, yamaların başka bir şey olmış, vermeyecek olan emperyalizm, bugün yine aynı senaryoyu sahneye koyup Irak'a saldırmış, ezilen tüm dünya halklarına da bir mesaj sunuyor: "Benden habersiz yaprak kırılmadık, kır dediğim yerde duracak, teslim ol dediğim yerde teslim olacaksınız." Ve yine her zamanki gibi "haklı" ve "masum" olan, "özgürlük" isteyen o oluyor. Tıpkı Kore, Vietnam, Cezayir, Panama ve benzerlerinde olduğu gibi. Tıpkı "Hür dünya'nın" gılgıları için Hiroşima'da. Nagazaki'de yaratmış vahşet gibi.

Neden? Kim için işi patlatıyor silahlar?

Milyonalara ölümler, milyonalara yaralı ve sakatın sorumlusu kimler?

Toplama kamplarını, gaz odalarını kimler yarattı? Kimdi Nagazaki'de, Hiroşima'da atom bombasını patlatanlar?

Ne için Kore'deki vahşet. Vietnam'da değil insanları, bittik düşünün bile bir daha yaşamayacak olanı mı etkiler?

Bugüne dek on milyonalara insanın birliğine boğdurmamış altından neiler yatıyor? İnsanlara yağatılan bunca vahşet, yılmak ve bunlara yol açan savaşların sorumlusu kim ya da neyin nes?

Sorulara verilecek cevaplar tek bir adrese geyor: EMPERYALİZM! Emperyalizmi iy tanımak, tüm dünya halklarının baş düşmanı iy bilmek geyor.

EMPERYALİZMİN TARİHİ,

TEKELLER DÜNYASININ AMANSIZ SAVAŞLARININ TARİHİDİR

İnsanlık emperyalizmden önce onu doğurmuştu... Sömürgecilik ve Latin Amerika'nın yerlileri, Afrika'nın yemamları, Asya'nın barbarları, Kuzey Amerika'nın Kızılderililerine götürülen "uygar"larıydı taları.

Talanın, yağmaların, halkları ilğine kaçırma sömürüp, toprakları milyonalara aç çekirge sürüşü geçişine döndürmenin, katliamların adı onun dilinde "uygarlık" tıydı. Bu sömürçü gücünün bir kağıda beslenen aynı görenler, onun doğa kaçan olann ne menem bir şey olacağını anlıyorlardı, ama çoktuz yılın başında evrimini tamamlayıp doğuyordu. Serbest rekabette gelişen kapitalizmin dünyaya geyirisi insanlığı başına bela ettiği ucube emperyalizm oldu.

Lenin, emperyalizmi için "en kısa tanyu-maya tekellikler" diyor. Emperyalizm, en özü tanımlayı kapitalizmin serbest rekabetteciğinin enri epler tekelinin dünyasına geyiri ifadesiydi. Bu dünyada kır, daha fazla kır için holdingler, kartellerin, tröstlerin

dünyasına tutuştuğun kavgaları vardır. İnsanları insanlıktan çıkaran bu kavga, bu azgın rekabet emekçi sınıfları, ezilen dünya halklarını ilğine çek sömürüşüne, savaşlara, sokakları polikaliyaya maddi ve manevi yıkı edilişi pahasına sürdürtür. Bir vahşet kasrgasına estirilen.

EMPERYALİZMİN TARİHİ, SÖMÜRGE PAZARLARINI YENİDEN BÖLÜŞME SAVAŞLARININ TARİHİDİR

Dünyayı kendi aralarında bölmüş, böğünmüş tek bir toprak parçası bırakmamış olan tekeliler ve tekelilerin yıkı vermiş büyük kapitalist devletler için 20. yüzyılın başında deniz arktı bittmiş. Bundan sonrası birinin diğerinin elindeki pazan eleltesinin kavgası olarak sürübür. Bunun tek bir yolu vardır: o da yeniden paylaşım savaşları.

Kapitalizmin dengesiz ve sıçramalı gelişim yasası işiyor, bugün geri olan yarıları kırıyor. Ekonomik yünden ileri fırlayıp işin senaryo başını yarıları kırıyor, dünyayı "adil" biçimde yeniden bölmek istiyorlardı. Yoksa edile birkenler ve ağır saldırı entellimese bu onun son anlamına geyordu. Oyleyse sarmayesini ihraç edebilecek, eldeki stoklarını eritebilecek sömürge pazarlarını ele geçirmeydiler. I. paylaşım savaşları önceki tabloya bakmak bu gerçeği görmeye yeter. Emperyalizm ekonomileri temelden değiştirirken, 19. yüzyıldan 20. yüzyıla geçildiğinde henüz gücü hiçbir kapitalist ilkeyle kayıyalanmayan, "dünele batmayan imparatorluk" İngiltere'nin dünya sömürge pazarını üzerindeki tekelii cökmeyle başlatmış İngiltere ve Fransa'dan sonra kapitalistleşme sürecine giren Almanya, Japonya, Amerika gibi ülkeler sanayi ve teknoloji atımlarıyla eskileri geçmeye başladılar. 1870 ile 1913 arasında dünya sanayi üretimi 4 kat artarken ABD'nin üretimi 9 misli, Almanya'nın 6, Fransa'nın 3, İngiltere'nin ise ancak 2.5 misli çoğalmıştı. I. dünya savaşının arifesinde, dünyada paylaşılacak tek kış alanını kalmadığı diyebiliriz. Almanya sanayi üretiminin hacmi bakımından İngiltere ve Fransa'nın önündeydi. Sömürge pazarları ise tam tersine İngiltere ve Fransa'nın ilindeydi. Almanya "adalet" istiyordu. "Adalet" sağlanmanın yolu bulundu; yeniden paylaşım için savaşı...

İşin bir de diğer yanı vardı: Kapitalizmin sürekli ve genel kırız demek olan emperyalizmi için, kırızın geyici de olsa atlatmanın yolu yine savaşa geyordu.

I. ve II. paylaşım savaşları ve milyonalara insanın soykırımı uğrasının temelinde yatan gerekçeydi. Yoksa ne Sırp ve Bulgarın sultası uğramasıydı, saşen nenden, ne de "çölgün" bir liderin adına esip savaşı estirmesi... Daha dün Panama'nın işgalinin nedeni uğurucu kaçakçı Noriega'nın ele geçirilmesi istemesi olmadıgı gibi, bugün de Irak'a saldırının altında Kuveyt in "batsızmış"nın istemesi gibi "ulv" bir neden yok. Savaşın nedenlerini "dünele, tarınsal güce sahip olduğuna inanarak birakın liderlerin paranoyaklığından birtakım burjuvazinin pazar kavgasını, bunallımın gızirmek için basvırdığı demagogiden başka bir şey değildir.

EMPERYALİZMİN TARİHİ, KAPİTALİZMİN SÜREKLİLİK KAZANAN KRİZLERİNİ ATLATMAK İÇİN BASVURULAN SAVAŞLARIN TARİHİDİR

"Özel mülkiyet düzeni var olduğu sürece, bu ekonomik temel üzerinde emperyalist savaşlar mutlak biçimde

kaçınılmaz olacaktır." (Lenin, Emperyalizm... syf. 11)

Kapitalizmin emperyalizm aşaması genel ve sürekli bunallımlar dönmüdür. Bu bunallım biraz olsun hafifletmek ve sokulmak, büyüyen silah sanayini daha da geliştirmek için, savaş temel politika olmuştur.

Örneğin ABD emperyalizmi II. paylaşım savaşıyla birlikte kullanadığı üretim araçları devreye sokmuştur. 1941 ile 1943 arasında sanayi üretimi hacmi % 90 ve ara maddeler sanayide çalıştırılan işçi sayısı % 90 fazlalemişti. 1950 Kore savaşı da buna benzer gelişmeler ortaya çıkmıştı.

Bugün de ABD emperyalizmi yine derin bir bunallım yaşıyor. '90'lı yıllara bayaşır bir borç yükü ile girdi. Dünyanın en borçlu ülkesi olması bir yana bütçe açığı 200 milyar dolar aşmış. ABD ekonomisinin bunallımı aşması için savaş çarları çıkmış, gerginlik trmardırılması gerekiyordu. Panama onun için küçük bir yem, Libya fazla dikkate alınmaz bir parçaydı. Ortadoğu'da Gorbacov politikası ile birlikte değışen güç dengeleri içinde ABD "imparatorluk" ile edilebileceği bir fırsat yakalamıştı. Fırsatı kaçırarak is-

savaşı süresince Avrupa ve Afrika'da kulanılan bombaları yeni açduğunu düşündüğünde "hürriyet" in anlamı yanlış oluyor. Ve şimdi ABD yine "hürriyet" diyor. Birlerce ton bomba Irak'a yağarken, Vietnam'a bir haftada 26 bin 858 kez dalış yapan savaş uçakları şimdi de Irak'a 6 günde 12 bin dalış yapıyorlar. Savaşına bütçesi böylece kabanyor. Kabaran bütçe Vietnam savaşında hükümeti istikrarını garanti edip, silah tekelilerini zevklendiren, birer de yaşanan, tekelilerin ellerini ovuşturulmaları, halkların kır katmaları oluyor. Körfez krizinin sadece ilk 5 ayında petrol ve silah tekelilerinin ekstra 150 milyar dolar olmuştur. Bu rakama silahların patlamasının yolu açacağı kârlar henüz dahil değildir. Bir Petrol füzesinin değeri 1 milyon 300 bin dolar (4 milyar cıvan Türk lirası) olduğu düşünülündüğünde neyin ne olacağını anlamak zor değildir. Tabii yanlışlıkla Adana'dan, Diyarbakır'dan havalanan Patriotların bile Türkiye halklarına yükledeği fatırası da. Artık gazeteleli füzeler reklamdan faydalanırlar birlikte çalışıyor. Silah tekelileri basın-yayın araçlarını reklam araçları kullanıyor, adeta "herkes bir füzeyi" önerirken, kasaları dolarlara dolup taşıyor.

EMPER

YALİZM

SAVAŞ

EMPERYALİZMİN TARİHİ,

SİLAH TEKELLERİNİN KARLARINA KAR KATMAK İÇİN ÇIKARDIKLARI SAVAŞLARININ TARİHİDİR

"Hürriyet" in anlamı daha iy anlaşılıyor. Tekellilerin kır etmiş özgürlüğü, halkların katlimesi oluyor. Onların "özgürlüğü" halkların hapishanesine dönüşüyor. ABD emperyalizminin askerleri Texaco, Exxon, General Electric vb.'leri için kan dokuyor.

Savaşlar emperyalistler için geyici de olsa rahatlattıyor. Bütün veriler bu duruma götör önüne seriyor.

ABD'nin sanayi üretiminde -aradaki Kore savaşı sayılmazsa- 1948'den 1958'e kadar geçen 10 yıllık süre içinde üretim büyümüşüğü gibi kez de düşme göstermiştir. 1948-49'da üretim, % 10.5 azalmıştı. 1953-54'te azalma % 10.2'dir. Buna 1950, 1958'de % 13.7'ye kadar düşüş izlenmiştir. Bu durum kapitalizmin emperyalizm döneminde savaşlar olmadan sokulanmadığını açıkça ortaya koyuyor.

ABD emperyalizmi 20. yüzyıl boyunca atımlarını hep savaşlarla gerçekleştirmiş-

kes, esirlerin başlarını suya batırıp tutulduğuna ve süngürün keskin tarafıyla gırtlaklarına bastırıldığını görmüştür. Daha sonra helikopter bu süngürün tırnaklarıyla bomba koymak sokulmakta ya da kollama, mome baslan ve yumurtlakdan sonra telefonla telefonla bağlanmaktadır."

New York Herald Tribune gazetesinin 25 Nisan 1965 tarihli nüshası yazarı: "Esirleri konuşmaya zorlamak için kullanılan başka bir usul da, gözlerinin önünde bir esir parmaklarını, tırnaklarını, kulaklarını ya da cinsel organlarını kesip koparmaktır. Bazı defa hükümet ar bir askeri testiste kesik kulakların bir defa dip süs olarak duvarlara asılması olduğu da görüldü."

Vietnam savaşı üzerine yaptığı röportajla Pulitzer ödülü kazanan Associated Press muhabiri Malcolm Browne yazarı: "Gazete muhabirlerinden ve Amerikan askerleri danışmanlarından çoğu, esirlerin kesik karnı kesmeye yarayan bıçaklara dövüldüğünü tam olarak biliyor. Esirlerin haddim edildikleri, ya da gözlerinin oyulduğu da görülmüştür. Yine çok defa, Vietnam'da işlisli olmanın sanki keşif, sorgulanılan sonra zihni bir taşı aracının etkisine bağlanarak ping, talarından sürüklenmiştir. Bu daime ölüme sonuçlanır, hem de en istisnai şekilde bir ölüme."

New York Herald Tribune muhabiri Beverly Depe başka bir sorgu için şöyle yazar: "Ki Vietkong esiri, Saygon'a doğru yal alan bir uçanın içinde sorguya çekiliyordu. Bunlardan birincisi, soralara cevap vermek istemeyince bir metre yükseklikten uçaktan atıldı. İncisi bunun üzerine bütün sorunları cevaplandırdı. Ancak bu onu da uçaktan atılıp parçalanımla kurtarmadı."

TERÖR VE PROVOKASYONLAR EMPERYALİZMİN DEĞİŞMEZ YÖNTEMLERİDİR

CIA, Vietnam'da olduğu gibi her yerde provokasyonlara, teröre başlamıştır. Kübalı asker kılığında bir Angolalı kadına tecavüz ederken çekilen fotoğraflar nasil ki CIA tarafından dünya basınında bir anda manşete çıkarılmışsa, Vietnam'da da komünistlerin halkan gözünden düşürmek için parayla tutulmuş adamlara Vietkong kılığında canavara işi yaptırarak da aynı provokasyon olmaktadır. ABD'de CIA'nın denetiminde halkan kurtuluş savagılarına kulunulmak üzere terör, darbe, provokasyon zamanı yettişiren 150 askeri okul vardır. Bu okullarda 200.000'e yakın Latin Amerika terör uzmanı yetiştirilmiştir. CIA provokasyonları yanında doğrudan terör de uygulamaktadır. Bunu Kongonun başmiskiz yanısırtıverdi İndi Lumbumbi, Şil'de Allen'deyi destekleyen General Schneideri katlederek göstermiştir. Açıklanan CIA raporunda F. Castro'ya 1959'dan bugüne kadar kaç öldürme girişiminin yer aldığı bildirilmektedir. CIA'nın Amerika'daki yığılı, ölmü mangalyndı, Ulusal Muhafızlar, ıraklık katli ceterleri Kontralar'dı. Bunlar L. Amerika'daki katliamların, işkeneler ve kaybetmelerin doğrudan sorumlusuydu. Katliamları en büyük laboratuvarı ise Vietnam oldu. Vietnam'da 1968 16 Mart'ta gerkeleştirildikleri MY Lai katliamları üstlerine hiç değeri apmadığı halde köye giren ABD'nin "Rambo" tar 400 köylüyü öldürdüler, evleri ateşe verdiler. Çocuklar evlerden yarakarak öldü. Bu olayı yığılı köye katliam gerkeleştirilmesine ilişkin olarak Deniz Yazarı Herald Tribune 3 Ağustos 1965'te şöyle yazar:

dur: "Hesapı göberlin, sivilleri de, canlı kimsel kalsın."

İşte bugün Kuveyt halkına "özgürlük" güncüncü denilen gerkeç yüzü. Bunlar mı "özgürlük" taşıyacak? Sımdı de Irak halkını bombaladıkları uçaklarını üzerlerine utandıran "Free Kuwait" (Özgür Kuveyt) yazarıdır.

Emperyalizmin "özgürlüğü" budur. Ortadoğu halklarını katletmek için azgınca saldıranların suç dosyası çok kabak. Bugün Irak'a saldıracak uçakları yenileri ni ekliyorlar. Vahtet ve katliamları varlık şartıdır. Kimseyi aldatmayacaklar...

EMPERYALİZM, G. AFRIKA DA APARTHEID POLİTİKASI, FİLİSTİN HALKINA KARŞI SİYONİZT TERÖRDÜR

Filistin halkının kasabı M. Beg'in "Der Yasın katliamı olmasaydı İsrail devleti de olmazdı." diyor. Haklıdır, emperyalizm İsrail siyonizmini 2. paylaşılan savaşın başında bir kama gibi Ortadoğu'ya sokarken, katliam ve terör politikası emperyalizmin çıkarları için Siyonist İsrail'in temelindek harcı oluşturmuyordu. Emperyalizmin vahşeti Filistin halkı tarafından Siyonizm kılığında ortaya çıkmış. İngiliz emperyalizmi, bir yandan Arap ulusunu bülük pörçük edip o çok iyi bildiği böl-yönet politikasını uygularken, İsrail'i ise petrol jandarması olarak Ortadoğu halklarının başına süngü zorunlu dıktı. Ve Ortadoğu'da hiç bitmeyen şiddetini yarattı, sürdürdüncü İngiliz, Fransız ve ardından ise ABD emperyalizmi oldu. ABD emperyalizmi, 1956 Süveyş savasıyla Ortadoğu'nun yanı sıra siyonizmi de İngiltere'den devraldı.

Serisi kesitte İsrail'in uyguladığı tüm işgal, ilhak ve terör politikasının altında ABD emperyalizminin varlığı duyuluyor. 67. savasında Mısır, Suriye ve Ürdün'ü tamamen haritadan silen İsrail politikasına ABD emperyalizmi yön veriyor, kendisi arasında oluşturdugu hıya köprüsünden tüm soykırım salımları İsrail'e taşıyor.

Ortadoğu'da emperyalizme karşı direniş kalesi olan Filistin halkı, her zaman saldıran baş hedefi oldu. Bu saldıran görünüm yüzü ise hep İsrail siyonizmi olukten, 10 bin -Filistinli Tel Zaatar'da kadın, çocuk poçuk katledilen İsraili beslemesi Fanatistler oluktu. ABD İsraili, İsrail Fanatistleri besliyordu.

Saldıranları arka arkası kesilmedi. Emperyalizmin Ortadoğu'daki savası makinesi İsrail, Tel Zaatar'dan sonra, Lübnan işgalı sırasında Bush ve Şatillan'ın yarattığı si oluktu. Yine bugün İntifada'nı çocukları İsrail'in ölmü kusan namulına hedef olmaya devam ediyorlar.

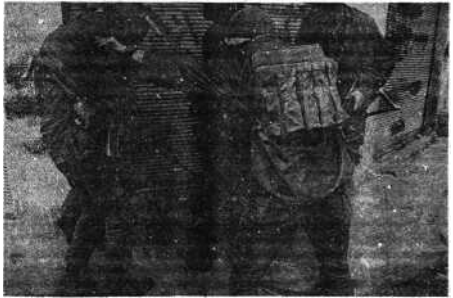
Terörizm ve halkların katledilmesinin altında hep emperyalizm vardır. İsrail kuan bugünükü en yetkin uygulayıcısıdır. İsrail'in mayasında terörün vardır ama emperyalizm için "terörizm" olan Filistin savagıdır, İsrail, Filistin savagılarına "terörizmi cezalandırma" adına katlediciler, hamisi ve başağretmeni ABD ise aynı gerkeleştirici Grenada'da, Libya'da, Panama'da korsanlık yapıyordu. Sımdı de Kuveyt'in başmiskizinde olan düşkünlüğü(t) nedeniyle Irak halkını katlediyor.

1982'de Lübnan'ı "terörizmi cezalandırma" adına işgal edip 30 bin Filistinli katledilen İsrail'i göstermek de olsa kanayan tek ülke ABD'dir. Kanamak bir yarı arından Lübnan'ın işgale girişen yine ABD emperyalizmidir.

Ortadoğu'yu doğrudan ya da İsrail

aracıyla veya rejimleri birbirine karşı kullananlar adeta savaş cehennemine geyimlerin tek sorumlusu emperyalizmidir. Bunun içinde ki, başta ABD olmak üzere tüm emperyalistlerin bugün Irak halkına saldırdıkları dünyaya duyurdukları "dikta'törizm" ezme, "Kuveyt'in başmiskizi sağlama" gerkelecek, halkları sömürü paydasına mahkum etmek için savas vahşetinin sorumlulundan ayrılma demagojilerinden başka bir şey değildir.

Emperyalizm Ortadoğu halkına, Filistin'e saldırdıkları Siyonizm oluktu. Emperyalizm bir başka yere faşist dikta'tör-

Filistin toplamları işgal eden, Filistinlilere karşı her gün en vahşi insanlık suçları işleyen İsrail siyonizmini ABD daime korudu ve destekledi.

lükler, G. Afrika da apartheid (ırk ayırımı) olarak ezilen halkların karşısına çıkıyor. "İnsan haklarını savunma", "ırkçılığa karşı çıkmak" adına sayısız sözleşmelerin altına imza atıp, sosyalistlere ders vermeye kalkışan sözcükler, o çok "uygar" devletler çıkartılan sözleşmesi olduğunda çirkin yüzlerini olanca çıkplıkları sergiliyorlar.

İşte G. Afrika için yonitmi ve işte emperyalist destekleri. Nasil ki emperyalizm olmadık İsrail bir hipse, G. Afrika yonitmi de bir hiçtir. Bir avuç azınlık milyonlarca karadenizli baskı ve zulüm altında tabutluyorsa sını emperyalizmi de yadındadır. Afrika'nın İsraili Güney Afrika yonitmi de emperyalizm sayesinde yaşıyor ve yine emperyalizmin "kutsal" çikarları için vuruyor, kırıyor, yok ediyor. Emperyalistler ise timsah gözyaşlarını hiç eksiik etmiyorlar. Çünkü G. Afrika'da İngiltere'nin 600, ABD'nin 300 sirketli var. Çünkü Alman, Fransa, Japon, Avustralya, Hollanda, İsveç tekelleri G. Afrika'da cirit atıyorlar. O çok "insanlı" İsveç bile tam bir bir iktidürlükle 1979'da G. Afrika'da yatırımları yasaklamak kararın alırken, 1980'den sonra İsveç tekellerinin G. Afrika'ya ticari ilişkileri 4 kat artırdı. Kapitalizmin dini imanı kır, daha fazla kır olduktan sonra G. Afrika'nın biraz "kusuru"nun olmasın önemi yoktur. Ayrıca G. Afrika emperyalizmin çıkarlarını korumak, Afrika'da ulusal hareketleri bastırmak için en güçlü savas makinesi, katanı İsrail'dir.

"Kutsal" çikarları için G. Afrika ırkçılığı olması gerkekiyorsa, olmalıdır. Emperyalizm için her şey mubah, her yol geçerlidir. Soweto'da binlerce karadenizli katledilmiye, kurtuluş mücadelesi kan ve vahşette boğulmaya kalkmışsa gerkeç oluktu içindir. Biraz gözyaşı, biraz kanama ve "an'lar vah'larla nesil oca uluturuk, herkes kurtuluşa ve gürışlerinden anmıg olur. Gerkeğindiki bu bile yapılmaz. Köre'ye "BM karar" deyip saldıranlar, bu-

gün yine "BM karar, uluslararası hukuk" diyerek Irak halkını katledilen, Siyonist İsrail ve apartheid'in uygulayıcısı G. Afrika'nın yapıldıkları karşısında BM kararına katılmamışlar ve hatta veto yetkilerini kullanmışlardır. ABD ve İngiltere'nin, tüm insanlığın lanetlediği bu devletlere nasıl kanat gerdiğinin örnekleri sayısızdır. Şimdi Irak'a "BM karar" deyip saldıranların arında yarı petrol çikarıdır. Şurası unutulmamalıdır ki, emperyalizm zamanı kesik çikarıların gerkektirdiği gerkecek üzerine kuram ama kendi kamuoyunu ve halkları vahşi dünyasına yaşatıp, medyatları aldatmayı hiç ihmal etmez.

EMPERYALİZMİN "BAĞIMSIZLIK", "ÖZGÜRLÜK" SAHTEKARLIKLARI, İKİYÜZLÜLÜK HALKLARIN BAŞ DÜŞÜMÜNİ OLDUĞU GERKEĞİNİ ÖRTEMEZ

Irak halkı binlerce ton bomba ve tekoninlin eritişti en üst seviyede savas araçlarıyla katledildikten, ABD ve diğer emperyalist suç ortakları kan yalı propaganda yöntemleri ve vahşeti adeta "savas oyunu" hiç gösteren denetimleri altında ki kitle letişim araçlarıyla tüm dünyayı aldatmayı sürdürüyorlar.

"Kuveyt'in özgürlüğü", "demokras" adına cinayetler zincirine bir yenisi daha eklenirken, ezilen halklardan itaat ve sadakati bekliyorlar.

İnsanlığın kazanmak için emperyalizmi ve işbirlikçilerine karşı kanını, canını verdiği kutsal idealler emperyalistlerin dilinde bir kez daha kilitleniyor.

Emperyalizm, sömürü çikarları dönsün, petrodollarının güvencili sağlamları yaratıp işleği tüm insanlığı ortak etmektiştir.

Emperyalistlerin demagojileri hiç değışmiyor. Ya "özgürlük", "demokras" adına halkları boğazlıyorlar, ya da "vatandaşlık kanunları" ile emperyalizmi kanunla kanunla güvencili tehlikeye düşüyor.

Onlar herkesi almatk ve kör zannederken yanılıyorlar. Dünyanın ezilen halklarının nefreti her geçen gün daha da büyüyor. Kendi kamuoylarına bile ağıtlayamıyorlar yaratıkları vahşeti. Tepkileri büyüyor, demokratik kamuoyu ve halklar emperyalizme karşı direniş bayrağını bir kez daha kaldırıyorlar.

Emperyalistler, halkların sonsuz direnme gücünü göremeyince kadar yazarın fer hayalleriyle bağlatıldıkları savasta neyin ne olduğunu görüyorlar.

Emperyalizm, er ya da geç son sözü halkın söyleyeceğini anlayacak. Dünya halkların gücü emperyalizmi öldükleri kanda boğacak kadar sonsuzdur. Kazanan direnen halklar olacaktır.

"BU HAKSIZ SAVAŞI İSTEMİYORUZ"

VEDAT ÖZDEMİROĞLU
(Avni Dergisi Mizah Yazarı)

Ben bu savaşa başından beri karşıyım. Sadece ben değil, Türkiye halkının büyük çoğunluğu savaşı istemedi. Şimdi de istemiyoruz. Ben Avni dergisinde savaşa hayır kampanyası başlattığımda, dergiye hiç gelmediği kadar mektup gelmişti. Bu imzalı mektupları İHD'ye verdim. Bu savaşı, halkın zararıdır. Emperyalizmin çıkarları için başlatıldığı bir savaş. Türkiye bu savaşa ABD'nin 51. eyaleti gibi davranmıştır. Eyalet valisi sayın Özal çok tehlikeli bir oyun oynamaktadır. Türkiye halkı kendisini bu gümüşa sokarın ilk fırsatına tepetaklak edecektir. Yine birkaç ay öncesinde yazmıştım: Amerika'nın 5-10 yıl sonra üzerine pısmıranlık filmleri çekecektir bir savaş yüzünden biz ölüme göndermek cinayettir. Umanım yanlış hesap Bağdat'ın döner. *

GÜLER ALTINAY
(DEMİKAD Genel Başkanı)

Amerika istedi diyor Türkiye savaşa sokuldu. Terazinin bir kefesinde ABD ve işbirlikçilerinin çıkarları, öteki kefesinde yoksul halkın çıkarları çocuklarının karnarı var. Döklük her kan damlası ABD'nin çıkarlarına hizmet eder. Bölm ABD'nin ve işbirlikçilerinin çıkarları için dökülecek kanımız yok.

Analarımız, bacılarımız, kadınlarmız!.. Korkmakla, kahretmekle, ağlatarla bu savaşı engelleyemeyiz. Yokluğu, sefaleti, ölümleri önleyemeyiz. "Biz kadınsız, bir şey yapamıyoruz" diye elimizi kolumuzu bağlayıp evde mi oturalım? Hayır. Biz nüfusun yansız. 30 milyon Türkiye kadını var. Savaş istemiyoruz. Savaşı istemeyen gitsin, kannı döksün. Haykırışlarımız sokaklarda, caddelerde yankılabilsin. Özal bu kadar cesaretili olmayacaktır. İzninde savaşı korkusunu bırakın, bir kez Özal'ın için kaplınsın.

Askere gönderdiğin eşin, sokakta oynayan çocuğun bu haksız savaşın kurbanlarına hedef olursa, bundan, savaşı istemeyen ana sesini çıkarmayın kadınlarmız da sızdı olacaktı. Ülkemiz açlık, yokluk ve sefalet içinde olduğu bu suçta kadınlarmız da payı olacaktır.

Yüz yıllardır horlanan, aşağılanan, cinelliği ve ucuza işgücü sömürülen kadın, bu haksız savaşla birlikte ezilmişliğini on kat daha fazla yaşayacaktır.

Bu savaşa biz analar, bacılar, eşler, biz kadınlr, "Dur!" diyoruz. "Dur" diyen sesiniz savaşı çıkartkılarının sesini kesecektir.

Türkiyeli kadınlr da bu haksız savaşa karşı çıkmak, savaşı gereksizliği dayatılan zorlamalara tavır almaldır.

Korkuyu yüngünden, göz yaşlarını gözünden sil ve o güçlü sesini haykır: Bu haksız savaşı istemiyoruz. *

ÖMER AKİF KOPUZ
(Makine Mühendisleri Odası
İstanbul Şube Sekreteri)

Bugün Arap halklarına soykırıma dönüştürülen ABD ve onun müttifiklerinin saldırısına, "Kızı Irak başlatıldı." diyerek sessiz kalmak veya denge politikasıyla "İki taraf da suçludur." demek hiçbir şey ifade etmemektedir. Daha doğrusu ABD'nin çıkarlarının beklendiği durumuna düşmektir.

Hele hele ülkemizi böylesi bir soykırıma savaşa sokmak, hiçbir yurtseverin kabul edilebileceği bir şey değildir.

Arap halklarının yoklarına yurtsever mühendis ve mimarların katkıda bulunması düşündürmüştür.

Bu soykırımı durdurmak için, bütün mühendis ve mimarlar elinden gelen her şeyi yaparak, tepkisini en sert şekilde göstermektedir. *

HACİ ÖZTÜRK
(İŞÇİ)

Bu savaş, Amerika'nın, petrolü elinde tutanlarıdır. Bunun için halkın kararnın dökülmesini kabul ediyordu.

Savaşı herkes yetinince ciddiyet almadı. Ta ki, savaş başladı, o zaman anlaşıldı. 300 milletvekili yetkili hükümette verdi. Muhalefetçiler de bir şey yapamadı. Özal da ABD istediği için, halkı yok sayıp savaşı kararn aldı. Bu fırsatla halkın boğazına basacak, başkaldırmaları bastırmak isteyecek. Buna karşı tepkisi kalmamak gerekir. Bu süreçte örgütlü tepkilerimizi Emperyalist Savaş Hayır Komiteleri'nde ifade etmemiz gerektiğini inanıyoruz. Daha çoğalmak, halkı içine daha çok çekmek. Herkes, her şeyi birbirine atmalı, tartışmalı. Güçlü gösterileri düzenlemeli. İktidar caydırmalı, sarsmalı. *

Yazarlar ve sanatçılar da emperyalist savaşa karşı tepkilerini ABD Başkonsolosluğu önünde gösteri yaparak dile getirdiler. Ayrıca yaptıkları basın toplantısında emperyalizmin Ortadoğu'dan çekilmesi gerektiğini vurguladılar.

ALİYE KAŞKIR
(KAM-SEN Başkanı)

Halkın tüm tepkisine rağmen, siyasi iktidar savaşı kararn verdi. Ödettikleri ekonomi faturaya ek olarak, bugün insanlarını cepheye sürüyor. Cepheye gönderilenlerin içinde memurlar da var. Yedek asker formaları dolduruluyor, tayin, sevk, rapor, izin gibi özlük hakları kaldırılıyor. Tayin, geçici görev adıyla insanlar Doğu ve Güneydoğu bölgelerine gönderiliyor. Okullarda öğretmen ve öğrencilerde savaşı yarattığı psikolojik gerginlik, eğitim-öğretim aksatıyor, insanları can derdine düşüştüğü ortamda, ders işleniminin anlamı kendini yoğun şekilde hissettiriyor. Öğağınzda ilk bölgesinde savaşı yapan kamu çalışanlarını işlerini bırakarak bölge derdini kırmaları yolunu aradıklarını hissediyoruz.

Sağlık personeli, görev emirlerini de okumaya fırsat kalmadın, 24 saat içinde zorla otobüslerle bindiriler, götürülüyor. Bazı kamu çalışanlarının masraflarını bir kısmı öndedi, bir kısmı ise henüz ödenmedi. Bunlar savaşı henüz su an için memurlara yansayan yanları. Ebbette bu uygulamalar ağırbaşarak devam edecek. Hiçbir çalışanımızın bu savaşa, biz kamu çalışanları olarak yer almayacak, yaptırımlara boyun eğmeyeceğiz. *

MELİH AŞIK
(Gazeteci-Yazar)

Halkın ezici çoğunluğu savaşa karşı. Turgut Özal'ın Türkiye'yi ısrarla savaşa doğru götürmesini ABD'nin taleplerine hayır diyememesine bağliyoruz. Ancak burada bütün hatayı Özal'a bulmanın da haksızlık olacağı muhtemeldir. Bu üslup kurulurken, özellikle son 10 yıl içinde Muş, Batman üsları inşa edilirken, niyet belli ki, günün birinde çıkacak bir Ortadoğu savaşına müdahale idi. Türkiye'nin gençleri, aydınları herkesin bildiği gibi yıllar yılı bu üsların gün gelip üsların başını belaya sokacağı haykırıyor. Üslar yüzünden savaşı uzatma kalamıyoruz ve iktidarı ABD bağımlılığı nedeniyle savaşa doğru sürülmüyoruz.

CNN yayınına göre Türkiye'yi değil, bütün dünyayı altüstlediğini herkes görüyor. CNN'e göre, savaşı daha ilk gün bitmiş, ikinci günden itibaren ise savaşı birkaç hafta, birkaç ay uzatacağı söyleniyor. İlk akıllarda neredeseyse tamamen tarih ediliği söylenen füze ve uçakların ise yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Eğer TRT savaşı hemen ilk saatlerinden itibaren değişik kaynak ve uzmanların sesine kulak verseydi, Türk kamuoyu daha doğru bilgilendirilecekti.

Amerikan haber kaynakları teknik olarak İleri, habercilik namusu açısından da bakıldığında Vietnam'da verdikleri ölü rakamlarına göre, o ülkede hayatta hiç kimsenin kalmaması gerekirken, bir gün baktık ABD'nin yenildiği ilan edildi. *

NERGİS ŞİMŞEK
(Ev kadını)

Ben bu haksız savaşa karşıyım. Yaşamay çok seviorum. Çocuklarımızın ölmesini istemiyorum, ar kalmak istemiyorum. Daha savaşı başından, aylar öncesinden savaşı zamları yüzünden 55 yaşında kızak örecek çocuklarımızı geçiriyoruz.

Bunları olmaması için toplum olarak tepki göstermeliyiz. Savaşı durdurabiliriz. Yolları dökülp eski ayakbaki, kara bastık, boş fiye ve tencerecilerimizle bağırarak seslenimizi duyurabiliriz. Eğer ile de savaşıyacaksa, ben çocuklarını için Özal'a karşı savaşıyacağım.

Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin katliamlarına karşı mücadeleyi yükseltelim

FATMA PATLAR
(SAĞLIK-SEN Başkanı)

Hemşireleri, doktorları cepheye gönderiyorlar. Taksim Devlet Hastanesinde 21 hemşire, 3 doktor ve 1 laborant teknisyeni "geçici görevlere" gönderildikleri. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesinde 70 hemşireye görev talimatı verildi. Kartal Devlet Hastanesinin kapısına Diyarbakır Turizm otobüsü çarptı. 60'ya yakın hemşire ve doktor gönderildi. Hemşireler işgüzarlar, nöbetlerden işgüzarlar. Sağık Bakırköy'den gelen tımariler okutulmadı, hiçbir açılıma yapılmadı 24 saat içinde görev yerlerinde bulunmaz üzere emriyle tetik edildi. Başhekim ve başhekimlerin işgüzarları basıyor, gitmek istemeyenlere basıyola görev ver

edenler, istifa etmek isteyenler. "Hiçbir hakke-zar yok, gitmek zorundasın." diye, zorla geçici görev emriyle gönderiyorlar. Bu an Kartal Devlet Hastanesi tamamen, Haydarpaşa Numune ve Cerrahpaşa yeni yarıya askeriyeye devrediyor. Tüm ölümler ve sosyal haklarını ortadan kaldırıldı.

SAĞIK emekçileri olarak, bu haksız savaşta yer almak istemiyoruz. Bizler, insan sağlığıyla ilgilenen insanlar olarak, emperyalist çıkarlar uğruna cepheye gönderilen insanların haksız yere ölmesini, sakat kalmasını istemiyoruz. Bizler, onların yarattığı insan mezbahalarına hizmetle görevli değiliz. Sağıklı, güzel bir insanlık yaratmakla görevliyiz. Tebellüğü belgelerini imzalamayacağız.

DEVİRMİCİ MÜCADELE

Devrimci Gençlik olarak, sürekli bu savaşın emperyalist çıkarlar doğrultusunda haksız bir dünya olduğunu, hedefinin Ortadoğu ve dünya halklarını öldürme haykırarak. Özal'ı öldürdükten biz sürekli olarak savaş, pis bir savaş. Savaşıncı kindi boyutu, bu savaş bahanesiyle halka karşı artarak sürdürülen baskı ve terördür.

Biz emperyalistlerin çıkarları için insanlığın katliamesini hayır diyoruz. Emperyalizmin Ortadoğu ve dünya halklarının başına daha fazla gördelenmesini kabullemiyoruz. Halkımıza ve Ortadoğu halklarına karşı estirilen terörle karşı mücadele ediyoruz, edeceğiz diyoruz. Savaş ve savaş halı uygulamaları karşı, gençliğin alternatif örgütlenmeleri, Emperyalist Savaş Hayır Komiteleri. Komiteler aracılığıyla savaş ve savaş halı uygulamalarına karşı çıkan gençlik, olgılarının tüm baskı politikalarına rağmen, kendini ifade etmek karaları yaratıcılık ve demokratik, kitlesel, örgütlü mücadeleyi yükseltecektir. Savaş halı uygulamaları karşı edilen ve cesp edecek halklarımızın korunmasını yolu, demokratik mücadeleyi yükseltmekdir. Olgıları karşı savaş karşısında gençliğin ve halkın halklarına sahip çıkan demokratik savaş bulacaktır. Gençlik, olgılarının savaş yapılmamasına ummayacak, askere gitmeyecek, emperyalizm ve olgılarının çıkarlarına hizmet etmeyecektir.

DEVİRMİCİ MÜCADELEDE SANATÇILAR

Birlerce ton bomba yağıyor Irak'a. Binlerce ton bombanın yok edici gücüyle saldırıyor, gelişmiş bir savaş makinesinin uçan kolları, ölümlü yağdığını Irak halkları-

Petrol için, petrodollar için, radara görünmez uçakları, füzeleri saldırıyorlar Arap ve Kürt halkına. Filistin yurdunu gasp edilmemesin, on yıla süre katliamları, çocukların kurbanlarına varan kınım sorumluluğu özgürlük adına bomba yağdığını. "Bağdat bir Noel açığıydı, her yer ışık ışı." Bir Amerikalı pilot, bombaladığı şehri bu sözlerle betimliyor. Emperyalistlerin baskısı bu, kendini yeniledi, geliyor, dönüşebilir denen sistem bu.

Emperyalizmin Ortadoğu'daki çıkarları için adeta bir uçak gemisi gibi kullanan Türkiye'nin, içine sürüküldüğü savaşa kazanaçağı şey bir onursuzluk damgasından başka bir şey olmayacak. Ama Amerikan çıkarları için savaşmanın ayıblı haklara yüklenmez.

Savaş halı, savaş koşullarında daha da azgınlara sömürsü, savaş aemasızlığı, emperyalizmin alı almaz azmadığı ökmeleri artırıyor.

Sanatımızın gücü, savaşın ateşini söndürmeye yönelmelidir. Bu ateşin ülkemiz emekçilerinin yakmasına izin vermemeliyiz. Bizler savaş yitirdik, gülerim gülmekten istemiyoruz.

Ülkemiz ve Ortadoğu halkları için ağıtlar döktü, direniş tutkuları, özgürlük türkülerini söylemek istiyoruz. *

DEVİRMİCİ MÜCADELEDE DEVRYANLAR

Aynı kurum tüm emperyalist güçleri ve kendilerini başmıslarında ülkelerin kulağı yönetimleri birleşmiş, Irak halkları üzerine bomba yağdırıyorlar. Bunun adına uluslararası hukuk denemeli ABD Panama'yı, Grenada'yı işgal ederken neredeyse uluslararası hukuk? Kuveyt'i işgal ve İhraki uluslararası hukuka aykırı bunları, sorunun çözüm platformunu Arap halkları olduğunu da bildirmiyor. Çevik Kuwet, Barış Gücü(!) veya her ne adla olsun emperyalist güçlerin tüm kuvvetleri Ortadoğu'da çekilmelidir. Sorunun çözümünde uygulanacak bir hukuk varsa, bu Ortadoğu'da yaşayan halkların çıkarlarını ortak bir biçimde gözetken ve halklar arasında adil bir çözüm yolu bulacak olan bir hukuk, yani Ortadoğu halkları hukukudur.

Emperyalist tekelinin ve petrol şeyhlerinin çıkarları uğruna Irak halkları üzerine tonlarca bomba yağdırıyorlar. İnsanlığı ve Ortadoğu halklarına karşı işlenmektedir. Ne Bileşmiş Milletler kararları, ne uluslararası hukuk, ne de başka bir şey bu suç masu kalmaz. Bu haksız ve pis savaşta ülkemiz topraklarımız emperyalistler lehine ikinci bir cephe açan Özal'ı öldürdükten bu suç ortakları. *

Gençlik... İşkence, sokaklarda kanı dökülen onlar. Şimdi de onlardan emperyalizmin ve işbirlikçiliğinin beklentisi için kanlarını dökmelerini istiyorlar.

RIZA İLİMAN
(SHP Milletvekili)

Bu savaş, emperyalist ülkelerin çıkarıldığı bir savaştır. Savaşçı çıkarları en büyük emperyalist gücü ABD, BM semsiyesi altına sığınmaktadır. Aslında ortada BM diye bir şey yok, sadece ABD var ve siyasi iktidarı da onun usaklığını yapıyor.

İncirlik Üssü'nün kullanılması utanç duyulacak bir felakettir. Bu savaşa tavır alınması gereken gücü ABD, Ortadoğu'da işimiz yoktur. Şu anda ABD hava savasında, biz de aynı durumdayız. Hükümet daha da pervasızlaşarak, ülkemizi kara savasına sokmak istiyor. Aslına bakarsa, hükümet Saddam'ın bize saldırısını içinden geleni yapıyor. Şu anda da hedeflenen kara savaşıdır. Siyasi iktidarı tek kurtuluş. Saddam'ın bize saldırısına fiili savaşı ülke içinde de ilan etmelidir.

Artık savaşa yönelik etkinliklerin adı "savaş dursun, barış gelsin" olmalıdır... DKÖ'ler ve sendikaların katilimiyatı eylemler düzenlemelidir. Gerçi demokratik kurulları yönelik saldırı uzun bir süredir var. Örneğin, TAYAD gibi demokler kapatıldı. Fakat ne olursa olsun, ülkemizde direnen, bel fedakarlığı göğüsleyenler de var. Örneğin bugün ÖDTÜ'de "Savaş Hayır" diyen gençlerimiz gözaltında, işkence ve baskı altında. Fakat yunkarda da söylediyim gibi, bu büyük felakete sessiz kalmayın ve susmayınlar da var. SHP'nin savaş durdurma yönelti etkinlikleri ise ağır diyorlar, fakat efilmeden geleni yapıyorla çalıyıyor, partiyi zorluyoruz.

AHMET TÜRK
(HEP Mardin Milletvekili)

İktidar partisinin parlamentodaki oyu çokluğu, halkan % 70 muhalefetine rağmen, Türkiye'yi savaşa içine sokmuş, uslerin kullanılmasıyla da aptıdan taraf olmuştur. Halkları yarınama olmanın, sadece Ortadoğu'daki şeyhliklerin ve petrolün hesabı yapılarak gelisen bu savaşa, Cumhuriyetimizin de çekimden açılacağı, savaştan yararlanılma hedeflenerek yapılmıştır. Hükümet, uslerin kullanılması kamuoyunda işlenerek duyurucu bir açıklama yapmamaktadır. Savaşın getireceği zararları en çok Doğu ve Güneydoğu insanını etkileyecektir. Hiçbir önlem alınmadığı gibi, halk göç zorlanmaktadır. Siyasi partiler, demokratik güçler savaşa karşılık ciddi ve tutarlı kampanyalar açmalıdır.

VEDAT ALTUN
(SHP Kars Milletvekili)

Türkiye'nin uslerin kullanılması ile savaşa girmesini eğerliğin zaafı olarak düşünüyorum. Savaş katliamlarını hiçbir mantıklı sebebi yoktur. 21. yüzyıla girdiğimiz şu asrarda, bizim gibi ülkelere sınır genişletme ya da yeni toprak kapması şans vermez. Uslerin kullanılması kamuoyunda gözdenmi, sürekli tekrarlardan "Saldırı olmazsa savaşmayız." demagojisinin açığı çıkarması içindir.

Şu durumda yapılacak olan, her platform, savaşı anlamışızdır, savaştan öte bınarı yarın olağının diye getmelidir. Emperyalist devletler, sürekli olarak suni harpler çıkararak bunları yarın sağlamaktadırlar. Şişle sanayii devamlı silah üretiyor, bu üretimin sürmesini işi sağlar ve kitleler geridektir.

Bu savaştan en çok emneği sınıf ve tabakalar zarar görecektir, Irak halkı zarar görecek. Bütün ülkemizde de özellikle Doğu ve Güneydoğu halkları zarar görecek. *

TEVFIK KOÇAK
(SHP Ankara Milletvekili)

İncirlik'ten kamuoyunda gözdenmişmen temel nedeni, Türkiye halkını büyük bir çoğunlukla savaşa karşı olmasından kaynaklanıyor. Kamuoyu İncirlik Üssü'nün Türkiye'nin yarınama değil, tersine Batı emperyalist devletlerin NATO kışesi altında kendi çıkarları doğrultusunda kullanıldığını biliyor. Türkiye'nin bu savaşa yeri yoktur. Bırakın savaş yandaşı olmayı, tersine usli kurtuluş mücahadesinin önderliğini yapan bir ülke olarak, emperyalist devletler tarafından açılma gark edilen Irak halkının yanında yer almamalıdır.

Savaş karşı, örneğin yurt içerisinde tüm

tan yana etkinlikler düzenlenmelidir. *

ÖMER ÇİFTÇİ
(SHP Ankara Milletvekili)

İncirlik'in kullanılması onaylamıyorum. Türkiye'nin savaşa yeri olmamalıdır, ama Bush'un akrabası (siyasal akrabası) Özal, filen Türkiye'yi sıcak savaşa içine sokmuştur. Tüm toplum bu konuda duyulan davanın sesini daha gür, şu veya bu şekilde ama mutlakla duyurmalıdır. Tüm Türkiye'deki insan hak ve özgürlüklerinden yana olmaları, sivil halkın olmesime karşı olmaları ve barış görüşleri namı alef eyleti kadar yapamazlar. Ama şu an böyle gelen her şey yapılmı ve Türkiye savaştan uzaklaşmalıdır.

ZONGULDAK MADEN İŞÇİLERİ YASAKLARA TESLİM OLMAMALIDIR

Zonguldak maden işçilerinin grevi f ve Ankara yürüyüşü barikatlardan geri çevrilse de, ülkemiz işçi sınıfı mücadelesine damgasını vuran reformist geleceğin karşısında atılmış önemli bir adım oldu. 15-16 Haziran, Tarih, 3 Ocak ve benzeri eylemler nasıl ki yeni bir geleceğin ortaya konulmasında derslerle doluydu, Zonguldak direnişi de '80 sonrası işçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesinde dersler ortaya koyan önemli bir direniş olarak sivrildi.

Ülkemizde devrimci mücadele ve ulusal hareketin, direnişler, boykotlar, grevler ve devrimci eylemlerle süreçte mücadeleleri, 12 Eylül pasifikasyonuna uygun kitlesel eylemliliğin önünün açılmasında önemli birikimler yarattı. Halkın seçtiği kesimlerinde hak arayış eylemlerini açtığı çıkarırken, giderek bu eylemlerin radikalleşmesi de doğrudan etkilendi. İşçi sınıfının '89 barikat direnişleri, Temmuz mecmur eylemleri, 6 Kasım'da Devrimci Gençlik'in YÖKE ve savasa karşı genel boykotu, süreci 3 Ocak genel direnişine kadar götürdü. Bütün bu ilerive doğru değişim içerisinde ortaya çıkan ve bir noktadan sonra Ankara yolunda barikatları zorlamaya doğrudan gelen Zonguldak maden işçilerinin direnişi, 3 Ocak direnişini de aşarak toplumsal muhalefatin bütün gücünü kendi üzerinde toplayan bir odak haline geldi. Bir yanıyla, eylem ilmi ekonomik talepler üzerinde ortaya çıkmış olsa da, var olan koşullarda halkın geniş kesimlerinin tepkilerini ve taleplerini birleştirsen bir sayışal boyut kazanmışsa, toplumsal muhalefette iktidarı karşı karşıya geldiği bir muhtevaya yerleşti.

Maden direnişi bu noktaya, maden işçisinin 12 Eylül'de eyleme geçerek 48 saat boyunca ocağa inmemesi ve ilk kez tam katılımla ve kendi öz deneyimleriyle gücünü göstererek geldi. Kendiliğinden geli-

Mücadele Zonguldak direnişine '89 Bahar işi direnişlerinden, Temmuz mecmur eylemlerinden, 6 Kasım'ardan, 3 Ocak'ardan geldi. Buradan daha ileri taşınacak.

şen bu eylemlilik, Türk-İş'in bütün krma cabalarına rağmen grev öncesi işçilerin daha ileri direnişleri yaratabilmeleri için bir dinamik oldu. Bu doğrudan sendikayı hedefledi ve her toplu sözleşme döneminin son gününde işçilerin satılması geleceğin parçalandı. Sendika, gelişen direniş baskısı karşısında etkilediği anda greve gitmek ve grevi daha yaygın çeşitli direnişlerle dönüştürmek yönünde adımlar atarak zorunda kaldı. Kendiliğinden başlayan eylemlilik açığa sunu gösterdi: Büyük küçük demeden halkın kendiliğinden de olsa hak eylemlilikleri, devrimci politika ile bütünleşme bile, bugüne kadar içine hapsedildiği geleneksel uzlaşmacı sendikal önderlik kabuğuna sıkı suture parçalandığı ve ister istemez kendi radikalizmini ile eylemi ve sendikal yapıyı sarmalayıp öne sürüldüğünü gösterdi. Bu noktada her ne kadar dire-

nişte sürükleyici rol kendi yarattığı karamanlara yüklenmiş görulse de, asıl görülmesi gereken sendikayı da ileri adimlar atmaya zorlayan işçilerdir.

Kendi önderliği barikatlara kadar sürükleyen işçilerin barikatlardan geri dönməsi vadırganamak gerekir. Burada çok açık bir 'celisli' göze çarpyor. İşçi sınıfının istemlerini ve giderek radikalleşen direnişine bağlı olarak, radikalleşme cabaları içinde olan ve bunu 'ölmek var dönmek yok' diye ifade etmeye kadar götürsen sendika yönetiminin, işçinin barikatları ısrarla asma isteğine rağmen eylemi geri çevirmesi nasıl açıklanmalı? Ne kadar radikalleşse radikalleşse, iş ve emekçi sınıfının eylemliliklerini devrimci politika ile önderlik edilemeye eylemlerin bütün sıvasal sonuçlarına rağmen daha ilerive gidemeden bir yerlerde tıkanacağı açıktır. Ülkü devrimci politika ile açıl-

mayan kitle radikalizmi ve onun sürüklediği sendikal önderlik barikatları aşamamıştır. "Barikatları aşmaya doğru" slogan bu noktada, kitlelerin eylemlerine, devrimci önderlik ile müdahale etme ve soluğu ancak buraya kadar yeten snrılıklardan kurtarmada anlamını buluyor.

Zonguldak maden işçilerinin eyleminin gelişimini etkilemede, devrele başka güçler de rol aldı. Eylem, toplumun geniş kesimlerini etkilemesine paralel olarak devrimciler, ilenciler, demokrat kuruluşlar, sendikalar kadar burjuva muhalefeti ve Türk-İş devreye soktu. Devrimci eylem politikasını destekleyen güçleri oluşturmuşsa, ilkeye yarmaya ve daha ra-dikalleştirmeve çalışırken, Türk-İş ve burjuva muhalefet her zamanki misyonlarını oynadılar. Burjuva muhalefet eylemi poli-tikleştirmeyse, kendi kontrolüne almaya ve erken seçim manevrası odağında Özal iktidarı karşı kullanmaya çalıştı. Yasalılık zorlanıyorsa, barikatları aşma noktasına gelebilirdi, düzen için çarlanın kaldığını görün burjuva muhalefet, eylemin önünde barikat kurulanları yanında yer aldı. Burjuva muhalefetin düzen partisi oldukları yüzlerce sayıfık yazıda bile bu kadar açık gösterilemedi. Gelişmelerden telasa kapılan İnönü "Bu bir hak hareketidir, iş savası çıkar." diye eylemin bir-birliği yönünde işaret veriyordu. Demirel ise istemlen verilene yanışar, ark eylem bu aksamı biririlen." diyerek kendi milletvekillerine "Gidin bakın kurun." mesajı veriyordu. Böylece barikatları geçmeye hazır olan işçiler, burjuva muhalefetin dokumunulması zırlı ve gücüyle barikatları aşmada kolaylık sağladığını görmekte kalmadılar, burjuva muhalefetin asıl hesaplaşma anında barikatları öbür yanında yer aldığını kavradılar.

Maden işçisinin 12 Eylül'de başlatılan ocağa inmemesi tavırları Türk-İş yöneticileri aslında direniş kırıcı amaçlarını ortaya koymışlardı. Daha o zaman Şevket Yılmaz "Bu iş bitirmesi için Denizli ocağı ben indirim." demişti. Sendikayı kullanıp işçileri engelleyemeyen Türk-İş, kendisini anan Zonguldak direnişine hiçbir zaman sıcak bakmadı. Eylemin tüm ilkeyi saran gücü karşısında panikle kapılan

ülser üzerimizi aradılar. "Niye arıyorsunuz?" dedim. "Sizden her şey çıkar." diye konuştı. "Ne çıkacakmış uzerimizden?" dedim. Ertesi gün üçte Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldük. İçeri girenken gözlerimizi bağladılar. "Niye bağlınız, biz adam mı öldürdük?" dedim. Ayyakkabı bağlarımızı da kadar her şeyi aldılar.

D. KARAGÖZ: Benim corap lastiğini de aldılar.

S. KAYA: Tuvalette giderken de gözlerimi bağladılar. "Neden bağlınız, biz daha bağlınızsa tuvalette de gitemeyeceğim." dedim. İlk önce aramızda para toplayıp yemek aldık. Daha sonra polisler yemek getirdi. Bu emekler devletine yemeyeceğim. Bana sendikamı ekmeğini getirin." dedim. Baskomiser: "Denizer Ankara'da 10 milyon masraf yapıyor, yemek yiyor. Siz de bir kere bile ziyaret etmedi. Aç bıraktı. Biz burada para topladık, ekmeek aldık. Nerede sendikamız, sahip kısca y." dedi. Bizi kaldırması çalıştır. Daha sonra öğrendik ki, yemeleri sendika alı göndermiş. Dört gün o so-ğukta, pislik içerisinde bekledik. Polisler bize gelip "Siz gıyınız, y." deyip isimimizi okudular. Ben kocamı almadın bir yere gitmem dedim. Onunla birlikte yürüdük. "Her şeyi birlikte yaptık, onu da bi-

rakin." dedim. "Bırakacağız, o da yarin gelecektir." dediler. "Ben size inanmıyorum, geldiğinden beri hep yalan söylüyorsunuz. Niye inanacakmışım ki size?" dedim. Yemin ettiler. Sonra kocamla görüştim, anımlen beni bıraktılar.

B. KAYA: Bizi bir gece daha tuttular. İşçilerden biri nöbetçi göreviyle, "Bize yapasın da ne etmesiz de bu devlet yıkılacak, bunların hesabını verecekmişiz, başka yolu yok." dedi. "Nöbetçi," dedim. Sadece devlet memuruyum, anlamam. *gülfalar etti. Ertesi gün DGM'ye 33 kişi çıkarıldık. Önceki ifadelerimiz geçerlidir dedik. Daha sonra bizi serbest bıraktılar.

MÜCADELE: Yaşadığınız bu olaylar hakkında son olarak ne söyleyeceksiniz?

B. KAYA: Mücadele ettik, yürüdük, çünkü haklıydık. Haklarımızı almak için gene yürürüm.

S. KAYA: Bir yaşındaki çocuğumu bırakıp yolları düştüm. Eşimin mücadelesi benim de mücadelem. Hakımı alıncaya kadar onunla birlikte yürüyeceğim.

D. KARAGÖZ: Çocuklarım yürürse, ben de yürürüm. Onlarla birlikte her yere giderim. Ne olacak, alırsalar alınlar. Verecek bir canımız kaldı. *

Zonguldak maden işçilerinin Ankara'ya yürüyüşleri sırasında Mengen'de karşılaştıkları barikatları aşmaya çalışırken gözaltına alınan döndü Karagöz, Sebahat Kaya ve Birol Kaya ile yapılan röportajı yayınıyoruz...

"BUNLARIN HESABINI VERECEKSİNİZ BAŞKA YOLU YOK"

MÜCADELE: 4 Ocak'ta başlayan Zonguldak-Ankara yürüyüşleri kâhındır. Yürüyüşün 4. gününde polis tarafından gözaltına alındınız. Bize gözaltına nasıl aldınız ve nelele karşılaştığınız anlatır mısınız?

B. KAYA: Başkan (S. Denizler) bize Mengen'de konaklayacağımızı söyleyince, biz de kalacağımız bir yer aradık. Bir minibiye yerleştik. Sabah saat 06. 30-07.00 aralarında 500'e yakın çevik kuvvet, bankatı asıp 500 metre kadar ilerlediler. Ateşlerin başında uyanan insanları sürükleyerek götürdüler. Daha aşığıya incekken işçiler kol kola girerek barikat oluşturdular. Çevik kuvvet daha ileriye gidemedi. Geriye dönerken otobüsün ön-sanları aşığıya indirirdi. Biz "Nereye götürüyorsunuz?" dedik. "Ankara'ya gıyınız, y." diye karışık verdiler. Polislere 200 kişi alın demişler. 201 kişi çıkınca "Nasıl

olur?" dediler. Bir kişiyi iki kere yazağkılar ortaya çıktı. Bizi Gerede Kapalı Spor Salonu'na götürdüler. Yoklama yapı ifadelerimizi aldılar. İfademizde, "Sizi kim yürüttü, Denizir mi çıkırttı?" diye sorular soruldur.

S. KAYA: Polisin biri, "Siz Ankara'ya gıydenizin sağlam çerçeve bırakmazsınız." dedi. "Biz şimdiye kadar kimin malına zarar vermişiz? Onu ancak siz yaparsınız." dedim. Erkeklerle bizi ayırdılar. İşçi olmayanları da ayırdılar. (13 kişi)

D. KARAGÖZ: Zonguldak'ta bize kamyonla ekmeek getiren çocuğa "Bu anaristlere ekmeek mi getiriyorsun." diye dövdüler. Bize anarist diyorlar. Biz anarist miyiz? Anarist onlar. Biz hücreye atıp uzerimizi kitleyeyenler.

S. KAYA: Bizi soğukta yatırdılar. Sabaha kadar çoğumuz hasta olduk. Anımlen beni doktora gösterdiler. Kadın po-

Oligarşinin ordusu gibi korkusu da dağıtması. Maden işçileri Zonguldak grevinden çok şey öğrendiler. Güçlerini gördüler, devleti tanıdılar ancak devrimci politikaları gerçekleştirebileceği bir ıstıhlığın önemi kavradılar.

Türk-İş, işçilere vurulacağına bir büyük darbeyi vurdu. İşçi sınıfının Zonguldak'ta vereceği desteği engelledi. İşçi sınıfı da yanlışlarını Zonguldak'a uzanacak kollarını kesme ihtimalini gördü. Yürüyüş barikatları kara karşı girdiğinde, burjuva muhalefeti el ve verip iktidarı barikatlarının yanında bir barikat da onlar oluşturdular. Türk-İş Zonguldak grevine bir darbe vurdu ama direnişten de kaçınmadığı bir darbe yedi. On binlerce işçinin gözünde Amerikan sendikacılığının bu yerli ağalarının yüzünün bütün çiraklığıyla ortaya çıkmıştı.

Özal iktidarı eylemin bir noktadan sonra kazandıgı politik muhtevasını kavradı. Devletin tüm olanaklarını direnişin karşısına çıkardı. Binlerce asker ve polisi işçilerin karşısına yığdı. İktidarı barikatları, devletin gücünü getirmenin yanında, devletin egemen sınıf yüzünü işçilere göstermesi yönünde de kavratıcı bir deneyim oldu. Ancak devrimci ıstıhlığın olmadığı noktada, bunun yeterince kavranması bir bilim olmadığının da belirmesi gerekir.

Zonguldak grevi ve yürüyüşü bütün bu gelişmeler içerisinde birçok ders barındırıyor.

ZONGULDAK SİYASİ İKTİDARIN BASKI VE YASAKLARINA TESLİM OLMAMALIDIR

Zonguldak, oligarşinin derin bir kriz yaşadığı bugünkü ortamda kitlelerin düşünlenmeyeceği, hak arayışının dalga dalga yayılacağı mesajını verdi. Radikal kitle hareketlerinin önünün açık olduğunu gösterdi. Devrimci halk muhalefettinin yükselişi, böyleleri eylem üzerinde yükselmek gelecektir. Zonguldak gibi kitle eylemleri emekçi sınıfların mücadelesinde örnek yaratan eylemler olarak önem taşıyor. Sınıf mücadelesinde imne kazanmak için asıl olarak böyleleri eylemleri yaratmak ve geliştirmek gerekiyor. "Tüm Türk-İş Zonguldak'tır" sloganı bunu işaret eden bir mesaj olarak kabul edilmeli. Zonguldak'ın bir kazanımı olması, önüne konan son barikat aşamada da, işçi sınıfı mücadelesinde pek çok barikat kitlelere açma perspektifi sunmuş anlamına taşınmalıdır. "Zonguldaklar Yenilmiz Türkmeniz" derken, onun Yenilipçektik'ten, bütün emekçilerin direnişinden, 1 Mayıs, Temmuz eylemleri, kula boykotları, 6 Kasım'dan itibaren olanmadığı, onları dövmeyi, üzerlerinde yükselen daha iler bir halka olduğu kavranmalıdır. Zonguldak'da yeni direnişlerin takip edeceğinden kimsenin kuşkusuna olmamalıdır. Emekçi sınıfın kitle eylemleri bu deneyleri yaşadığı ve daha ileriyi taşıdığı öçüde, barikatları yan direnişler, eylemler yaratmaya aday-

bir noktadan sonra sınırlı programları bozduğunu gösterdi. Sonuçta eylem programları ve belirlen hazırlı olmasınla rağmen, Zonguldak mücadelesi boyunca, yürüyüş ve bunun gibi eylemleri işçiler kendileri buldular. Birçok slogan ve eylem biçimi buldular. Mücadele kitlelerin yaratıcılığı ortaya çıkardı. Devrimcilerin kitlelerden mücadele içerisinde öğrenmesi gereken şeyler olduğu bir kez daha ortaya çıktı.

Eylemler emekçi sınıfların eğitimi, ama emekçi sınıflar eğitilmeden eksikliği de yaşıyorlar. Zonguldak kitlelerin eğitilmesi konusunda devrimciler somut dersler veriyor.

Kitlelerin eyleminin kalıcı mevziler kazanması, hedeflerine ulaşabilmesi için en büyük eksikliği devrimci ıstıhlığın sorunu olduğu kendini açıkça gösteriyor. Ne kadar iyi niyetli olursa olsun, Denizler gibi sendika idarileri eylem potansiyelini uzun süre ayakta tutamazlar. Maden işçileri hareketi bunu bizzat yaşıyorlar. Grevin bütün sonuçları aşamaları, işçiler önderlik gereksinimini daha somut olarak hissedecekler. İşçilerin grevi dönüşleri sırasında da direniş mevzilerini tutamamaları ve gerek iş mevzileri iktidarı kapılarına başlamlarının altında da devrimci politikaların eksikliği kendisini hissettirecek. Zonguldak sokaklarında işçilerin yürüyüşlerinin ve sloganlarının tersine, polisün gözdaki vericesine dolması bunun en somut örneğidir.

İşçilere gerek hedeflerini gösterecek, eylemlerin muhtevasını doğru olarak kavratacak, programlayıp hazırlayacak ve

her noktada bilinci işçilerin kolektif insiyatifi ve örgütlülüğünü sağlayacak devrimci sendikalar ıstıhlık... İste yaşadıkları olaylardan sonra şimdi maden işçilerinin buna daha çok ihtiyacı var. Bu sınıf sendikacılığı anlayışını işçilere vermek görevi Devrimci İşçi Hareketine düşüyor. Maden işçileri 58 gündür eğitim olayları boyunca iktidarı, burjuva muhalefeti, Türk-İş'in yüzü açığı kıtlıktan sonra mücadelesinde işçilerin devrimcileri de tanıma olanağı bütün işçilerin devrimci politikaya ve devrimci örgütlenmeye gelişmesi için elverişli zemin her zamankinden daha uygundur. Önümüzdeki süreç, bunun en iyi şekilde değerlendirilmesi gereken bir süreç olarak kavranmalıdır. Bu diğer yanı sıra da işçilerin iktidarı saldıranlar, moral bozdukları, karamsarlığına yer vermesi emsaalet etmek anlamına da gelecektir.

Maden işçileri hala kazanma umutlarını kaybetmiş değiller. Bunda hakları da var. 58 günlük direnişleri ortaya yatırlar. Bu direnişin altında, işçiler önderlik.

Bugün işçiler kıtlık savaş ortamını fırsat bilerek direnişler yaşıyorlar. Ötüne gemediği Zonguldak maden işçilerinin savaşı yasaklarımla haklarını engellemeye çalışıyor. Özal iktidarı işçi sınıfının mücadelesini teslim almak istiyor. Maden işçileri diğer işçi kardeşleriyle birlikte bu yasakları ve siyasi iktidarı direnişlerini boğma oyunlarına teslim olmamak, yasaklara karşı mücadele etmemek. Yasaklara, kestirmelere ve baskılara karşı mücadele edemeli süreci, bu uygulamaları peşide geçileceği unutulmamalıdır. *

GREVLERİ ENGELLEMENE GÜCÜNÜZ YETMEYECEK

Olayların gelişimini önceden biliydi. Ortadoğu'da Amerikan emperyalizminin çıkarları ve ıstıhlığı için savaşa giren iktidarı, bir fırtına halk karşı daha boyutlu savaşa açarak, yenilmez Eyyüller tarihinde olduğu son derece açıktır. Artık savaş tehlikesi uyarıları da, emekçi sınıfların göreceği olası zararları da tartışmanın zamanı geçti. Dört gözle yeni beklentilerden gösterdikler. İlk işçiler, yüz binlerce işçinin grevlerini etmekte oldu. Emekçilerin için neler düşündüklerini gösterdikler, insanlarımız o kadar düşünlüyorduk ki, halkı, tepesinde düşülebilecek bombalardan korumak için sıknaç, sık maskesi gibi araçları bulamayan, göç edenleri de tabanında yetiştiren iktidarı, yine halkı düşündüğünü için, "işçiler mağdur olmasın" diye grevleri de hızlı bir kararla erteleyordu. Hatta gereğinden de hızlı davrandılar, marifetlerinin yalın kafası da şaşırıldı. Grev ertelerlerini önce 30 gün diye ilan ettiler, sonra Anayasa'da 60 gün olduğunu farkına varıp, 60 güne değıştirdiler. Bir bakının sürç-ü lisanını başka bir bakının demecileri düzelttiler. Emekçilerin haklarına saldırı sadace onları "alıştırma" değildi. Aynı zamanda zorla da çalıştırma. Grevleri erteleyen kararların ikinci maddesi de emekçileri savaşa düzeneğe göre, ıstıhlığı yerde, ıstıhlığı şekilde çalıştırma. "Kamu personeline ilişkin" yasasını adı daha gazetelerinde duyulur duyulmaz, ne olduğu anılamadı. Aynı gün bilezile sağık emekçisi, Güneydoğuya zorla gönderildi. Halli Şişin ya emekçilerin işçi sefakattını de göstermeyi unutmada, savaşıng böğüne sürülen kamu emekçilerinin "ayrıkalkı" diye söze de olsa düdüldüldü, Amerikan askerlerinin rahattını Antalya'da, İzmir'de lüks otellerde tatlı yaptırarak sağlayan iktidarı, binlerce emekçiyi ıstıhlıkları bir seyahate göndererek, böylece onlar için de iyi şeyler düşündüklerini göstermiş oldu.

Kan sürümüne emeği sürümek el de ediyor. Son on yıldır oligarşi kan canağı üzerine oturarak halkı kontrol altına almaya çalıştı. Ancak bu sayede emekçilerin yasası seveyle 30 yıl daha geriyi götürebilir, hak istemlerini geçici bastırabilir. Ama ıstıhlıkları önüne sağlamayamıdır, hak istemlerini durduramamıdır. Şimdi yine kan üzerine kurulu politikalar-

la emekçileri düzmeye, bir lokma ekmekle yaşatmaya çalışıyorlar. 500 bin lira ücretle, yerin on kat dibinde madencileri çalıştırma kimseyi ikna edemediler, edemediler. Ancak savaşa haliyle, silni zorlaya dayatabilirler, şimdi onu yaşıyorlar.

Yüz binlerce işçiyi kapsayan grev dalgası, son on yılın Türkiye'sinde oligarşi için yalnız ekonomik hak kazanmaları açısından değil, politik bakımdan da büyük bir tehlike ıstıhlığıdır. Nitekim, 3 Ocak genel grevi ve kitlelerin Zonguldak'ta zirveye ulaştıkları büyük madenci direnişinde iftadesi buldu. Emekçi halk için de, sınıf mücadelesinde yakın gelecekteki gelişmeleri haber veren önemli bir sıçramayı gösteriyor.

"Demokratik açılman" bir türlü dolar özgürlüğünden öteye varamadılar, iyi ayağıyla da faşizm içine gömülü oligarşi her zamanki çareyi buldu, işi zorlaya çözüme yoluna gitti.

İktidarı savaşı üzerine oturuyor. Amerikan politikasını, dolar dünyasının desteği üzerine oturuyor. Bunları işbirlikçilerin başka bir desteği yok. İktidarı da, yüz binlerce emekçinin hak gaspları, grev ertelerlerini de sirt savaşa ve ABD desteğine dayanarak ayakta tutamaz. Yüz binlerin grevlerini, direnişlerini uzun süre düzmeyecek. Kitlelerden mullaka cevalbını alacaktır. Etili sıkız gün canla başla direnmis maden işçileri, bu direnişli iş yaşamış gibi düşünmek mümkün değildir. Ocağı inen maden işçileri 58 gün önceki maden işçileri değildi. Yüz binlerce emekçilerin 3 Ocak genel direnişinin, Zonguldak eyleminin, iktidarı yavaş ve yavaş gücülerinden daha güçlü olduğu unutulmamalıdır. Kitlelerin gücü Anayasa'daki genel grev yağışın da, gösteri ve yürüyüşler yasasını da iktidarı "unutturma" zorunda bıraktı. Emekçilerin kararı direnişleri ve mücadelesindeki mevzilerini sahip çıkarak cesaretleri sömürücü sınıflara kendi kullarını n daha çok unutturacak, önlari ettirecektir. Son sözü her zaman halk ve güçlü olanlar söyler. Emekçi sınıflar olarak bu haklıyız. Güçlü olmak da bizim elimizdedir. 15-16 Haziran'da tankları üzerine çıkan emekçilerdi. Zonguldak emekçileri de iktidarı barikatlarını engellemeyi gördüldü. İşçiler kendi yalnızca dostlarının kurduğu barikatları yüzünden geri döndüler.

Bugün kim ne derse desin, işçiler grevlerine, direnişlerine sahip çıkmadı. Hiçbir gözdaki binlerce işçinin gözdakiğında daha güçlü olamaz. Çünkü yasaları her gün onları yeniden üretiyorlar; yaşamı durdurmak da onların elindedir. *

SAVAŞ İNSANSIZLAŞTIRMA POLİTİKASINA HIZ KAZANDIRIYOR

Özal'ın iktidarının çıkardığı...
ma ve...
kış...
Dev...
mayan...
düşman ilan edilen...
çeşitli baskı yöntemleri denenerek bo-

TO...
tutulmak isteniyor.

tan çıkmıştır. Muhalefeti devre dışı bırakma görevi üstlenmiştir.
F-111,
F-15,
F-16,
F-17,
F-18,
F-19,
F-20,
F-21,
F-22,
F-23,
F-24,
F-25,
F-26,
F-27,
F-28,
F-29,
F-30,
F-31,
F-32,
F-33,
F-34,
F-35,
F-36,
F-37,
F-38,
F-39,
F-40,
F-41,
F-42,
F-43,
F-44,
F-45,
F-46,
F-47,
F-48,
F-49,
F-50,
F-51,
F-52,
F-53,
F-54,
F-55,
F-56,
F-57,
F-58,
F-59,
F-60,
F-61,
F-62,
F-63,
F-64,
F-65,
F-66,
F-67,
F-68,
F-69,
F-70,
F-71,
F-72,
F-73,
F-74,
F-75,
F-76,
F-77,
F-78,
F-79,
F-80,
F-81,
F-82,
F-83,
F-84,
F-85,
F-86,
F-87,
F-88,
F-89,
F-90,
F-91,
F-92,
F-93,
F-94,
F-95,
F-96,
F-97,
F-98,
F-99,
F-100,
F-101,
F-102,
F-103,
F-104,
F-105,
F-106,
F-107,
F-108,
F-109,
F-110,
F-111,
F-112,
F-113,
F-114,
F-115,
F-116,
F-117,
F-118,
F-119,
F-120,
F-121,
F-122,
F-123,
F-124,
F-125,
F-126,
F-127,
F-128,
F-129,
F-130,
F-131,
F-132,
F-133,
F-134,
F-135,
F-136,
F-137,
F-138,
F-139,
F-140,
F-141,
F-142,
F-143,
F-144,
F-145,
F-146,
F-147,
F-148,
F-149,
F-150,
F-151,
F-152,
F-153,
F-154,
F-155,
F-156,
F-157,
F-158,
F-159,
F-160,
F-161,
F-162,
F-163,
F-164,
F-165,
F-166,
F-167,
F-168,
F-169,
F-170,
F-171,
F-172,
F-173,
F-174,
F-175,
F-176,
F-177,
F-178,
F-179,
F-180,
F-181,
F-182,
F-183,
F-184,
F-185,
F-186,
F-187,
F-188,
F-189,
F-190,
F-191,
F-192,
F-193,
F-194,
F-195,
F-196,
F-197,
F-198,
F-199,
F-200,
F-201,
F-202,
F-203,
F-204,
F-205,
F-206,
F-207,
F-208,
F-209,
F-210,
F-211,
F-212,
F-213,
F-214,
F-215,
F-216,
F-217,
F-218,
F-219,
F-220,
F-221,
F-222,
F-223,
F-224,
F-225,
F-226,
F-227,
F-228,
F-229,
F-230,
F-231,
F-232,
F-233,
F-234,
F-235,
F-236,
F-237,
F-238,
F-239,
F-240,
F-241,
F-242,
F-243,
F-244,
F-245,
F-246,
F-247,
F-248,
F-249,
F-250,
F-251,
F-252,
F-253,
F-254,
F-255,
F-256,
F-257,
F-258,
F-259,
F-260,
F-261,
F-262,
F-263,
F-264,
F-265,
F-266,
F-267,
F-268,
F-269,
F-270,
F-271,
F-272,
F-273,
F-274,
F-275,
F-276,
F-277,
F-278,
F-279,
F-280,
F-281,
F-282,
F-283,
F-284,
F-285,
F-286,
F-287,
F-288,
F-289,
F-290,
F-291,
F-292,
F-293,
F-294,
F-295,
F-296,
F-297,
F-298,
F-299,
F-300,
F-301,
F-302,
F-303,
F-304,
F-305,
F-306,
F-307,
F-308,
F-309,
F-310,
F-311,
F-312,
F-313,
F-314,
F-315,
F-316,
F-317,
F-318,
F-319,
F-320,
F-321,
F-322,
F-323,
F-324,
F-325,
F-326,
F-327,
F-328,
F-329,
F-330,
F-331,
F-332,
F-333,
F-334,
F-335,
F-336,
F-337,
F-338,
F-339,
F-340,
F-341,
F-342,
F-343,
F-344,
F-345,
F-346,
F-347,
F-348,
F-349,
F-350,
F-351,
F-352,
F-353,
F-354,
F-355,
F-356,
F-357,
F-358,
F-359,
F-360,
F-361,
F-362,
F-363,
F-364,
F-365,
F-366,
F-367,
F-368,
F-369,
F-370,
F-371,
F-372,
F-373,
F-374,
F-375,
F-376,
F-377,
F-378,
F-379,
F-380,
F-381,
F-382,
F-383,
F-384,
F-385,
F-386,
F-387,
F-388,
F-389,
F-390,
F-391,
F-392,
F-393,
F-394,
F-395,
F-396,
F-397,
F-398,
F-399,
F-400,
F-401,
F-402,
F-403,
F-404,
F-405,
F-406,
F-407,
F-408,
F-409,
F-410,
F-411,
F-412,
F-413,
F-414,
F-415,
F-416,
F-417,
F-418,
F-419,
F-420,
F-421,
F-422,
F-423,
F-424,
F-425,
F-426,
F-427,
F-428,
F-429,
F-430,
F-431,
F-432,
F-433,
F-434,
F-435,
F-436,
F-437,
F-438,
F-439,
F-440,
F-441,
F-442,
F-443,
F-444,
F-445,
F-446,
F-447,
F-448,
F-449,
F-450,
F-451,
F-452,
F-453,
F-454,
F-455,
F-456,
F-457,
F-458,
F-459,
F-460,
F-461,
F-462,
F-463,
F-464,
F-465,
F-466,
F-467,
F-468,
F-469,
F-470,
F-471,
F-472,
F-473,
F-474,
F-475,
F-476,
F-477,
F-478,
F-479,
F-480,
F-481,
F-482,
F-483,
F-484,
F-485,
F-486,
F-487,
F-488,
F-489,
F-490,
F-491,
F-492,
F-493,
F-494,
F-495,
F-496,
F-497,
F-498,
F-499,
F-500,
F-501,
F-502,
F-503,
F-504,
F-505,
F-506,
F-507,
F-508,
F-509,
F-510,
F-511,
F-512,
F-513,
F-514,
F-515,
F-516,
F-517,
F-518,
F-519,
F-520,
F-521,
F-522,
F-523,
F-524,
F-525,
F-526,
F-527,
F-528,
F-529,
F-530,
F-531,
F-532,
F-533,
F-534,
F-535,
F-536,
F-537,
F-538,
F-539,
F-540,
F-541,
F-542,
F-543,
F-544,
F-545,
F-546,
F-547,
F-548,
F-549,
F-550,
F-551,
F-552,
F-553,
F-554,
F-555,
F-556,
F-557,
F-558,
F-559,
F-560,
F-561,
F-562,
F-563,
F-564,
F-565,
F-566,
F-567,
F-568,
F-569,
F-570,
F-571,
F-572,
F-573,
F-574,
F-575,
F-576,
F-577,
F-578,
F-579,
F-580,
F-581,
F-582,
F-583,
F-584,
F-585,
F-586,
F-587,
F-588,
F-589,
F-590,
F-591,
F-592,
F-593,
F-594,
F-595,
F-596,
F-597,
F-598,
F-599,
F-600,
F-601,
F-602,
F-603,
F-604,
F-605,
F-606,
F-607,
F-608,
F-609,
F-610,
F-611,
F-612,
F-613,
F-614,
F-615,
F-616,
F-617,
F-618,
F-619,
F-620,
F-621,
F-622,
F-623,
F-624,
F-625,
F-626,
F-627,
F-628,
F-629,
F-630,
F-631,
F-632,
F-633,
F-634,
F-635,
F-636,
F-637,
F-638,
F-639,
F-640,
F-641,
F-642,
F-643,
F-644,
F-645,
F-646,
F-647,
F-648,
F-649,
F-650,
F-651,
F-652,
F-653,
F-654,
F-655,
F-656,
F-657,
F-658,
F-659,
F-660,
F-661,
F-662,
F-663,
F-664,
F-665,
F-666,
F-667,
F-668,
F-669,
F-670,
F-671,
F-672,
F-673,
F-674,
F-675,
F-676,
F-677,
F-678,
F-679,
F-680,
F-681,
F-682,
F-683,
F-684,
F-685,
F-686,
F-687,
F-688,
F-689,
F-690,
F-691,
F-692,
F-693,
F-694,
F-695,
F-696,
F-697,
F-698,
F-699,
F-700,
F-701,
F-702,
F-703,
F-704,
F-705,
F-706,
F-707,
F-708,
F-709,
F-710,
F-711,
F-712,
F-713,
F-714,
F-715,
F-716,
F-717,
F-718,
F-719,
F-720,
F-721,
F-722,
F-723,
F-724,
F-725,
F-726,
F-727,
F-728,
F-729,
F-730,
F-731,
F-732,
F-733,
F-734,
F-735,
F-736,
F-737,
F-738,
F-739,
F-740,
F-741,
F-742,
F-743,
F-744,
F-745,
F-746,
F-747,
F-748,
F-749,
F-750,
F-751,
F-752,
F-753,
F-754,
F-755,
F-756,
F-757,
F-758,
F-759,
F-760,
F-761,
F-762,
F-763,
F-764,
F-765,
F-766,
F-767,
F-768,
F-769,
F-770,
F-771,
F-772,
F-773,
F-774,
F-775,
F-776,
F-777,
F-778,
F-779,
F-780,
F-781,
F-782,
F-783,
F-784,
F-785,
F-786,
F-787,
F-788,
F-789,
F-790,
F-791,
F-792,
F-793,
F-794,
F-795,
F-796,
F-797,
F-798,
F-799,
F-800,
F-801,
F-802,
F-803,
F-804,
F-805,
F-806,
F-807,
F-808,
F-809,
F-810,
F-811,
F-812,
F-813,
F-814,
F-815,
F-816,
F-817,
F-818,
F-819,
F-820,
F-821,
F-822,
F-823,
F-824,
F-825,
F-826,
F-827,
F-828,
F-829,
F-830,
F-831,
F-832,
F-833,
F-834,
F-835,
F-836,
F-837,
F-838,
F-839,
F-840,
F-841,
F-842,
F-843,
F-844,
F-845,
F-846,
F-847,
F-848,
F-849,
F-850,
F-851,
F-852,
F-853,
F-854,
F-855,
F-856,
F-857,
F-858,
F-859,
F-860,
F-861,
F-862,
F-863,
F-864,
F-865,
F-866,
F-867,
F-868,
F-869,
F-870,
F-871,
F-872,
F-873,
F-874,
F-875,
F-876,
F-877,
F-878,
F-879,
F-880,
F-881,
F-882,
F-883,
F-884,
F-885,
F-886,
F-887,
F-888,
F-889,
F-890,
F-891,
F-892,
F-893,
F-894,
F-895,
F-896,
F-897,
F-898,
F-899,
F-900,
F-901,
F-902,
F-903,
F-904,
F-905,
F-906,
F-907,
F-908,
F-909,
F-910,
F-911,
F-912,
F-913,
F-914,
F-915,
F-916,
F-917,
F-918,
F-919,
F-920,
F-921,
F-922,
F-923,
F-924,
F-925,
F-926,
F-927,
F-928,
F-929,
F-930,
F-931,
F-932,
F-933,
F-934,
F-935,
F-936,
F-937,
F-938,
F-939,
F-940,
F-941,
F-942,
F-943,
F-944,
F-945,
F-946,
F-947,
F-948,
F-949,
F-950,
F-951,
F-952,
F-953,
F-954,
F-955,
F-956,
F-957,
F-958,
F-959,
F-960,
F-961,
F-962,
F-963,
F-964,
F-965,
F-966,
F-967,
F-968,
F-969,
F-970,
F-971,
F-972,
F-973,
F-974,
F-975,
F-976,
F-977,
F-978,
F-979,
F-980,
F-981,
F-982,
F-983,
F-984,
F-985,
F-986,
F-987,
F-988,
F-989,
F-990,
F-991,
F-992,
F-993,
F-994,
F-995,
F-996,
F-997,
F-998,
F-999,
F-1000,

"BASIN HÜRDÜR. SANSÜR EDİLEMEZ!!!"

**ÜLKESİNİ T... HALKI
ÜLKESİNİ T... MEMELİDİR**

Türkiye'yi savaşın içine sokan Özal iktidarını da savunmasız çekildi...
bombalamasının ardında...
ni kullanırsa ne...
Özal iktidarı...
marmara...
mas...
d...
d...
tiye...
K...
sö...
yap...
ri b...
di...
tan ge...
gost...
lebilir? ...
gost...
gost...
Bugün K... halkı korumasızdır. Bu yüzden yüz binlerce insanın hayatını kaybetmesi, giyim...
özellikle...
25 bin...
Diğer içe ve ilene...
oranda düşmüş durumdadır. *

GÖSTERMELİK BİR UYGULAMA KÜRTÇE KONUŞMA SERBESTİSİ

"BASIN HURDUR, SANSÜR EDİLEMEZ!!!"

...den çıkarılması on şart olarak kabul... haklarını yine kendisi tayin etmelidir. ★

Savaşla birlikte...daki kontrgerilla operasyonları yoğunlaştırıldı.

MUŞ'TAN BİR MÜCADELE OKURU

BİLKENT İŞÇİLERİ SOKAĞA ATILDI TEZ KOOP-İŞ SEYREDİYOR

Kenan Gürbüz'ün itfaiye ile birlikte. Tez Koop-İş'in yaptığı değişiklikler beklenen, beklentilerinin boğuna olduğu anlamına gelmektedir. Bir kez daha işçinin sendikaya üye olup örgütlenme isteği, işveren ve sendikamız basıncıyla karşılaştı. Bilkent işçileri, Tez Koop-İş ve Bilkent İşçileri Sendikası arasında geçen olaylara kısaca şöyle, Bilkent işçileri sendikaya üye olmayı başladılar ve çok kısa bir sürede 400'e yakın Bilkent işçisinin sendikaya üyelik kaydı yaptırmasını aradılar, sendikamız yetki iş başvurusunda 4 Ocak 1991 günü 200 işçi istenildi.

İşten atılmaları işli belirtili yapılar yapılmaz, bir kısmı sendikamızın komitelerine (komite), işçiler arzusundaki isteyenleri katıldığı bir yapı) yıl gösterildiğinde mücadele etmeye karar verirken, bazıları da Doğançık ile gidiş görüşmeler yapılar ve sözleşmeli olarak tek iş işçileri kabul ederek daha başından pes ettiler.

Hakkımız adına karantilarda olan işçiler, 7 Ocak da Bilkent'e karşı bir protesto gösterisi yapmak istediklerinde de, jandarmamız insanı yaptığı kontrolleri aşamadılar. Bunun üzerine protesto yolda yıldı. 10 Ocak'ta Kızılay postanesinden telgraf çekildi ve bir sonrakı gün SHP Genel Sekreter Yardımcısı Cevdet Selvi Harb-i Genel Başkanı Kenan Durukan ve Tez Koop-İŞ Şube Başkanı Muhlis Karah'nın konuşma ortamı katıldığı bir basın toplantısı düzenlendi.

Kısa irtifa ise, işçiler sendikaya yöneticilerinden bir grup, işvereni ve uygulamalarını İLO'ya şikayet etmek amacıyla topluca BM binasına gittiler. Ve ilk kez işçiler, gerek BM binası çevresinde gerekse sendikaya karşı sendikaya karşılaştılar. İşçilerin gözaltına alınması ve polislerin işçileri ve sendikayı tehditli sürece başından bu yana giderek adam adım açılan kararsızlık ve dağınıklık son haddine varmasına yol açtı. Şu anda işçiler sendikadan ümidi kesmiş ve kendi gayretleriyle sonuç almaya uğraşmaktadır.

Yasanın sürmesi bağlamında, kararsızlık, kendiliğindenlik ve örgütsüzlüğün ön plana çıktığı görülmektedir. Gerek sendikal çalışmada izlenen yol, gerekse hayatta geçirilen deneyimler de kendilerini ifade edememe, her şeyi oluruna bırakma tutarı olumsuzluğu sonuçları. Örneğin telgraf çekme eyleminden de sendikaya yetkililer de ne komitede ya da ankarasından çıktırı eylemin hangi amaçla yapıldığını.

olay izleyen basın mensuplarına ve halka anlatılmasında. Hava halkan insanları, telgraf çekmelerini amana bırakan Zonguldaklı madencilere destek' atılmaları zannettir. Aynı şekilde, işten atılmaları büyük bir oranda katıldığı Harb-i Genel başını toplantısından komitenin bir insanı veya işçilerin birinin konuşmasına sonucu olarak kalmadığı ya da örneği daha da çoğaltılabilir, fakat pek yarıncı olarak sanmıyoruz.

Buğün birkün oranda dağınıklık yaşandığını ve sendikamızın gerekçe yüzünü güdüldükleri bizzat işçiler kendileri ifade ediyor. Konuştuğumuz Bilkent emekçileri genelde insanı sınırlıyorlar. "Hasta sendikaya dahil iş başında vardı. Sendikal mücadele ve işçileri örgütlemeye gerekten çoklu ve özerkli bir çalışmaya gerekirdi, buna gerek bile duymadılar denildi. Çok muhabbetçiyiyle üye yazıldı. Yetki için başvurulmadı önceki 3-5 gün içinde, neredeyse 200 kişiyi üye yazdık. Öyle ayaküstü, durakla, otobüste... üye yazdığımız insanlara karşılaştıkça emekçileri zorlukları (işten alınma, polis, jandarma baskısı vs.) anlatarak bile. Zaten bu yüzden de işçilerinin fedakarlığı ile gülerler. 100'e yakın insan, hiçbir güvencelerim olmadan sözleşmeli olarak çalışabiliyor işin Doğançıkla başvurarak işe girerler. İşin başında mücadelede yerine uzlaşılmayış. Sendikamızın da insanları bu yöne itti. Bugün gündem, komitede herkesten kafasına göre yermes, var olan kendiliğindenliğin üstüne tuza biber oldu. Komitenin kalabalık olması ve oluşturaların hiçbir kritere göre hareket edilmemesi, sonuç olarak komiteyi temsil olmanın gücü götürmüştü ve niteliği ayrıca çıkmış sendikamızın irtifasına katkıdı, iş günlerince işçiler başkanı Muhlis Karah'nın deyimleriyle "başsizi mücadele yöntemleri" denen sendikamız iş uzadıkça ve işin içine polis girince bizleri birer daha açarak başından savmaya ya kalktı. Daha barularda çok görülmeyi, bile denon arakladıklarını oldu. Bugüne kadar işçilerin son alması uğraşını sürdürdük, bundan sonra bir de Tez Koop-İŞ'i.

Yasanın son olay gösterdiği gibi, sendikal mücadele yalnızca bir işyerindeki insanları değil işçileri de kapsıyor, bitmiyor. Sırt ve sendikacıları kendilerine rehber eden devrimci demokrat işçileri, işçileri buğünlerde özellikle büyük görevler düşüyor.

MÜCADELE ANKARA BÜROSU

"MÜCADELEYİ MECLİSE TAŞIYOR"

1991 yılı buğünleri meclis ve kez değeri-rinden daha farklı geçti. KAM-SEN, SAGLIK-SEN ve BEM-SEN'i memurlar Ocağın zamlarına karşı tepkisi kalmadılar.

Devrimci Mücadelede Kamu Emekçileri bir anlayış oluşturdular programlarını ilk bölünmede tepkilerini bütün konuşmalarında Yüceli Bakan'ın verdikleri dilekçeyle dile getirdiler. İkinci aşamada ise Meclis Genel Kurulunda buğün buğünleri yapılmamış memur maaş katsayısının görüşüldüğü gün, bu tepkileri Meclis'te de dile getirmek için Ankara'ya gittiler. Ankara'ya daha önce giden KAM-SEN, BEM-SEN, SAGLIK-SEN arkaas-tar SHP ve HEPTİ milletvekilleriyle görüşme yaptı. Bu görüşmeler sonucunda SHP'li milletvekilleri "Biz sadece sizleri konular karşılaştırdık: sizin adına konuşamayız." derken HEPTİ milletvekili Mahmut Almak ise yaza-çatmış bir metni okumayı kabul etti. Meclis'te konuşma işçileri görüşmelerini yapıp-çatmış 42 kamu emekçisi istedi. Ankara ve Bursa'dan Meclis'e geldiler. Görüşmelerin başla-yacağı Pazar gününden sabahı havalı ve tür-külerle Ankara'ya ulaşan kamu emekçileri

Meclis'te dinleyici tribünlerinde yerlerini al-dıklarımda gerekçeleriyle eylemleri konuş-muşu taşıyarak, Sıra kamu emekçileri ile 19-14. maddenin görüşülmesine geldiklerinde SHP Milletvekili Kamer Genç'in 14. maddede-ki olumsuzlukları karşı karşı konusmasından sonra HEPTİ milletvekili Mahmut Almak kürsü-den Devrimci Mücadelede Kamu Emekçileri'nin hedefi meclis meclisi oldu. Körfez krizinden savası zamanına, memur maaşlarına yapılan göstermelik zamlar demokratik hakların gas-pına, insanca ve onurlu yaşam haklarında me-murların sendikalaşma haklarına değin pek çok konuyu kapsayan metinde sonu talepler ve hakları da aradılar. Meclis oturumundan sonra tribünlerde oturan [Devrimci Mücadelede Kamu Emekçilerinin bir ailesi] konuş. Ailesin he-reten ardından arkaas-tarızdılar bir Bu buok nı milyon kamu emekçisini temsil burada bu-lunuyoruz. Biz kaderimizin belirlendi andı-çın söz almaya değdi, konuşma halkımızla kulla-nılmaya değdi. Belirten 450 bin kişiye söz değdi, bizler konuşuyoruz." diye haykırıyor. Meclis salonunda bu sesin dışında başka hiçbir şey duyulmuyor.

TÜTÜN ÜRETİCİLERİNİN YÜKSELME SESİ

Bu yıl 7 Ocak'ta açılan tütün piyasasında, geçen yılın manzaraya karşı karşılaşmak için, tütün üreticilerinin gücünü bölmeleri gerekiyordu. Nitekim böyle bir politika uygulandı. 6 Ocak akşamı köylerden gelen binlerce üretici Kırkağaç ve Ahıska'da birlikteler. Tekel ve tüccar kaplımda beklemeye başladılar. Bu beklemeye kısa bir süre değdi, sabaha kadar devam etti. Sabah saat 11'de Ahıska'da gelen Adnan Kahveci, köylülere yüz fadisesinde okunan kır, nefes öfke ve emulla karşılık yüz hali arasında da Tekel binasının önünde birkaç cümle ile tütün piyasasını açtı. Fıyatları düşük olduğunu duyan tütün emekçileri Baka-nı protesto ettiler. Bu esnada polis otu-sunu tahrip etmekten bir kişi gözaltına alındı. Üreticinin bu tavır karşısında da-ha fazla duramayan Bakan, çevik kuvvet yardımıyla odayı yerinden kaçmak zorunda kaldı.

Her alanda olduğu gibi, böl-yönet politikası uygulayan hükümetin temsilci, kile-ri dağıtmak ve herhangi bir direniş ge-çirmemesi için, tütün üreticisini bu-lundukları köylere önünde birleşim ve başkanı da olmaları. Dağınmak ve açılan piyasadan net bilgiyi amamıza üretici Te-kele ve tüccara satış yapmaya başlanıştı. Çünkü, tütünün elinde kalmadından kor-kuyordu.

Geçtiğimiz günlerde İETT işçileri; sya-si iktidarı emekçilere aldıgı tavır, emperyalist aavası ve iktidarı sa-yaşmak politikası protesto etmek, Zonguldak maden işçilerinin direnişini desteklemek için, iş günük açığı grevi yaptılar. Açık grev eylemini bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurdular.

Şubenin sırt sendikacılık yöntemine rağmen, işçiler eylemlerini süzse binas-da gerçekleştirildi. Şube ve genel mer-kez yöneticileri Şükrü Küttüçü ve Metin Yazıcı eyleme karşı çıktılar. İşçileri sendi-ka binasından çıkarmak istedikler. Eylem sırasında gelen polis de, bu gözdağına katıldı. Ancak işçiler bir kez karar almış-ları ve kararlarını da uyguladılar. Hazırık-tyıldılar. Sekiz bin işçi arasında protesto

Tekel ve tüccar işbirliği, tütün üreticile-rinin üzerindeki sömürünü ortaya koydu. Tekel-tüccar sömürü tezgahı iş günde uygulandıysa konuşulmuş. Bu piyas-a açıldıktan sonra, tüccarın alım yapma-sıyla ve ürünün elde kalma korkusuyla, Tekelin vermesi olduğu yüzü fiyatları büyük bir üretici çoğunluğu satış yapmış-tı. Tekelin fiyatı 800-800 lira arasında de-ğışiyordu. Kapa tütün fiyatının 1600 lira-dan aşağına rağmen, 800 liradan Te-kele alım yapılabiliyordu. Tüccar ise piyas-a açıldan bir gün sonra Tekelin veridiği fiyatın çok az üstünde bir rakamla (800-1000 lira) alım yapıyordu. Üreticinin tütününün bir tonda 200 klorunu su çü-rüğü, yani işe yaramaz tütün olarak gö-terip, 1000 liradan alım yapıyordu. Bu şe-kilde, emekçi üreticiler üzerinde sömürü Tekel-tüccar-tefeci işbirliği ile gerçekleştir-yordu.

Emekçi halkımız üzerinde sürdürülen bu sömürü düzeni, işçi, memur, öğrenci ve diğer alanlarda olduğu gibi köylü-lüğün örgütü mücadelesi ile son bulacak-tır. Örgütlü halk alma mücadelesi sürdü-rülemez. Köylülükün mücadelesi de her-garşı engellenemeyecektir. Ezilen ve sö-mürülen emekçi halkımız üzerindeki baskı ve devlet terörü geri tepecektir.

DEVİRİMCI MÜCADELEDE KÖYLÜLER

eylemleri tartışmalar ve garajlarda büyük afişleri hazırlamışlardı. Bütün İETT işçile-rinin tavrını temsilen 30 işçi, şimdiki dek emperyalist savaslarla ölen işçi kardeşle-ri için bir dakikalık sağı duruşuyla başlat-tıkları açık grevini iki gün boyunca be-le-deyişim, sendika şubelerini ziyaret ederek tartışma ve değerdinmelerle, marşlar ve türüklerle sürdürdüler.

Daha önce de çeşitli direniş örnekleri sergileyen İETT işçilerinin mesajı ve em-peryalist savası karşı tavrı netti. Emper-yalist savası reddetmek ve buna grevle-ric cevap vermek.

İETT işçilerinin çağrısı yüz bilnere iş-çinin tavır dile getiriyor. Bütün işçi sınıfı-nın ve halkın toplu eylemi halkın işleri bekliyor. *

sında baskı ve işkencilerle protesto etmek için açığı grevine başlasın, ifade vermezli reddettik.

Ertel eden savcılıkla fadisesinin alınma-sından sonra ise nöbetçi mahkemelerin bak-maması gerekçe gösterilerek karar karakola getirildi. Gözaltındaki ikinci gecemiz, tür-küler ve hayalata geçti. Ertel iş gününde ki-miz mahkemeye tarafından fadisesimiz alındık-tan sonra hepimiz serbest bırakıldık. "İğli tü-zük maddesini öğrenmek ve polisle muaka-met etmek suçlamamla mahkemeye sevk edil-mişti. Yüzü gözü ve vücutları yara bere in-gin-de kalan, üstleri başları yarıları, gözükleri kır-ılan, yerlerde sürüklenen bizler polisle muaka-met etmek "sucedan" mahkemeye verilmek-ti. Kim polisler bile bu duruma tepki duy-maktan kendilerini alırmıyor, parlamentodaki milletvekilleri için, "Kendileri yapıp ediyor, po-lise mukavemet diye de biz sizin yüz yüze getiriyorlar." diyorlardı.

Serbest kaldıktan sonra önce Adliye'den ge-kiyor, daha sonra da açık grevleri bitirmek başkante veda ediyoruz.

KAM-SEN, BEM-SEN'i
SAGLIK-SEN'i Memurlar

Birtan Altınbaş, 1967'de Tekirdağ'ın Malkara İlçesi'nin Sarıpolat Köyü'nde yoksul bir göçmen ailesinin oğlu olarak doğdu. Çiftçilikle uğraşan yoksul aile yapısı, onu küçük yaşta sömürü, baskı ve eşitsizlikle yüz yüze getirdi. Köyünde bulunan birkaç devrimcinin de etkisiyle halkına ve mücadeleye ilgisini arttı, onların yanında sürdürmeye başladı. İşlek zekası ve azmiyle hep başarılı bir öğrenci oldu. Ortaokul ve liseyi yatılı okuduktan sonra, 1986'da üniversiteye de şehir birincisi olarak kazanıp Hacettepe Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği bölümüne başladı.

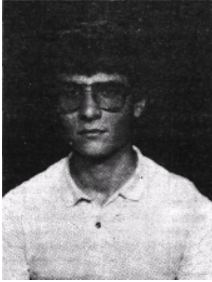
Sessiz ve durgun görünüşünün altında kararlı, araştırıp sorulayan ve inatçı bir kişiliği vardı. Daha çok gözlemlezip az konuşan yapısına rağmen, sıradan insanlarla, kitleyle ilişkileri hep iyiydi. Herkesle sıcak ilişkileri, enerjisi, kendini olduğu gibi ortaya koymaktan çekinmezdi. Okulunda da çevresinde ve sosyal sorunlarla ilgilenmekten, haksızlıklara karşı çıkmaktan geri durmadı. Kendi başına sol yayımları, dergileri izliyor, kendini geliştirme çalışıyordu. Bu yapısı onun kısa bir sürede okulundaki akademik-demokratik mücadelelerinde, DEV-GENÇ safında yer almasını sağladı. 1987 sonunda, artık hükümlü bir DEV-GENÇ'liydi. Tercihini halkından yana yapmasını belirtmiş, bu konuda önemli adımlar atmıştı.

Örgütlü mücadele içinde kendini aştı, düzenin olumsuzluklarından arınıp otlulu özelliklerine yenilerini ekledi. Halkın haklı kavgasına şekilde bağlandı. Artık onun yürüyüşlerin en son safında, DEV-GENÇ'in kuruluş yıldönümü kutlamalarında, akademik kampanyalarda, bittirilmiş formlarda, mitingde, 1 Mayıs'da, köylerinde vb. her türlü eylemlere sürülürdü. Pratikte hep sogukkanlı, tereddütsüz ve dikkatli davranan bir yapısı vardı. Her şeyi başından en ince ayrıntısına kadar hesaplamaya çalışır, ona göre davranırdı.

Hiçbir zaman peşini bırakmayan ekonomik zorluklar ve zor yaşam koşulları onun yılmayıp, düzeni tercih edip kendini kandırmak yerine, ona karşı mücadeleyi tercih ediyordu. Kimi zaman insanı içli dışlı, devrimçiliği ve okulu ile birlikte yürütmek zorunda kalsa da, kaldığı geçekodu çevresindeki halkın mücadelesine de destek vermekten geri durmuyordu. O, devrimci düşüncelerini yaymak için yılmaz bir enerjiele çalışırdı. Köyüne gittiği sıralı zamanlarda bile yanında arkadaşları için yayımlar götürerek düşüncelerini, kavgamızı yaygınlaştırmaya çalışırdı. Uzun süreler ailesine uğramasına rağmen, bunu hiçbir zaman sorun yaşamamıştı.

Kuşkusuz onun hakkında daha birçok şey söylenbilir. Fakat en önemli özelliği, polisteki baş eğmece kararlılığı ve direnişçi özellikle vurgulanmalıdır. Birtan, işkenceci direnişi bir çizgi haline getiren yoldaşlarımızdandı. Çalıştığı alının özelliğinden dolayı, polis ve jandarmadan tarafından iyi tanınıyor, neredeyse okulunda olan her olaydan sorumlu tutulup gözaltına alınıyordu. Son ki yıl içinde bez kez gözaltına alınmış, üç ay da tutuklu olarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevinde yatmıştı.

O, cezaevinde de kendini kayıtda daha iyi sunabilmek için yetiştirilmesini, gelişmelerini ve daha yararlı olmanın bir aracı olarak görüyordu. Öyle ki, bir anını daha boş geçirmiyordu. Onu yılmadık için uğraşan emgelenler yanıyordu. Cezaiyi onun için bir okul olmuştı, mücadeleyi daha ileri boyutlarda kavramasına yardımcı olmuştu. 1990-91 öğretim yılı başında AYÖ-DER'den alternatif açılışlar nede-

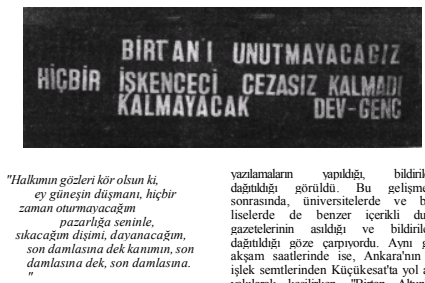
Birtan ALTUNBAŞ

Birtan Altınbaş 9 Ocak günü Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsünün çıkışında gözaltına alındı. 16 Ocak günü ise, Gülhane Askeri Tıp Akademisi'ne hastalandığı gerekçesiyle kaldırıldıktan hemen sonra yastamını yitirdi. Alelacele gerçekleştirilen "otopsi"de "eceliyle öldüğü" yazıldı... Altınbaş da yine her zamanki gibi gözaltından birbirebir rahatsızlanıp oluvermişti... Olay sessiz sedasız geçirilmeye, gözlerden uzak tutulmaya çalışıldı. Birtan'ın cenazesi 70 araçla jandarmaya ve siyasi polis konvoyuyla ailesinin bulunduğu Tekirdağ'ın Malkara İlçesi'ne bağlı Sarıpolat Köyü'ne götürülerek ailesine teslim edildi. Birtan'ın cenazesi teslim edildiği sırada, ağabeyi ve eniştesi de gözaltına alınarak olay karşısında seslerini çıkarmamaları, böyle olması gerektiği söylenerek olay 22 Ocak 1991'e kadar kamuoyundan gizlenmeye çalışıldı.

Birtan Altınbaş'ın aynı sıralarda gözaltında bulunan ve daha sonra çıkarıldığı mahkemede serbest bırakılan Murat Böbrek, yaptığı açıklamada, Altınbaş'ın elektrik verildiği, asıya alındığını, hücreye çıplak konduğunu, kendisini dövülürken gördüğünü anlatıyordu. Ayrıca, Ankara DGM'de Devrimci Sol'dan yargılanan yargılanan Semih Genç ve avukatı Fehiye Pekşen, duruşmada Birtan Altınbaş'ın gözaltında bulunduğu sırada işkenceyle öldürüldüğünü söylediler ve olayı protesto ettiler.

24 Ocak günü İstanbul'dan çeşitli demokratik kitle örgütlerinin temsilcilerinden oluşan bir heyet, Malkara'nın Sarıpolat Köyü'ne giderek, Birtan'ın ailesini ziyaret etmeye ve Birtan'ın mezarında saygı duruşunda bulunuyorlardı.

niye gözaltına alınırken, örnek tavır yoldaşlarıyla birlikte sürdürdü. Gözaltına bir suçlu gibi değil, haklılığından aldığı güçle, direnerek, yerlerde sürüklenerek götürüldü. İşkenceyi, keyfi gözaltı protestosu etmek için birakıldığı güne kadar, 17 gün boyunca aktif çabalarını sürdürdü. İşkenceciler, tüm çabalarına rağmen ondan ismi dışında bir şey öğrenemediler. Öyle ki, işkenceciler değil onun ifade almak, adresini daha öğrenememişlerdi. Ağır işkenceciler, açlık grevi ve kollardan tam olarak tutamamasına rağmen, o, DGM'de bırakılmadan hemen önce, arkadaşlarıyla görüşüyordu. "Ankara'da DAL işbini böyle adım adım kıracağız," diyordu.

"Halkın gözleri kör olsun ki, ey güneşin düşmanı, hiçbir zaman oturmayaacağın pazarcığı seninle, skakağın dışını, dayanacağım, son damlasına dek kanımın, son damlasına dek, son damlasına."

16 Ocak 1991'de Birtan Altınbaş'ın işkenceci öldürülmesiyle ilgili olarak Ankara ve İstanbul'da çeşitli protesto gösterileri gerçekleştirildi.

ANKARA

Gazi, Ankara, Hacettepe üniversiteleri ve ODTÜ'de 23 Ocak günü yapılan pullanlarda, "Devrim Şehidimiz Birtan Yıldoş Ölmüştür", "Birtan Yıldoşun Hesabını Soracağız", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Birtan Yıldoş, Karanlığın Zindanlarında Yakılan Özgürlük Ateşidir" sloganlarının yazıldığı görülmüştü. Yine aynı gün, Gazi ve Ankara Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu'nda geniş kitlelere katılımlı forumlar yapıldı.

23 Ocak akşamı ise, Altındağ, Mamak, Batıkent, Dikmen, Çebeci, Sentepe, Üfuktepe, Keçiören, Seyranbağları semtlerinde Devrimci Sol dergileri tarafından gerçekleştirildiği açıklanan protesto gösterileri, yollar ateşlerle kesilerek "Birtan Yıldoşun Hesabını Soracağız" pankartları asıldı. 24 Ocakta ise aynı semtlerde Birtan Altınbaş'ın öldürülmesini protesto eden, Devrimci Sol Güçleri izmali

yazıların yapıldığı, bildirilerin dağıtıldığı görüldü. Bu gelişmeler sonrasında, üniversitelerde ve bazı liselerde de benzer içerikli duvar gazetelerinin asıldığı ve bildirilerin dağıtıldığı göze çarpıyordu. Aynı gün akşam saatlerinde ise, Ankara'nın en işlek semtlerinden Küçükcesat'ta yol ateş yakarak kesilerek, "Birtan Altınbaş Yıldoşun Hesabını İşkencecilerden Soracağız" pankartının açıldığı görüldü. Gerekçleştirilen gösteriler "Birtan'ın Ölmüştür", "Kahrolsun Faşizm, Yaşamın Mücadelesidir", "Halkıyız Kazanacağız" sloganlarının atıldığı duyuldu.

İSTANBUL

23 Ocak'ta üniversitede Birtan Altınbaş'ın işkence sonucu öldüğünü anlatan ve işkencecileri teşhir eden döviz ve afisler asılarak, İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde ise olayı protesto edildi. Birtan Altınbaş için yapılan saygı duruşuna geniş bir kitle katıldı.

24 ve 25 Ocak'ta İÜ Basın Yayın Yüksek Okulu ve İTÜ Mimarlıkta Birtan Altınbaş'ın anısına saygı duruşu yapıldı. Ken İTÜ Ayaazgâ kampüsünde emperya list savasla ilgili bir forum düzenlendi. İYÖ-DER'li öğrenciler forumda, olayı kına ve konuşmalarla yorumarken, yine İÜ Tıp Fakültesi'nde de forum ve konuşmalar gerçekleştirildi. İÜ Edebiyat Fakültesi'nde düzenlenen anmada ise iki ayrı yere DEV-GENÇ pankartları asıldı. Birtan'ın ölümünden sorumlu olanlardan he sap sorulacağını içeren dövizler duvarla ra yapıstırılıyordu. *

Son gözaltı bu koşuturmacı içinde. 9 Ocak'ta çıktı karşısına. Fakat bu kez daha büyük bir komploya karşı karşıydı. Hiçbir ilgisinin olmadığı Devrimci Sol'un bir eylemi, kendisini ve diğer kitle önden devrimcileri saf dışı bırakmak için kabul etmeye çalışıyor, savas oturmada da verdiği rahatlık ve pervasızlıkta bütün işkenceciler yapıyor. Birtan, yine açlık grevi yapıyor, sorunlar her sonuça karşı susuyor, işkencecileri mutlu etmek için acınan donuklukla bile ağzından bir tek çığlık çıkıyor, işkencecilerin onun kirli emirlerini yerine getirmiyor, bildiği gibi davranıyor, çevresindeki herkese örnek oluyor, direniş yapıyor.

O, yaşamı pasasına devrimci iradenin her şeyin üzerinde olduğunu, ölümün daha dirençli teslim almaya yetmeyeceğini tavırla işkencecilerin suratına haykardı. İşkencecileri mutlu etmekten, yoldaşlarına zarar vermemekten, alında kara bir lekeyle yaşamaktansa ölümü tercih etti. DEV-GENÇ'in 21 yıllık mücadelesinde yeni bir onun abidesi olarak yerini aldı. Sindi kalbinde yolunuza aydınlatan sömmez bir meşaledir.

Birtan yoldaş! Sesin sesimizde, mücadeleden omuzlarımızda yükselcek, direnişin bedemlerimizde yaşayacak! *

ANKARA MERKEZ KAPALI CEZAEVİ
DEV-GENÇ DAVASI TUTSAKLARI

EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞ YÜKSELİYOR

İki Amerikan şirketi bombalandı
Sudanınam ve Kadasas taki şüçetü patlamalarda bir kişi yaralandı
Sadırları Dev-Sol üslendi
iki ABD işyeri
Patlamadan sonra gırtlaklıklar
Ordu'nun iki emperyalist
ile bomba yerleştirildi
bombalandı
Maslak'taki NATO
İSTANBUL KENTİNDEN
ASLAŞA'ya deniz NATO'yu
İSTANBUL KENTİNDEN
İSTANBUL KENTİNDEN

Vine bombalar patladı
İstanbul, Ankara ve İzmir'de terör eylemleri, Nusaybin'de elinde bomba patlayan iki kişi
2 kentte 'bombalı' protesto
İstanbul'da MESS merkezine Ankara'da ANAP'ın binasına atılan bombaların Dev-Sol üs

Baskentte bombalı pazar

Adana'da 2 patlama
ayrı yere yatayıcı,
en kayırlı yok

İstanbul ve İzmir'de bombalı gün

Ankara Valiliği'nde es bombası patladı

Fransa, Japonya, Suudi Arabistan, Kanada ve Avusturya hava yoluşunları Ankara'da 2 patlama
Patlamadan sonra gırtlaklıklar
Ordu'nun iki emperyalist
ile bomba yerleştirildi
bombalandı
Maslak'taki NATO
İSTANBUL KENTİNDEN
ASLAŞA'ya deniz NATO'yu
İSTANBUL KENTİNDEN
İSTANBUL KENTİNDEN

Maslak'taki ABD şirketi bombalandı

Ortadoğu'daki savaşla ilgili gelişmeler karşısında kamuoyunda çeşitli kesimlerden değişik boyutlarda tepkiler dile getiriliyor. Bu tepkilerle ilgili olarak dergimiz gönderilen ve aşağıdaki görüşlere yer verilen Devrimci Sol-Silahli Devrimci Birlikler imzalı yazıda

EMPERYALİZM, HALKLARI TESLİM ALAMAZ!

ABD ve İngiltere'nin başını çektiği emperyalist güçler, Suudi Arabistan, Türkiye gibi işbirlikçileriyle birlikte Ortadoğu halklarına savaş açtılar.

Bu savaş, emperyalist güçlerin dünya hakimiyetini pekiştirme savaşdır.

Bu savaş halklara göğüsleri derme, onları köleleştirme savaşdır.

Halklar boyun eğmeyecektir! Ortadoğu halkları, ABD emperyalizminin bombalarına teslim olmayacaklar!

Emperyalist saldırganlığı ve barbarlığı karşısında; TÜM HALK, işçiler, köylüler, emekçiler, aydınlar, emperyalizme karşı olan herkes BİRLEŞELİM! Bu haksız, EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI ÇIKALIM! Arap halklarının düşmanlarını Türk ve K... halklarının da düşmanı olduğuna unutmayalım!

İslamietiy bir doktrin haline getirip müslümanların emperyalizmin karşısında olduğuna söyleyenler! Şimdi sözlerinin pratikte ispatlama zamanıdır. Şimdi, emperyalizmin Arap halklarını yok etme politikasına, tüm gücünüze karşı çıkmaz zamanıdır.

Şimdi, emperyalizme karşı olan herkesin, Arap halkının vahşice katledilmesine karşı çıkmaz zamanıdır.

Biz bu amaçla EMPERYALİST HEDEFLERE SALDIRACAĞIZ!

İzmirin işbirlikçisi Özal itkidarı ve diğerleri hedefimizdir.

Emperyalist güçlerin gelişmiş savaş araçlarına ve ileri teknolojiye sahip olması teslimiyetini nedeni olamaz. Güçlü görünenler değil, haklı olanlar kazanacaktır! Irak yerli bir edilese, yarattıkları cankurtarıltan emperyalizme karşı yeni bir direnişin tohumları fışkıracaktır!

Bugün halklar, emperyalizmin "özgürlük" ve "demokrasi" demagogisine inanıyor. Dünyanın dört bir yanından "Petrol için, Tekeler için Dökecek Kanımız Yok" diyen milyonları sesi yankılanıyor. Sesimizi bu sese katmalı! "EMPERYALİST ORTADOĞUDAN VE ÜLKEMİZDEN DEFOU!" diye haykıralım.

ORTADOĞU, ORTADOĞU HALKLARINIDIR!

TÜRK VE... HALKLARILAR!

Özal itkidarı, ABD emperyalizmine bir uşak gibi hizmet ederek Irak halkının katledilmesine ortak olmuştur. Türk ve K... topraklarını işgal altındadır. Topraklarımızdan her gün emperyalizmin ölüm saçan uçakları havalandırıyor ve bu uçaklar Irak'ı bombalıyorlar.

Türkiye, emperyalizmin bir sadık üssü haline gelmiştir!

Özal ve ANAP hükümeti, Meclis'ten aldığı yetkiyi ABD'ye vermiştir. Türkiye adına kararları olan ABD yönetimi ve başkanıdır.

.... halk, ABD'nin bir dediğini iki etmeyen Özal itkidarının izlediği politikaya yüzünden savaşın sonuçlarına yüz yüze kalmıştır. İnçirlik ve diğer üssilerin Irak'a saldırı amacıyla ABD tarafından kullanılması, Türkiye'nin doğrudan savaşta sokulmasıdır. Bir misliyle halinde hedefte olan... halkları, itkidarı... halkının güvenliğini için hiçbir tereddüt almamıştır. Çünkü onlar için ABD'nin çıkarları hakkın güvencilerinden daha önemlidir.

Bu işbirlikçi ve halk düşmanı politikaya karşı çıkmalıyız. Emperyalizm ve işbirlikçilerle karşı savaşmak hepimizin görevidir. Özal itkidarı, emperyalizme işbirlikçileri ve ölümün ABD üssü haline getirmenin hesabını halklara verecektir!

Emperyalizm döküldüğü kanda boğulacaktır!

Ortadoğu'da yaşayan tüm halklar kardeşler!

Arap, Türk,.... Fars halkları kardeşler!

Örgütümüz, emperyalist güçlerin Irak halkına karşı giriştiği vahşetini karşılıklı karşılık olarak;

İstanbul'da, Maslak'ta ABD'ye ait askeri lojistik amaçlı, ABD İnçirlik Üssü ile bağlantılı MTMC Ortadoğu İstasyonu, Tahatka'de Türk-Amerikan Board Heyeti Bürosu, Kabatas Setiştirü'de Amerikan Denizcilik Şirketi ABS, Teskiyye de Avıyora Gözlemci (CIA ile ilgili), Mecidiyeköy'de Commercial Union Sigorta Şirketi, Beşoğlu'da İtalyan Konsolosluğu;

Adana'da Amerikan Konsolosluğu ile Türk-Amerikan Demekçi; Ankara'da Fransız Hava Yolları ile Suudi, Japonya, Kanada, Avusturya Hava Yollarının bulunduğu bina;

İzmir'de, Amerikan Tuslog, Amerikan Kültür ile Fransız Kültür binalarını bombalayarak tahrip etmiştir.

NOT: Ankara Valiliği, Ankara Siyasi Şube potesilence 16 Ocak 1991 tarihinde işkenenide ÖZGENÇİ'yi Biran Altatın'ın aralarında bombalanarak tahrip edilmiştir. * deniyordu.